

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XVII
ŠT. 8/9
28. SEPTEMBER 2012
1,60 EUR

ISSN 1581-8373

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

VOŠČILO OBČINI ZA PRAZNIK

VOŠČILO

Zavod za kulturo Šoštanj
Trg svobode 12
3325 Šoštanj

**Vsem občankam in občanom, želi ob prazniku
Občine Šoštanj, 30. septembru, veliko dogodkov,
ki vas bodo povezovali v prijetnem bivanju doma.**

Vaš Zavod za kulturo Šoštanj

SREČUJMO SE NA
KULTURNIH PRIREDITVAH.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdavanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Vodenje redakcije

Milojka Komprij

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(za razpise in objave odgovarja
naročnik)

Oblikovanje, prelom strani

Tomaž Smolčnik, Mirsad Burgič,
Eurograf d.o.o.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za
LIST št. 10 -11, pošljete najkasneje do
20. oktobra 2012 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Smallfest v Šoštanju 11. 8.
Smallfest pri REKSu, v sodelovanju
z MC Šoštanj. Posebna zahvala gre
podjetju Lesus.

Iskrene čestitke ob občinskem prazniku!

Uvodnik 17.8-9 5

Naša občina 7

Intervju 10

Darko Menih, župan

Cerkev 16

Dogodki in ljudje 18

TEŠ sporočila 22

Upravna enota Velenje 24

Napovednik 26

Vrtec 28

Šolski list 29

Podoba kulture 30

PV Zimzelen 34

Muzej usnjarstva na slovenskem 36

Fotoreportaža: Ana Desetnica 39

KK Elektra 40

Taborniki 41

Rekreacija 42

Golte 43

Pripoved 46

Stkana zgodba 48

lanenega prtiča

Stare brizgalne 49

Andragoško društvo univerza za 3. življ. 50

Naročilnica na revijo List

Naročam revijo List.

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____

Podpis naročnika: _____

Podpisano naročilnico pošljite na naslov: **Zavod za Kulturo Šoštanj, Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj.**

poListajte me

> stran 10

Vsak mesec rad prebiram List, verjamem, da ga tudi naši občani. Želim si pa, da bi bil List nekoliko bolj »šoštanjski«. To je mesečnik naše občine in v njem bi se morali najti naši občani. Če jih zanimajo dogajanja v drugih občinah, si pač kupijo drug časopis.

Foto: Dejan Tonkili

> stran 18

Nato pa se je začelo zanimivo dogajanje v parku, kjer so topolške perice naredile prikaz pranja, sušenja in likanja perila. Studenčarji so demonstrirali, kako so včasih izdelovali studence in se pri tem dogovarjali za ceno. Gasilci Topolšice pa so prikazali način gašenja nekoč.

Obložena miza je kar sama vabila udeležence prireditve in ob dobri hrani in pijači so se začele igre z vodo, ki so zabavale mlado in staro ter bile v tej vročini prijetna ohladitev. Zaključek prireditve je bil tak kot že dve leti zapored, s pesmijo naših peric, ki so v svoj zborček privabile še ostale udeležence.

Foto: JK

> stran 30

Ivo Kolar je rojen v Vojniku, vendar že dolgo živi v Topolšici. Služboval je kot gozdar, dvajset let je prepeval v Rudarskem oktetu. Leta 1983 se je včlanil v Društvo šaleških likovnikov in obiskoval tečaj risbe pri dr. Jožetu Muhoviču. Z učenjem je nadaljeval po delavnicah in kolonijah ter s študijami del različnih avtorjev. Na njegovo ustvarjanje so vplivali akademski slikarji Zavolovšek, Rački in Fišer, strokovno ga je usmerjala tudi mag. Milena Koren Božiček.

Foto: Mateja Sikornšek

> stran 43

Tokrat sem šla na Golte s kabinsko žičnico ali gondolo, kot radi rečemo. Najstarejše prevozno sredstvo, ki je povezovalo dolino in hrib. Najprej me je zanimalo, kako se reče upravljavcu gondole. Mogoče gondoljer? Ne, ne, se mi je posmehal Tomaž Kovač, ki je bil na izmeni. Mi, ki se vozimo, smo strežniki na žičnici, z žičnico pa upravljajo strojniki. Tomaž je študent, a ima tudi izpit za upravljanje z žičnico in za strojnika vlečnice. Delo je zanj lepa priložnost, zato upa, da ga bo lahko opravljal še dolgo.

Foto: mbk

Uvodnik 17.8-9

SMO SREČNI?

Piše: MILOJKA B. KOMPREJ

Urednik mi je v petek naročil naj pripravim uvodnik do ponedeljka. Seveda sem se takoj lotila dela. V petek popoldan sem šla v gobe in nato skupaj z možem urejala okolico hiše, v soboto sem posesala, peljala mamó v trgovino in jo popoldan mahnila na Krvavico (toplo priporočam). V nedeljo pa, ja, v nedeljo sem šla na trgatév k sestri Darinki v Slatine. Moj svak Martin je namreč odličén in zaprisežen vinogradnik. Sicer brez vinograda, kar je za občana Šmartnega ob Paki skoraj greh, a iz tistih brajd, ki jih ima okoli hiše, iztisne dovolj dobre kapljice za družino in prijatelje. Četudi pipa na njegovih sodih ni nikoli suha, je dobre kapljice vedno za vse dovolj. Že trgatév je namenjena dobri volji in prijateljem. Spomnim se leta, ko brajde niso obrodile. Sestra in svak sta vseeno povabila trgače. Da šega ne pride dol, sta rekla. In se je pelo in igralo in jedlo, pa tudi grozdje je bilo. Od drugod so ga pripeljali prijatelji, ker se dobro z dobrim vrača, kajne?

No, letos je grozdja bilo. Nekoliko manj sicer, zaradi suše, ptičev, vročine in še česa. Ja, letos bo Martin malo manj „naprešal“. Približno pol manj, da ne bo izstopal iz letošnjega povprečja, saj statistika pravi, da je pridelek grozdja za 40 do 60 % manjši. Ampak trgatév je bila, takšna kot je treba. Prišli so prijatelji in Milan je skrbel, da so bili želodci polni. Muzikanti so igrali in pesem in nasmeh sta bila na naših ustih. In če je že bil pridelek, smo trgači poskrbeli za statistiko. Čudovit dan je bil.

Torej v nedeljo zvečer še nisem imela uvodnika. Roko na srce, tudi slabe vesti ne. Na moji lestvici vrednot je pač tako, da bi bilo greh zamuditi zadnje poletne sončne žarke, veselje ob skupnem delu pri hiši in druženje s prijatelji. Še vedno je čas za uvodnik sem si rekla, kajti tem za pisanje ne manjka.

Ampak ni šlo. Kljub temu, da sem gledala večerna poročila se nisem nalezla splošne slabe volje. In strahu. In jeze. In tudi ko sem napisala par stavkov o krizi, sem jih hitro izbrisala. Namreč, komu bi koristila še ena teorija o tem, kdo je kriv za krizo in kako iz nje. Ne verjamem, da koga

zanima moja, kjer trdim, da en zidar že ni mogel zafurati Vegrada, in ena delavka za šalterju tudi ne NLB, ali pa šivilja za strojem Mure, ali pa zaposleni v javnem sektorju, države....ne, zagotovo ne. Čudno je samo to, da nas skušajo prepričati, ravno v to.

Po poročilih je bil na sporedu film Čarovnije za vsak dan. Že desetkrat viden, a vendar dovolj privlačen, da sem med sedenjem za računalnikom škilila na ekran in za uro in pol verjela v dobre čarovnice, zaupanje in da dobro premaga zlo. Vse skupaj pa ljubezen. In da se lahko srečno živi do konca dni.

Ja, sreča, sem pomislila na minule dni. Če je sreča stanje duha, kjer vlada zadovoljstvo, ljubezen in veselje, potem so bili moji trije zadnji dnevi srečni. Res? Mar to pomeni, da so moje želje tako male, da so moja pričakovanja v življenju tako nizka, da me v veselje spravi strma pot na hrib, da čutim ljubezen do ljudi, ki z mano delijo zadovoljstvo ob trgatvi. In po drugi strani, je res vedno treba imeti, grabiti, dobiti, da si srečen. Prava sreča ne stane veliko, verjemite, skrivnost sreče je, da več pričakuješ od sebe, kot od drugih.

In sem od premišljevanja o sreči prešla na vsebino Lista, ki je tudi tokrat narejena iz našega življenja in za naše življenje. Za ljudi v našem okolju, ki se spopadajo s svojim vsakdanom, svojimi željami, svojimi cilji, motivi, svojo srečo.

Ivo Kolar te dni razstavlja v Mestni galeriji. S ponosom smo odprli njegovo razstavo ob občinskem prazniku, ki ga praznujemo 30. septembra. Ko smo pripravljali razstavo, sem se pomudila pri Ivu na domu. Skupaj z Marijo živita v lepi hiši sredi narave in prijateljev. V Ivovem ateljeju je bilo veliko ljubezni. Do umetnosti in življenja. In na njegovo razstavo je prišlo veliko njegovih prijateljev. Ivo je s svojo razstavo spet prijetno presenetil, njegova nadarjenost je zaživela v njegovih srednjih letih (ups, po novem so srednja leta od 55. let dalje), ker se ji je dovolil prepustiti. Ker ga slikanje uresničuje in osrečuje.

V Topolšici so doma perice. Tradicijo pranja ob topli vodi Toplici spretno vzdržuje tamkajšnje turistično društvo. Tokrat so gostovale v sosednji občini. Članek me je sicer malo zbežal, a je v njem čutiti iskreno veselje nad dogodkom in prijetno domačnost. Veselje nad druženjem, spoznavanjem in delom samim. Ljudje čedalje smo del narave, neposreden stik z njo nas pomirja. In voda je polna življenja.

„Pa toliko vprašanj naenkrat si mi postavila!“ je bil župan v časovni stiski ob pripravljenih vprašanjih za intervju. Ja, tudi jaz jih nisem pripravila čez noč, saj sem želela v intervjuju izvedeti čim več. Seveda ne samo zase, ampak za naše bralce, naše občane. Upam, da sva bila izčrpna in razumljiva.

List naj bo bolj »šoštanjski« je poudaril župan in seveda se strinjam z njim. In kdo so občani občine Šoštanj? So zadovoljni? So motivirani? So srečni?

Upam, iz vsega srca.

OBČINA ŠOŠTANJ

**Skupaj zrimo
v svetlo
prihodnost.**

Iskrene čestitke
ob prazniku Občine Šoštanj!

Župan Darko Menih, prof., Svet in uprava Občine Šoštanj

Naša občina

pripravlja: TJAŠA REHAR, univ. dipl. nov., višji svetovalec za odnose z javnostmi

➤ Veselo v jesen in druge prireditve

Minuli vikend so se v Šoštanju pričele prireditve v počastitev občinskega praznika. V sredo so se otroci Vrtača Šoštanj predstavili z rajalnimi igrami in risali s kreda na asfalt na temo »Moje mesto«, v četrtek so v Mestni galeriji odprli razstavo slikarja Iva Kolarja.

Foto: Arhiv

Sobota je bila športno obarvana – v Športni dvorani so pripravili pripravljani turnir v odbojki, ki ga je dobila domača Šoštanj Topolšica, ob Družmirskem jezeru pa so pripravili evropski pokal Alpe – Donava v castingu, začeli so se dnevi rekreacije. Na X. meddruštvenem tekmovanju za pokal KS Gaberke so se pomerili starejši gasilci in gasilke, prav tako v Gaberkah pa so pripravili tudi 3. blagoslov konj.

Turistično društvo Topolšica je pripravilo pohod Septembrsko veselje, v Šoštanju ob Družmirskem jezeru so se začele prireditve pod skupnim naslovom Veselo v jesen.

V soboto je bila na sporedu revija narodnozabavnih ansamblov – »V Šoštanju po domače«. Predstavilo se je osem domačih narodnozabavnih ansamblov, in sicer: Tapravi faloti, Hooruk, Izziv, Smeh, Stil, Ansambel bratov Avbreht, Pravi fantje in harmonikarski orkester Vilija Mravljaka.

Na našem območju deluje veliko tovrstnih ansamblov, še enkrat več se je izkazalo, da tu dobro dela nov rod mlad muzikantov.

V nedeljo so ob Družmirskem jezeru prišli na svoj račun ljubitelji pihalnih orkestrrov. Na reviji so se poleg domačega Pihalnega orkestra Zarja predstavili še godbeniki iz Zabukovice pri Žalcu in z Dobrne. Godba iz Zabukovice ima že 130-letno tradicijo, godba z Dobrne pa je med mlajšimi, saj je nastala pred petimi leti. Zbrane je navdušil koncert PO Zarja. V svoj program so vključili tudi obiskovalce in nikogar od zbranih niso pustili ravnodušnega. Prireditve Veselo v jesen se nadaljujejo tudi v soboto in nedeljo, ko bo na sporedu najprej »Sobota mladih« s stand up comedy večerom ob 20. uri, naslednji dan pa bo »Mlada nedelja«.

Pripravljajo otroške delavnice (Vrtec Šoštanj in OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj), igre, predstavili se bodo mladi pevci, gasilci, ribiči, lovci, Turistično olupševalno društvo Šoštanj, za zabavo za otroke in starše pa bo poskrbela Damjana Golavšek.

Že med tednom bodo namenu svečano predali kanalizacijo in cesto v Lokovici, v četrtek ob 19. uri bo podelitev priznanj Športne zveze Šoštanj za leto 2011 in prireditev ob 100. obletnici športa v Šoštanju.

V Šoštanju pa je še ena novost – Zavod za kulturo pripravlja Abonma za otroke, začenja se že v nedeljo, ob 10. uri, ko bo na sporedu Frdamana pravljica Lutkovnega gledališča Velenje v režiji Alice Čop.

➤ »Veselo v jesen«

Šoštanjčanom in okoličanom pa tudi obiskovalcem iz oddaljenejših okolice se sredi septembra ponuja kar nekaj priložnosti za razigrano in zabavno slovo od poletja ter atraktiven pozdrav jeseni. Idlično okolje ob jezeru je imenitno prizorišče za takšno dogajanje, program, ki bo tam potekal pa zagotovo, da bo druženje zares prijetno. Za mlado in staro.

V sklopu letošnjih občinskih praznovanj bodo Okrepčevalnica Gelca, Ribiška družina Paka in Občina Šoštanj organizirali tudi družabna srečanja pod šotorom ob ribiškem domu v Šoštanju. Program z naslovom »Veselo v jesen« bo namenjen najmlajšim, mladim in starejšim, skratka vsem, ki bodo želeli prijetno preživeti nekaj uric zgodnjega jesenskega časa. Dogajanje je zasnovano tako, da bo vsakdo našel zase nekaj zanimive vsebine in tudi kakšno urico sproščene zabave ob hrani, pijači in v prijetnem okolju.

Prireditve se bo začela v soboto, 15. septembra, ko bo na osrednjem odru pod skupnim naslovom »V Šoštanju po domače« nastopilo nekaj odličnih mladih domačih izvajalcev slovenske narodno zabavne glasbe. Od 15. ure naprej bodo igrali in prepevali ansambli Hooruk, Ta pravi faloti, Smeh, Stil, Izziv, ansambel bratov Avbreht, Pravi fantje in harmonikarski ansambel Vilija Mravljaka. Popoldanski del programa bo povezoval Strašni Jože-Jože Krajnc, za zabavo na večernem veselicnem dela pa bo nato poskrbela priljubljena dekleška skupina Iskrice.

Že naslednji dan, v nedeljo, 16. septembra, bodo na svoj račun prišli ljubitelji pihalnih orkestrrov. Od 15. do 18. ure bodo zanimivo glasbeno revijo pripravili Pihalni orkester Zarja iz Šoštanja, Pihalni orkester Premogovnika Velenje, Godba Zabukovica in godba z Vrha nad Laškim. Tudi ta program bo povezoval Jože Krajnc.

Sobota, 22. septembra, bo rezervirana za mlade. Obljubljajo živahen »Stand up comedy večer.« Družina komedijantov bo poskrbela za obilo smeha in zabave. Dogajanje tega dne bo potekalo pod naslovom »Sobota mladih.«

Naslednji dan, nedelja, 23. septembra, pa bo z naslovom »Mlada nedelja« dan prave zabave za najmlajše. Od 12. ure dalje bodo potekale različne ustvarjalne delavnice, na ogled bo marsikaj zanimivega, saj pridejo taborniki, skavti, ribiči, lovci, potapljači... Za odličan program bo poskrbela Damjana Golavšek in nekaj mladih pevcev.

Ob prazniku Občine Šoštanj vsem občankam in občanom iskreno čestitamo!

LEKARNA VELENJE

Lekarna Šoštanj
Lekarna Center Velenje
Lekarna Kersnikova Velenje
Lekarna Cankarjeva Velenje
Lekarna Trebuša Velenje
Lekarna Šmartno ob Paki

www.lekarna-velenje.si

info@lekarna-velenje.si

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE

Občankam in občanom
Šoštanja
iskreno voščimo
ob občinskem prazniku.

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 6. in 7. člena Pravilnika o vrednotenju programov organizacij in društev na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti (Uradni list Občine Šoštanj št. 6/2008), Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2012 (Uradni list Občine Šoštanj, št. 4/2012) in sklepa župana Občine Šoštanj, z dne 20. 9. 2012, Občina Šoštanj objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja, ki jih bo v letu 2012 sofinancirala Občina Šoštanj

I. NAROČNIK: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

II. PREDMET RAZPISA: sofinanciranje letnih programov humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja s sedežem v občini Šoštanj ali izven, ki se v letu 2012 izvajajo za občane občine Šoštanj.

III. Pravico do sofinanciranja programov ljubiteljske kulturne dejavnosti na tem razpisu imajo izvajalci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež na območju občine Šoštanj in izvajajo dejavnost za občane občine Šoštanj,
- društva, ki delujejo na področju humanitarnih in invalidskih

dejavnosti, neprofitne organizacije, društva, združenja in zveze in imajo lahko svoj sedež tudi izven območja občine Šoštanj, njihovi člani pa morajo biti tudi občani občine Šoštanj,

- da opravljajo dejavnost na neprofitni ravni,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini in ostalo dokumentacijo, kot jo določa zakon,
- da so registrirani in delujejo neprekinjeno najmanj eno leto,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih aktivnosti,
- da občinski upravi redno dostavljajo poročila o realizaciji programov.

IV. OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV: sredstva so predvidena v občinskem proračunu na postavki 20046001 *Humanitarna društva in organizacije* v okvirni višini **2.000,00 EUR**.

V. RAZPISNA DOKUMENTACIJA vam je na voljo na Občini Šoštanj in na njenem spletnem naslovu www.sostanj.si.

VI. ODDAJA VLOG: vloge morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zaprtem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »Javni razpis za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti za leto 2012 -NE ODPIRAJ« najpozneje do **24. oktobra 2012**. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog na pošti s priporočeno pošiljko ali oddana do 12. ure v tajništvo Občine Šoštanj. Prepozno oddanih vlog komisija ne bo obravnavala. **Na hrbtni strani ovitka mora biti naveden naziv in naslov (sedež) vlagatelja.** Dodatne informacije in pojasnila so na voljo na naslovu: alenka.verbic@sostanj.si.

VII. DATUM ODPIRANJA VLOG: sredo, 24. oktober 2012.

VIII. SKLEP O IZIDU RAZPISA bodo vlagatelji prejeli v 7-ih dneh po vrednotenju vlog.

IX. POGODBE O SOFINANCIRANJU: bodo z izbranimi vlagatelji sklenjene v 10-ih dneh po končanem postopku.

X. PORABA DODELJENIH SREDSTEV: izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis.

ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ

Datum: 20. 9.2012

Darko MENIH, prof., l. r.

DBSS

**KOVINARSTVO
SOVIČ
KSS**

Občankam in
občanom ob
prazniku
Šoštanja iskreno
čestitamo!

► V Lokovici uradno predali namenu Toplovod

Sredi junija je bilo v spodnji Lokovici izjemno veselo, saj so na tamkajšnjem igrišču namenu svečano predali toplovod. Naložbo je v celoti financirala Občina Šoštanj, zanjo pa je odštela nekaj manj kot 770.000 evrov. Toplovod pri končnih uporabnikih predvideva priključek in izvedbo interne toplotne postaje, kar omogoča potrošniku lastno regulacijo in celoletno ogrevanje prostorov ter lastno pripravo tople sanitarne vode.

Na sistem je že priključenih 22 od 36 uporabnikov, v letošnji kurilni sezoni so se že poskusno gredli. Sofinancerski delež posameznika pa je brez hišne toplotne podpostaje 2.500 EUR.

Župan Darko Menih je na otvoritvi med drugim dejal, da Občina Šoštanj skuša v vseh krajevnih skupnostih zagotoviti približno enake pogoje bivanja, s tokratno otvoritvijo pa je del obljube občina krajanom spodnje Lokovice izpolnila. Občina je v juniju vložila vlogo za pridobitev gradbenega dovoljenja za drugi del toplovoda v spodnji Lokovici, tako da pričakuje, da bodo pričeli z delom konec tega leta ali v začetku prihodnjega.

V Lokovici so nad novo pridobitvijo navdušeni in prepričani, da se vložek posameznika izplača.

Zbrane je pozdravil tudi direktor Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o. Marijan Jedovnicki, ki je poudaril tvorno sodelovanje z občino. Eden bolj zadovoljnih je bil Peter Radoja, predsednik Krajevne

skupnosti Lokovica, ki je poudaril, da si Lokovičani toplovod zaslužijo, saj živijo v neposredni bližini Termoelektrarne Šoštanj in močno občutijo njen vpliv. Ob koncu se je tudi zahvalil vsem, ki so pripomogli k tako pomembni pridobitvi, in izrazil upanje, da bo drugi del toplovoda spodnja Lokovica dokončan do konca letošnjega leta. Dela je izvajalo podjetje Esotech, d. d..

► Otvoritev ceste na Pristavi

V sproščenem vzdušju je na Pristavi – na meji med KS Ravne in KS Gaberke potekala otvoritev prenovljenega 200-metrskega odseka ceste mimo Turistične kmetije Apat.

»Naša generacija je ena redkih, ki še naredi kaj 'udarniško',« je med drugim dejal domačin Drago Kotnik, eden najbolj aktivnih v tamkajšnjem turističnem društvu. Poudaril je, da so veliko sami naredili za urejanje cestnih bankin, zato pa jim tudi občina in krajevna skupnost raje večkrat priskočita na pomoč.

Zbrane je pozdravil tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je vsem zaželel varno vožnjo po novi cesti, ki jo je blagoslovil kaplan Janez Kozinc, ki je med drugim dejal, da je največji pomen ceste v tem, da ljudi povezuje med seboj. »Dokler bomo povezani, nas kriza ne bo močno prizadela,« je dejal.

Prenovo ceste sta sofinancirala Občina Šoštanj in Krajevna skupnost Ravne, izvajalec del pa je bilo podjetje Andrejč, d. o. o..

Odmevni Izgubljeni kraji

V Muzeju premogovništva Slovenije v Velenju so maja odprli mednarodno razstavo Izgubljeni kraji v novi luči, ki so jo organizirali društvo Revivas Škale, Premogovnik Velenje in Muzej Velenje. Odprtja so se udeležili številni domačini, ki so morali zapustiti svoje domove zaradi premogovništva, ter visoki gostje iz sodelujočih krajev.

V Kopalnici in Beli garderobi Muzeja premogovništva Slovenije so bile na ogled fotografije krajev in zaselkov v Šaleški dolini, ki jih danes zaradi izkopavanja premoga ni več. Razstava je poleg fotografij, slik in dokumentov o izginjanju vasi in manjših krajev v lokalnem okolju v 20. stoletju prikazala tudi druge kraje iz premogovniških območij v Evropi, ki so doživeli in še doživljajo podobno usodo: slovenska Zabukovica, nemška Horno in Großgrimm, črnogorska Pljevlja, bosanska Tuzla ter hrvaško Mursko Središče.

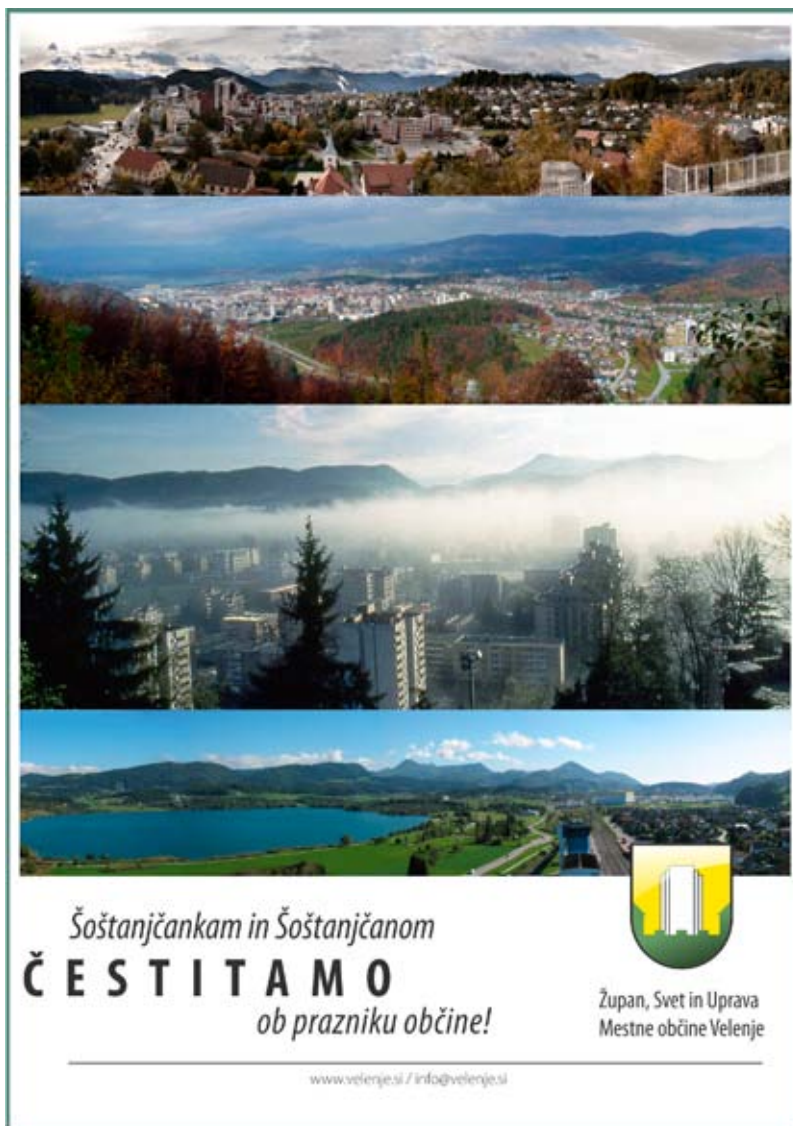
Šaleška dolina, ki je bila zaradi premogovništva in energetske dejavnosti najbolj prizadeta v 80. letih prejšnjega stoletja, danes kaže popolnoma drugačno podobo. Z načrtnim delom je Premogovniku Velenje uspelo preoblikovati industrijsko dolino v lepo okolje z novimi vsebinami, ki pritegnejo tako domačine kot obiskovalce od drugod, zato danes Šaleška dolina ne kaže podobe rudarske pokrajine.

Foto 1

Foto: arhiv

Foto: Arhiv

Praznični intervju z županom Darkom Menihom

KAR SE JEŠ, TO ŽANJEŠ

Praznik Občine Šoštanj 30. september se bliža. A življenje občine ni vezano na mesec september in na praznovanje. Občina živi in diha z občani skozi vse leto, naj so časi taki ali drugačni. Pogovor z županom Darkom Menihom je naravnani na delo in dogajanje v občini od lanskega septembra do sedaj. In seveda s pogledom naprej. So časi setve in so časi žetve.

Lani septembra ste še opravljali dve funkciji: delovali ste kot šoštanjski župan in državnozborski poslanec. Tri leta po tem vam je funkcija zaradi predčasnih volitev na državni ravni prenehala. Pogrešate svojo pot v Ljubljano in opravljanje službe v klopih Državnega zbora RS?

Povedati moram, da imam zelo rad delo na Občini Šoštanj, je direktno delo z ljudmi in to je tudi glavni vzrok, da se nisem odločil za ponovno kandidacijo v parlament. Delo v Državnem zboru je veliko več kot tisto, kar lahko vidite po televiziji, ko prenašajo seje. Veliko dela je na sejah raznih odborov in drugih sestankih. Pogrešam samo stike z odgovornimi na vladi, do katerih sem prišel dosti hitreje in lažje kot pa sedaj, ko sem samo župan.

Se je kaj bistveno spremenilo, odkar niste več poslanec, mogoče v smeri finančnega pritoka v občinski proračun?

Dejstvo, da je v občinskem proračunu manj denarja, ni posledica tega, da nisem več poslanec, ampak sprejet je bil Zakon za uravnoteženje financ, ki je med drugim finančno prizadel tudi vse občine v Sloveniji. Spremenilo pa se je tudi to, da sem sedaj na občini ob delovnem času in ne več ob dveh ali treh ponoči, ko sem se vračal iz Ljubljane in podpisoval in pregledoval pripravljene dokumente, da je delo zjutraj hitreje steklo. Tudi veliko manj sem na cesti in več časa si lahko vzamem za razne prireditve v občini.

Župan ste drugi mandat in suvereno obvladujete problematiko Občine Šoštanj in njenih prebivalcev. Bi na splošno rekli, da je v Občini Šoštanj kakšen problem specifične narave?

Problemov je veliko in vsak vidi samo svojega, ker se mu zdi najhujši, kar je seveda razumljivo. Na občini se trudimo, da bi našli mero, ki bi bila zadovoljiva, najugodnejša za večino občanov. Če se le da, prislunhem težavam vsakega posameznika, ki pride k meni v pisarno ali se srečava kje na terenu. Žalostno je, da je skoraj vsako reševanje problemov povezano z denarjem, ki ga pa vedno primanjkuje, še posebno v tem času.

Kako čuti Občina Šoštanj splošno krizo v državi? Pred kratkim je bil sprejet rebalans proračuna. Je to posledično vezano na nelikvidnost države?

Rebalans smo morali sprejeti zaradi nekaterih sprememb pri odhodkih in seveda tudi zaradi zmanjšanih prihodkov. Tudi Občina Šoštanj čuti gospodarsko in socialno krizo. Ker so se prihodki iz državnega proračuna občutno zmanjšali, smo temu morali prilagoditi svoje delovanje. Pas zategujemo na vseh področjih. Ponekod smo uspešni, drugje smo vezani na zakonske predpise in stroškov ne moremo zmanjševati.

Ima Občina Šoštanj s Termoelektrarno Šoštanj sklenjen kakšen poseben dogovor o financiranju in kakšno je sodelovanje s Premogovnikom Velenje, predvsem kar se finančne podpore tiče v taki ali drugačni obliki?

Tako s Premogovnikom kot s Termoelektrarno dobro in korektno sodelujemo. Odkar so se začele te polemike okoli bloka 6, je za vsako dejanje Termoelektrarne ali Premogovnika potrebno ogromno obrazložitev in dokumentacije in naše sodelovanje je oteženo. Upam, da bo včasih že komična situacija za in proti bloku 6 kmalu končana in se bomo potem lažje dogovarjali in usklajevali, tudi kar se finančnih sredstev tiče. S Termoelektrarno imamo sicer sklenjen sporazum, ki pa se je glede na prejšnja leta precej zmanjšal, s Premogovnikom pa sodelujemo predvsem pri izvedbah posameznih projektov.

Lani sva govorila o renti, ki naj bi bila vezana na izgradnjo bloka 6. Nekateri menijo, da bi jo v Šoštanju lahko zahtevali že zdaj. So v tej smeri kakšni premiki?

Občina Šoštanj je zaradi rudarjenja in elektrarne ogromno žrtvovala: domovi so se potopili, gozdovi umirali, še vedno se zmanjšuje bivalni prostor..., zato ne moremo mimo dejstva, da sta oba giganta dolžna popraviti narejeno škodo, dolžna investirati v obnovo okolja, ki sta ga s svojo eksploatacijo degradirala. Večina našega prebivalstva in zaposleni v teh dveh podjetjih se tega dolga zelo dobro zavedajo, vendar mislim, da v teh težkih časih še ni pravi čas za pogovor o renti. Pogovori o tem sicer že potekajo, vendar bodo dobili svojo moč in zagon, ko bo projekt končan.

Termoelektrarna Šoštanj je sredi projekta gradnje bloka 6. Že lani in predlani sva rekla nekaj na to temo in tudi od lanskega septembra je občina vpeta v dogajanje. V juniju je bila v Šoštanju tudi izredna seja. Kakšni so bili sklepi te seje?

Župani občin Velenje, Šmartnega ob Paki in Šoštanja smo v Kulturnem domu v Šoštanju v juniju sklicali izredno sejo vseh treh občinskih svetov. Namen sklica je bil, da širši javnosti ponovno izpostavimo pomen izgradnje bloka 6 TEŠ, kako velikega pomena je to za celotno dolino in Slovenijo, ter da ponovno izrazimo podporo temu projektu. Ena izmed glavnih točk obravnave je bila zahteva, da Državni zbor RS čim prej obravnava in tudi sprejme zakon o poroštvu, kar se je nato, kot veste, tudi zgodilo. Vsi v dolini imamo občutek, da smo pri podpori bloka 6 osamljeni, da nas širša slovenska javnost ne podpira.

Kako se je rešil problem bivanja tujih delavcev in ali ima občina vpogled, koliko jih je trenutno v Šoštanju z okolico?

V občinski stavbi v pritličju smo v Šoštanju odprli informacijsko pisarno za tuje delavce. Pisarno vodi PV Invest. Tu zbirajo vse podatke o tujih delavcih, o prostih stanovanjih, posredujejo tudi informacije o kvalitetnem preživljanju prostega časa. V Šoštanju je trenutno okoli 500 tujcev.

Je opaziti zaradi prisotnosti tuje delovne sile kaj posebnega?

Za zdaj nekih posebnosti ne opažamo. Vidimo, da so delavci prisotni, saj se ob koncu tedna udeležujejo tudi raznih prireditev. Zdi se, da so jih domačini lepo sprejeli. Res pa je, da glavnina tujih delavcev šele prihaja. V naslednjih letih jih pričakujemo od 1500 do 1800.

Občina kljub krizi pelje kar nekaj projektov. Ste katerega črtali iz plana?

Hiter pregled proračuna pokaže, da manj delamo na posameznih odsekih cest, vendar nekatere investicije kljub temu tečejo nemoteno. Nekaj projektov smo sicer malo zamaknili, a so in bodo kmalu prišli na vrsto. Ena takih investicij je prenova okolice Zdravstvene postaje Šoštanj, ki jo v tem mesecu dolgo pričakovano končujemo.

V Lokovici ste zaključil projekt kanalizacije. Kolikšen del Lokovice je urejen?

Lokovica do lani ni imela urejene kanalizacije. Lani in letos smo uredili kanalizacijo plazovitega dela in centra z dvema malima čistilnima napravama: 250 in 500 populacijskih enot, to je hišnih priključkov. Mislim, da je za Lokovičane to velika pridobitev, ki je stala 1.643.250 evrov: skoraj 700.000 evrov je prispeval Evropski sklad za regionalni razvoj. Ocenjujemo, da je 70% domov v Lokovici oskrbljeno s kanalizacijo.

Občina podpira gradnjo malih čistilnih naprav. Objavljen je bil razpis. Koliko vlog ste prejeli in kako boste pomagali občanom pri gradnji?

V letošnjem letu je Občina Šoštanj objavila javni razpis za dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za izgradnjo malih komunalnih čistilnih naprav v Občini Šoštanj za leto 2012. Do danes smo prejeli 17 vlog. To je sofinanciranje 1.000 evrov vsakemu vlagatelju, ki izpolnjuje pogoje, do porabe sredstev v občinskem proračunu, kjer je za letos sredstev za 50 vlog.

Boste še kdaj ponovili razpis?

Vsako leto bo v proračunu zagotovljenih za 50 novih vlogsofinancerskih sredstev. Lahko se pohvalim, da druge občine ne dajejo toliko finančne pomoči.

Kaj se na splošno dogaja na zemljiškem področju, je predvidena kakšna sprostitev zemljišč za gradnjo?

Na področju prostora ima občina vedno polne roke dela. V tem trenutku je za sprostitev zemljišč z namenom izgradnje sosesk

individualnih stanovanjskih hiš pomemben postopek sprememb in dopolnitev odloka o PUP za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom. Tu gre za obsežen postopek, ki je sicer stekel že pred časom z namenom ureditve tržnice v mestu Šoštanj in bil pripeljan vse do zaključnih faz, vendar pa odlok zaradi različnih interesov kasneje ni bil sprejet. Idejo smo razvijali naprej, z omenjenim odlokom o PUP pa istočasno urejali kar nekaj lokacij v mestu: poleg poslovno-stanovanjskega objekta in ureditve Trga svobode, Prešernovega trga, tudi območje Pustega gradu, kjer je predvidena postavitev razgledne ploščadi, ureditev in zaščita arheoloških ostalin v okolici gradu, postavitev košev za smeti, klopi in servisnega objekta, izgradnja dostopne brvi čez obrambni jašek gradu in ureditev poti. Nova določila urejajo velikost parcel za gradnjo, določajo možnosti individualne gradnje in gradnje večstanovanjskih objektov na posameznih območjih, možnost širitve Kulturnega doma oz. glasbene šole. Poleg tega na novo definirajo pogoje za gradnjo individualnih hiš na širših nepozidanih zemljiščih. Po zaključenem postopku za individualno gradnjo se bodo tako sprostila zemljišča na treh lokacijah: severozahodno od obstoječe blokovne gradnje v Metlečah, na območju Hliševih v Metlečah in ob Toplici na Pohrastniku. Postavitev posameznih objektov v prostor je predvidena ob upoštevanju infrastrukturne zasnove, ki jo je Komunalno podjetje Velenje izdelalo na podlagi Urbanističnega načrta mesta kot obstoječo strokovno podlago celovite ureditve mesta.

Glede na to, da smo se znašli v obdobju recesije in da je vedno večji poudarek tudi na trajnostnem razvoju naselij, kako je z rekonstrukcijo obstoječe gradnje?

Poleg tega da občina s pripravo prostorskih aktov usmerja razvoj prostora in v tem okviru primerna zemljišča, namenja tudi pozidavi z individualno stanovanjsko gradnjo, na drugi strani nič manj aktivno prispeva k možnostim različnih posegov v območja, ki so že pozidana. V zadnji dveh letih v okviru priglasitve svoje udeležbe v postopku beležimo znaten porast izdaje gradbenih dovoljenj na območju Občine Šoštanj, med katerimi se velik odstotek posegov nanaša ravno na rekonstrukcije, dozidave oz. druge izboljšave obstoječih hiš. Z vidika prostorskega razvoja je pravilna prenova obstoječe gradnje izjemno pomemben prispevek k ustvarjanju kvalitetnejšega bivalnega okolja, v času recesije priložnost in način razvoja, ob nenehni urbanizaciji, ki seveda ne more biti neomejena, pa pokazatelj možnosti novih izboljšav na tem področju. Ne nazadnje je trend in vedno pomembnejši poudarek na trajnostnem razvoju naselij.

Ureditev okolice Zdravstvene postaje in Kulturnega doma naj bi bila zaključena do konca septembra. Kaj je zajeto v ta projekt?

V lanskem letu je občina uredila predel med Pako, Zdravstveno postajo in Kulturnim domom Šoštanj. Na tem prostoru bo položen v septembru še fini asfalt, v sprednjem delu pa bo urejena komunalna infrastruktura, ustroj ceste, ureditev parkirišča, javna razsvetljava in hortikultura ureditev.

Tudi na cesti od Grebenška do Petkovnika se nekaj dogaja. Se bo rekonstrukcija nadaljevala in kdaj?

Dela na tej cesti v Florjanu, ki je bila v zelo slabem stanju, potekajo prav ta mesec. Obnova zajema celoten ustroj ceste z novim odvodnjavanjem, razširitve ceste, kar zagotavlja boljše preglednost v prometu, obnovo vodovoda in mostu čez potok Florjanščico.

Ureditev ceste v Topolšico je bila končana letos spomladi. Zdaj je dostop do tega turistično zdraviliškega kraja res takšen, kot mora biti. Se bo tu še

Občankam in občanom
mesta Šoštanj
ČESTITAMO
ob občinskem prazniku!

AVTO SHOP

PODGORŠEK D.O.O.
Metleče 10
3325 Šoštanj
03/898 71 00

Kaj nadaljevalo v smeri odcepa za Lajše?

Cesta v Topolšico je sedaj res lepa in varna, urejena vse do mostu, kjer je odcep za Lajše. Ko se po tej cesti vozim v službo, vidim, da so najbolj veseli nove pridobitve pešci in kolesarji, saj je ob cesti urejen pločnik s kolesarsko stezo. Opažam pa, da se še kar nekaj kolesarjev poleg kolesarske steze vozi po cesti in tako ogrožajo promet in sebe. Škoda, da nekateri nočejo upoštevati pravil. Pločnik za Lajše imamo zajet v bodočih projektih ker bo tako pešpot tvorila lepo celoto.

Tudi kolesarska steza je zaživela, manjka še odsek ob potoku Toplica. Ga nameravate urediti?

Res je, peš in kolesarska pot je urejena od Velenja do Topolšice, izjema je odsek skozi mesto Šoštanj, kjer so urejeni samo pločniki, torej je ta del za kolesarje nekoliko manj prijeten, predvsem za najmlajše. Razmišljamo tudi o ureditvi kolesarske poti skozi mesto, vendar bodo tu velike težave zaradi lastništva zemljišč in preozkega terena, enak problem pa je tudi v Topolšici pri odseku ob potoku Toplica. Seveda ne bomo vrgli puške v koruzo, pred nami je do uresničitve še veliko dogovarjanja.

Kaj pa ostala kolesarska povezava? V samem mestu jo zmanjkuje. Pa tudi do Gaberk bi bila mogoče zanimiva.

Za samo mesto sem že povedal. Seveda imamo peš in kolesarske poti v mislih tudi proti Ravnam in Gaberkam, a vse ne gre kar čez noč.

Okoli rušitve objekta pri vhodu na Gutenbuechel so bile polemike tudi v Listu. Kako se je rešil ta problem?

Vemo, da je bil uvoz k sanatoriju nevaren. Ker je to področje pod zaščito Zavoda za varstvo kulturne dediščine, so bili dogovori in usklajevanje glede ustrezne rešitve zelo dolgotrajni. Zavod za varstvo kulturne dediščine je izdal dve soglasji, in sicer za rekonstrukcijo ceste in za pridobitev gradbenega dovoljenja za rušenje vratarnice. Občina je uredila uvoz nekoliko bližje Ravnam, s tem je izboljšana preglednost, saj smo porušili objekt stare vratarnice in porezali živo mejo ob cesti. Za zdaj je urejen makadamski uvoz, ker smo želeli čim prej urediti križišče, tako da bo varno za vse udeležence v prometu. Imamo pa že pripravljen projekt ureditve te ceste v celoti. Predviden je pomik ceste bolj v desno (gledano iz Šoštanja proti Ravnam) in ureditev pločnika.

Občina je obnovila tudi streho na telovadnici ob bivši šoli BibeRöcka, kjer z veseljem spremljamo različne športne dogodke, največ seveda košarkarske, saj je naša Elektra v prvi ligi. Baje košarkarska zveza predpisuje posebne pogoje za dvorano. Kako so rešljivi?

Šport je ena tistih dejavnost, ki ljudi tudi v težkih trenutkih družijo in povezuje. Naši športniki dosegajo res izvrstne rezultate. Poleg Elektre, ki je že nekaj let stabilen prvoligaš, bodo v novi sezoni v prvi ligi znova nastopali tudi odbojkarji Šoštanj-Topolšica. Športna dvorana Šoštanj, dvorana ob bivši šoli BibeRöcka, je tako polno zasedena z vadbo teh dveh klubov. Res ima predvsem Košarkarska zveza Slovenije vsako leto kakšne nove zahteve, kako

je treba dvorano urediti za tekme na tej ravni: spremenjen zaris črt na igrišču, prilagojeno delovanje semaforja za merjenje časa napada... V letošnjem letu naj bi dogradili semafor, tako da lahko napišejo priimke igralcev, sedaj semafor omogoča samo zapis številke igralcev. Čez dve leti moramo kupiti prosto stoječe koše. Zaradi velikosti dvorane so problem tudi veliki stroški samega vzdrževanja. Občina Šoštanj se je že povezala z nekaterimi drugimi občinami, ki imajo podobne težave, in posredovali smo

dopis na Združenje prvoligašev. Dobili smo odgovor, da so dopis posredovali Zvezi in sedaj čakamo na njihov odgovor.

Je na področju prostora še kakšen projekt ali pa želja občanov in interes občine, ki bi se izvedel, če bi bilo mogoče?

Interesi glede vlaganja v prostor so, vendar je trenutna zakonodaja, ki je ključni faktor pri tem, zelo neživiljenjska.

Ob tem sem se spomnila na smrad v Šoštanju, ki ga večina predpisuje termoelektrarni. Baje smrdi iz rudniških prezračevalnih jaškov. Kaj lahko Občina naredi na tem?

V Šoštanju je ob določenih dnevih res prisoten vonj (smrad), ki je posledica rudniškega prezračevalnega jaška. Na to temo smo se na občini veliko pogovarjali s Premogovnikom Velenje in tudi Termoelektrarno Šoštanj. Zagotavljajo nam, da bo s izgradnjo bloka 6 ta težava za Šoštanjčane odpravljena, saj bo prezračevanje speljano skozi blok 6.

Ob letošnjem občinskem praznovanju je prireditveni prostor tudi ob Družmirskem jezeru. Se bo tam le uredil prireditveni prostor, o katerem se govori?

V okviru ureditve brežin Družmirskega jezera je na jugozahodnem nabrežju, kjer je eksploatacija premoga in s tem povezano ugrezjanje zaključeno, predvidena ureditev različnih igrišč, kot je odbojka na mivki, skate park in rusko balinišče. Občina Šoštanj bo za to območje v prvi fazi pridobila idejno zasnovo. Prostor ob jezeru je že takšen, kot je, primeren za organizacijo različnih prireditev. Nekaj prireditev je že bilo, zagotovo kakšna še bo, sicer pa sedaj za to območje res zgledno skrbijo šoštanjski ribiči.

Stanovanj je ali ni dovolj? Je bil letos razpis oz. so iz prejšnjega razpisa že vsa stanovanja zasedena?

Občina Šoštanj ima v lasti 135 stanovanj. V letu 2012 je odkupila sedem stanovanj v prenovljeni hiši na Trgu bratov Mravljakov 6 v Šoštanju. V podružnični šoli v Ravnah je občina uredila garsonjero, na Aškerčevi cesti v Šoštanju je eno veliko stanovanje preuredila v dve manjši, na Trgu svobode je obnovila dve stanovanji. Ker je veliko občinskih stanovanj že starih, so bila potrebna vzdrževalna dela. Med drugim smo na Trgu bratov Mravljakov 4 in 6 obnovili fasado. Javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem je Občina Šoštanj izvedla v letu 2011. Na razpis je prispelo 53 upravičenih vlog. Do 1. avgusta 2012 je občina uspešno rešila dvajset vlog, za pet prosilcev je našla začasno rešitev, pet prosilcev pa je stanovanjski problem rešilo na drug način. Občina Šoštanj načrtuje izvedbo novega razpisa spomladi 2013.

Od gospodarstva h kmetijstvu. Kako se občina vključuje v pomoč kmetovalcem? Je letošnja suša huje prizadela tudi naše območje in če, kako boste pomagali?

V začetku leta 2012 je Občina Šoštanj objavila javni razpis za dodeljevanje pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v Občini Šoštanj. Tak razpis občina objavi vsako leto, v letošnjem letu je za ta namen v proračunu predvidenih 26.000 evrov za štiri različne vsebine. Suša je prizadela tudi Občino Šoštanj, in sicer od 30 do 35%. Občina je izdala poročilo o suši na našem območju, sedaj čakamo na odgovor ministrstva, ki bo sprejelo sklep, ali bo elementarna nesreča v državi priznana ali ne.

Sociala v družbi je vedno tisti najbolj boleč segment, kjer mora človek in seveda tudi institucija ukrepati kar najbolj previdno. Je v Občini Šoštanj kaj posebno hudega?

Občina Šoštanj izvaja zakonske določbe, ki se nanašajo na zagotavljanje in sofinanciranje naslednjih socialno varstvenih storitev: domsko varstvo, pomoč družini na domu in družinski pomočnik. Postopke upravičenosti do teh storitev vodi Center za socialno delo v Velenju (CSD). Občina nudi občanom enkratno denarno pomoč, letno dobimo okoli 100 vlog. V primeru izredne ogroženosti občan in občanov, ki jo predhodno ugotovi CSD Velenje, lahko Občina Šoštanj enkrat letno zagotavlja tudi izredno socialno pomoč. V povprečju tudi za to pomoč zaprosi okoli 100 občanov, o višini pomoči pa odloča posebna občinska komisija. Občina namenja sredstva tudi za pomoč socialno šibkim osnovnošolcem na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj, vsako leto zagotavlja plačilo šole v naravi učencem Centra za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje Velenje, ki prihajajo iz območja naše občine. Trikrat letno občina omogoči nakup prehrambnih paketov, ki jih med 140 upravičencev razdelijo člani Rdečega križa. Občinski

ISKRENO
ČESTITAMO
OBČANKAM IN
OBČANOM
ŠOŠTANJA

Bolnišnica
Topolšica

OB OBČINSKEM
PRAZNIKU!

strošek je tudi plačilo obveznega zdravstvenega zavarovanja tistim brezposelnim občanom, pri katerih CSD Velenje ugotovi upravičenost do plačila. Trenutna mesečna premija na osebo znaša 30,21 evrov, povprečno pa jo plačujemo 300 brezposelnim občanom.

Letos je leto medgeneracijske solidarnosti. So kakšne posebnosti v zvezi s financiranjem pomoči starejšim na domu v razmerju do ostalih občin?

Zakonska obveza sofinanciranja te dejavnosti je 50%, Občina Šoštanj sofinancira v višini 65%. Vsaka občina sama določi ta odstotek glede na zmožnosti svojega proračuna - nekatere občine več, druge manj, nobena pa ne financira te dejavnosti manj kot 50%.

Koliko starejših občanov Šoštanja prebiva v Zimзелenu in kakšen je delež financiranja iz občinskega proračuna?

Višina oskrbe se razlikuje od posameznika do posameznika. V Topolšici, v domu Zimзелenu, je 18 naših občanov, od tega petim oskrbo sofinancira tudi občina. V desetih socialno-varstvenih zavodih in domovih za ostarele po Sloveniji je 28 takih, ki jim tudi sofinanciramo oskrbo.

Občina je koordinator za gradnjo doma družini Siherle v Zavodnjah. Kako potekajo dogovori, v kateri fazi so?

Posebna projektna skupina, ki je nastala na pobudo Občine Šoštanj, izvaja humanitarni projekt »Združeno zgradimo hišo« za družino Siherle-Herman iz Zavodnj. Konec maja je bilo pridobljeno gradbeno dovoljenje, vse dosedanje stroške je zagotavljala občina iz proračuna. V bodoče si želimo pomoči širše skupnosti, zato smo prošnjo za pomoč pri gradnji že poslali različnim podjetjem. Doslej se je že odzvalo nekaj zasebnikov, ki so denarna sredstva nakazali na poseben transakcijski račun, odprt pri Območnem združenju Rdečega križa Velenje. Prav tako so se odzvali že nekateri gradbinci, ki so pripravljeni pomagati materialno ali z delom.

Naši otroci so naša bodočnost. V kateri fazi je izgradnja vrtca?

Izgradnja vrtca na področju bivše Osnovne šole BibeRöcka je prednostna naloga občine v prihodnjih letih. Preko arhitekturno-urbanističnih delavnic smo izbrali najboljši idejni projekt. Vseskozi

je v projekt vključena tudi stroka, katere pripombe najbolj upoštevamo. Idejna zasnova je bila predstavljena tudi zainteresirani javnosti, med njimi občinskim in krajevnim svetnikom, strokovnim delavcem, svetu zavoda in svetu staršev. Z izbranim načinom dela lahko idejno zasnovo še dopolnjujemo in popravljamo, tako da bo vrtec zgrajen kvalitetno in funkcionalno.

So bila za to načrtovana kakšna evropska sredstva?

Praviloma se lahko prijaviš na razpis, ko že imaš izdelan projekt, mi pa smo sedaj v fazi pridobivanja le-tega. Lani smo že zaprosili za sredstva države, vendar nismo bili uspešni, predvsem zaradi tega, ker otrok ne zavračamo in najdemo še vedno kak prostor za nove oddelke. Kar je včasih za nekaj dobro, je za drugo slabo.

Vrtec je poln, ali je še kaj prostora?

Kot sem že omenil, otroke pri vpisu v vrtec v Šoštanju ne zavračamo. To stališče smo zavzeli nekaj let nazaj in se ga še danes držimo. Pri iskanju dodatnih prostorov je bilo včasih res težko, a smo na koncu vedno našli dober izhod. Trenutno je v vrtcu nekaj manj kot 360 otrok, ki so razporejeni v 21 oddelkov. Predvsem za najmlajše je še nekaj prostora, Bibica nad Novo ljubljansko banko čaka pripravljena.

Prejšnja leta je občina izdajala odločbe za bivanje v vrtcu, po novem ima to na skrbi Center za socialno delo. Kaj to pomeni za občino?

Do konca lanskega leta je odločbe za plačilo razlike do polne cene staršem izdajala občina, kar smo delali v sodelovanju z vrtcem. Od letošnjega leta dalje je to pristojnost centrov za socialno delo, leti imajo vpogled v številne evidence, več kot 30. Zakon je uvedel še nekatere druge spremembe, zato lahko samo oni dobijo realni socialni položaj staršev otrok. Nekaterim so se tako zneski plačila vrtca kar precej spremenili, največkrat povišali. V vrtcu so jim omogočili tudi plačilo na obroke.

Šolski prevozi so letos nekoliko drugačni. Je to posledica spremenjenega urnika?

Ministrstvo, pristojno za šolstvo, je sprejelo pravilnik, da se pouk ne sme pričeti pred 7.30, OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj pa je uvedla enoten začetek pouka za vse učence, in sicer ob 7.45.

Temu so se seveda prilagodili šolski prevozi. Enoten začetek pouka pomeni manj avtobusov zjutraj. Na skupnih sestankih z vodstvom šole smo se dogovorili, da bo občina tudi za povratek plačala en prevoz na vsaki relaciji. Prevozi so prilagojeni tako, da imajo možnost odhoda domov tudi zadnji učenci, ki končajo pouk ob 14.35. Težava je v tem, da morajo nekateri otroci v šoli čakati na prevoz kar nekaj časa. Druga večja sprememba je, da smo ukiniteli prevoz za šolarje s Pohrastnika. Ti učenci tudi prejšnja leta niso imeli svoje linije. Ker pa do Pohrastnika ni bilo varne šolske poti, so se priključevali na druge avtobuse. Ker je avtobusov sedaj manj, ni prostora za vse otroke s Pohrastnika. Do Pohrastnika so sedaj urejene varne poti, učenci pa imajo do šole približno dva kilometra. Zakon (o osnovni šoli, 56.člen) nam nalaga, da moramo zagotoviti prevoz vsem, ki so od šole oddaljeni več kot štiri kilometre. Na Pohrastniku pa tudi ni uradno urejenega postajališča. Staršem seveda spremembe niso všeč, povedati pa moram, da občina za šolske prevoze dnevno nameni več kot 2400 evrov z davkom, kar znaša na leto skoraj pol milijona evrov.

Kako je občina rešila problem?

Žal do začetka pouka nismo dobili od šole dokončnega urnika, baje zaradi uvedbe novega računalniškega sistema, da bi lahko realno ugotovili, točno koliko učencev potrebuje avtobusni prevoz ob 14.35. Organizirano je varstvo vozačev in vodstvo šole mora učencem ponuditi v tem času kvalitetne vsebine, ki jih plačuje občina. Šola pripravlja natančno analizo, koliko vozačev bo v tem šolskem letu še na šoli do konca zadnje ure. V kolikor bo v okviru obstoječih stroškov možno urediti zgodnejši prevoz, bomo

seveda to naredili. Dokler nimamo natančno vseh podatkov, stvari ne moremo urediti, organizacija pouka pa v nobenem primeru ni v pristojnosti občine. Preverjamo tudi, kako je s Pohrastnikom. V razpisu so bili zahtevani za Skorno, Florjan in Lokovico 35-sedežni avtobusi, če pa na tej relaciji prevoznik vozi z večjim avtobusom, je prostor tudi za učence s Pohrastnika.

Je pa med poletjem Osnovna šola Šoštanj dobila zaslužen ime. Zakaj zdaj ni bilo več takšne polemike kot pa ob samem odprtju šole, ko se je (baje) večina občanov odločila, da šola ne bi imela imena po Karlu Destovniku-Kajuhu niti po Bibi Röcku?

Predvidevam, da so se takrat odločili za »nevtралno« ime, da se ne bi kdo ob združevanju počutil zapostavljeno, mogoče pa so bili tudi drugačni interesi, ne vem. Mislím, da je več vzrokov, da si naš rojak, pesnik, zasluži, da smo po njem imenovali šolo: letos mineva 90 let od rojstva Karla Destovnika-Kajuha, po Sloveniji kar nekaj šol nosi njegovo ime in nova šola stoji na mestu šole, ki se je imenovala po Kajuhu. Vesel in ponosen sem, da so se svetniki tako odločili.

Kar nekaj kulturnih projektov je bilo realiziranih, čeprav je v letošnjem letu v proračunu bolj malo denarja za kulturo. Urejena je poročna dvorana v Vili Mayer. Kaj lahko vidimo v njej?

Z rebalansom so se sredstva na več postavkah znatno znižala (zmanjšani prihodki proračuna s strani države). Posledica tega so tudi nekaj nižja sredstva za kulturo, kar so v največji meri občutila kulturna društva. Poročna dvorana v Vili Mayer je bila urejena že lani, ko smo zagotovili vse potrebno, da se v tem prostoru lahko sklepajo zakonske zveze. Kupili smo vso ustrezno opremo. Dvorana

je že začela služiti svojemu namenu, saj je bilo v njej že nekaj porok in slavnostnih sprejemov.

Izdan je bil vodnik po stalnih zbirkah Vile Mayer. Je ugleden zapis o vsebini te lepe vile. Je vila kaj bolj obiskana in kakšne vsebine so predvidene v njej?

Veseli me, da je občina izdala Vodnik po stalnih zbirkah Vile Mayer in tako še bolj približala vsebino vile obiskovalcem. Vila odlično služi tudi kot protokolarni objekt. Velikokrat so v vrtu vile in v sami vili otroci iz Vrtca Šoštanj, ki so si za prednostno nalogo v letošnjem letu zadali spoznavanje kulturne dediščine našega kraja. Lahko rečem, da zanimanje za ogled Vile Mayer in Muzeja usnarstva vidno narašča.

Tudi na Zavodu za kulturo Šoštanj so se morali sredi leta spopasti z rebalansom proračuna in zmanjšanjem sredstev, ki že tako niso bila velika. Menite, da bo program vseeno lahko realiziran tako kvalitetno, kot je bil zastavljen? Ponujeni so bili določeni varčevalni ukrepi predvsem pri izdaji Lista, ki pa so jih svetniki Sveta zavoda (upravičeno) zavrnil. Mnenje je, da List kot naše glasilo mora ostati takšen, kot je. Se tudi vi strinjate?

Vsak mesec rad prebiram List, verjamem, da ga tudi naši občani. Želim si pa, da bi bil List nekoliko bolj »šoštanjski«. To je mesečnik naše občine in v njem bi se morali najti naši občani. Če jih zanimajo dogajanja v drugih občinah, si pač kupijo drug časopis.

Kako pa ostala društva, ki delujejo na področju kulture? Vemo, da so dejavna, pa se tudi kaj povezujejo?

Kot ste že sami rekli, lahko potrdim, da so kulturna društva v občini izjemno aktivna in odlično delajo. Vemo, da PO Zarja in Me PZ Svoboda dosejata izvrstne rezultate na tekmovanjih. Društva se vedno odzovejo na nastope na številnih prireditvah, ki jih prirejamo v občini, in med seboj tudi sodelujejo.

V Topolšici je zaživela turistična pisarna, ki je pri prostorih Krajevne skupnosti Topolšica. Kakšen je odziv občanov in obiskovalcev ter kaj ponuja?

Z letošnjim letom je v Topolšici odprta turistična pisarna, ki se je pridružila s svojimi turističnimi nasveti info točki v Vili Mayer. Večina turistov v naši občini prihaja v Topolšico in prav je, da lahko dobijo vse informacije v kraju, kjer letujejo. Pisarna je odprta vsak delovnik od 9. do 12. ure.

Športna dejavnost v občini sloni na društvih in zvezi. Kolikšen del je na občinskem proračunu?

Klubi in društva imajo sponzorje, ki jih podpirajo pri njihovem delovanju. Je pa tudi na področju športa prišlo do 20-odstotnega znižanja sredstev (od 74.450 evrov na 59.560 evrov), ki jih občina preko razpisa razdeli društvom in klubom. Občina na različne načine podpira šport: TVD Partizan daje v najem za 6 evrov, klubi imajo v Športni dvorani Šoštanj 60-urnobrezplačno mesečno vadbo, vzdržujemo nogometno in roketno igrišče, TVD Partizan in Športno dvorano Šoštanj, pomagamo pri obnovah športnih igrišč po krajevnih skupnostih.

Pred kratkim ste odprli obnovljeno igrišče v Belih Vodah, ki, kot kaže, lepo živi s krajem. Je tudi pridrugih takšnih objektih čutiti tak prostor kot priložnost športno družabnega življenja krajanov?

Letos smo pomagali Krajevni skupnosti Bele Vode in Športnemu društvu Vulkan pri obnovi igrišča. Veliko so naredili tudi sami, kar je eden izmed pokazateljev, da igrišče res živi s krajem. Tudi v drugih krajevnih skupnostih predstavljajo prav igrišča prostor druženja in zabave vseh generacij.

In s tem v zvezi...kako kaže z gradnjo športnega parka?

To je naša velika želja. V okviru urejanja Vile Široko se v prostorskih aktih predvideva tudi izgradnja športnega parka. V letošnjem proračunu imamo predvidena sredstva za dokumentacijo.

Tudi letos je bilo kar precej počitnikarjev na ulicah mesta Šoštanj. Kako je potekalo to delo?

Tudi letos smo v sodelovanju s Termoelektrarno Šoštanj izvedli projekt, ki smo ga poimenovali Mladi lepšajo mesto in okolico. Delo je dobilo 160 dijakov in študentov, ki so prebarvali avtobusno postajo Šoštanj, pomagali so Bolnišnici Topolšica pri začasni selitvi zaradi adaptacije, Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj in Muzeju usnarstva Šoštanj, tudi letos so dvakrat tedensko nudili pomoč stanovalcem PV Centra starejših Zimzelen v Topolšici, uredili so nogometno igrišče v Šoštanju, občinski arhiv, prebarvali ograjo ob šoli, opravili nekaj vzdrževalnih del v Šentvidu, Belih Vodah, Topolšici in Ravnah ter očistili mesto.

Dopusti so mimo. Kako ste ga vi preživel?

Delovno. Poletje sem preživel kar na naši občini. Društva so me povabila na številne prireditve. Z veseljem sem se jih udeležil in se tako družil s krajani.

V septembru je v prostorih občine novost? Kaj je narekovalo uvedbo kontrole prihodov in odhodov zaposlenih?

Na občini smo uvedli registracijo delovnega časa. Ne gre za kontrolo, gre za digitalizacijo in olajšanje nekaterih postopkov, predvsem pa za enotna pravila za vse zaposlene, s katerimi, upam, da imam dobre odnose.

Kako se vi udeležujete praznovanj ob prazniku Občine Šoštanj in kdaj bo svečana seja?

Vsa gospodinjstva v občini so prejela zloženko. Videli ste lahko, da smo tudi letos pripravili številne zanimive prireditve. Udeležim se vsake, če je le mogoče. Praznik občine je letos v nedeljo, svečano seja pa bomo pripravili v petek, 28. septembra.

Je letos častni občan in kdo? Kdo so prejemniki priznanj in pohval?

Komisija za priznanja letos ni prejela nobenega predloga za imenovanje častnega občana. Predloge za občinska priznanja in pohvale so potrdili na seji 25.9.2012.

Kaj boste zaželeli občanom ob prazniku?

Tokrat bi rad za praznik Občine Šoštanj občankam in občanom čestital z mislijo: »Kar seješ, to žanješ.« To pomeni, da se človeku povrne vse, kar reče ali naredi. Kar da, to bo tudi dobil. Če daje sovraštvo, bo tudi prejel sovraštvo; če daje ljubezen, bo dobil ljubezen; če neprestano kritizira, bo tudi sam kritiziran; če laže, bodo lagali tudi njemu; če goljufa, bo goljufan. (Florence ScovelShinn)

Hvala za pogovor in lepe želje ob prazniku tudi vam.

Milojka B. Komprej
Foto: Dejan Tonkli

Občankam in občanom vseh generacij čestitamo ob prazniku občine Šoštanj.

Kolektiv PV Centra starejših Zimzelen Topolšica

➤ Bogoslužna oznanila združene župnije Šoštanj – Bele Vode – Zavodnje

Češčenje Presvetega Rešnjega Telesa v župnijski cerkvi, 29. septembra 2012:

- maša ob 7., 10. in 19. uri

Svete maše na šmihelsko nedeljo, 30. septembra 2012:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Bele Vode ob 8.30.
- Zavodnje ob 10. Uri

29. september 2012 – praznik sv. Mihaela

Na godovni dan zavetnika naše cerkve bomo v župnijski cerkvi častili Presveto Rešnje telo:

- 7.00 – sv. maša, po maši češčenje
- 10.00 – sv. maša
- 17.00 – začetek češčenja
- 19.00 – večerna sv. maša

30. september 2012 – 26. nedelja med letom, šmihelska nedelja – sv. maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30 – slovesno praznovanje sv. Mihaela.
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in ob 19.00
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10.00

V Gaberkah zaradi šmihelske nedelje ta dan ne bo sv. maše.

7. oktober 2012 – 27. nedelja med letom, rožnovenska nedelja – sv. maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7.00 in 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19.00
- Topolšica ob 8.30
- Zavodnje ob 10.00
- Sv. Križ ob 10.30

14. oktober 2012 – 28. nedelja med letom – sv. maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7.00 in 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19.00
- Bele Vode ob 8.30.
- Zavodnje ob 10.00
- Gaberke ob 10.00
- Sv. Vid ob 16.00

21. oktober 2012 – 29. nedelja med letom, misijonska nedelja – sv. maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7.00, ob 8.30 in ob 15.00 srečanje gibanja Vera in luč
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in ob 19.00
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10.00
- Topolšica ob 10.00

28. oktober 2012 – 30. navadna nedelja med letom, žegnanjska nedelja – sv. maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30 (skupni krst)
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in ob 18.00
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10.00
- Gaberke ob 10.00

1. november 2012 – vsi sveti – sv. maše:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in ob 18.00 - rožni venec
- Bele Vode ob 10.00
- Zavodnje ob 10.00 in ob 14.00
- Podkraj ob 14.00

ŠMIHELSKA NEDELJA

30. september 2012 / Slovesni praznični maši bosta ob 8.30 v župnijski cerkvi in ob 11.15 v mestni cerkvi. Obe bo vodil naš rojak dr. Vinko Počtnik. Lepo vabljeni k skupnemu praznovanju župnijskega zavetnika.

MIHAELOV POHOD

Pohodniki, lepo vabljeni na Mihaelova pohoda, ki bosta v soboto, 29. Septembra, in v soboto, 6. oktobra. Obe poti se začneta pri šoštanjki župnijski cerkvi ob 7. uri.

DUHOVNE VAJE ZA 8. RAZRED

V času šolskih počitnic bomo od 28. do 30. oktobra pripravili duhovno srečanje za 8. razrede v Vrbju. Spodbujamo osmošolce, da bi se odločili za to skupno preživljanje prostega časa, kjer jim bo ponujena priložnost izkusiti, da je biti kristjan v družbi svojih vrstnikov nekaj vsakdanje lepega.

STIČNA MLADIH

Stična mladih je bila letos 15. septembra 2012. Program v Stični je namenjen dijakom, študentom in mladim v poklicih. Dan je bil sestavljen iz različnih delavnic, molitve, športa, svete maše in praznovanja.

NOVO VEROUČNO LETO

Vpis v novo veroučno leto za tiste, ki bodo prvič obiskovali verouk v naši župniji, bo potekal od ponedeljka, 3. septembra, do srede, 5. septembra, v Mihaelovem domu. Dopoldan vam bomo na razpolago od 9.30 do 11.30, popoldan pa od 15h do 18.30. V istem terminu bo potekala tudi prodaja knjig in delovnih zvezkov in liturgičnih zvezkov. Prosimo, da si gradiva zagotovo priskrbite v omenjenih terminih. Urnik in ostale izčrpnije informacije bodo visele na oglašni deski Mihaelovega doma v zadnjih avgustovskih dneh. Z rednim veroukom bomo začeli 17. septembra.

NEKATERI DOGODKI V ŽUPNIJI

Oratorij

V letošnjem poletnem oratoriju smo se družili od 25. do 29. junija. Veselje ob druženju z vrstniki je bilo tisto, kar je tudi voditelje in animatorje motiviralo za pripravo katehez, molitev, delavnic, iger in še veliko drugega, kar ni bilo zapisano ali predvideno v programu, pa je potrebno, da oratorij uspe.

Hvaležni smo vsem sponzorjem (OŠ Šoštanj, TEŠ, Zavarovanja Kavšak, Andrejč d.o.o., KZ Šaleška dolina, Tovarna nogavic Polzela, Občina Šoštanj, Mlekarna Celeia) in tistim, ki so za nas molili, da bi to ne bila le igra, temveč tudi priložnost za srečanje z Bogom – preko molitve in obhajanja zakramentov, kakor tudi ob iskrenem druženju s sovrstniki.

Taizé

Z animatorji smo se letos podali na romanje v Taizé. Na pot smo se podali 23. julija in se v prvih dneh ustavljali ob možeh, ki so z Bogom delali čudovite reči: v Milanu smo v stolnici razmišljali o sv. Ambrožu in Avguštinu, v Torinu o delu sv. Janeza Boska, Dominika Savia in Marije Dominike Mazzarello in v Arsu o sv. Janezu Vianneyu. Naš romarski cilj Taizé smo dosegli v sredo dopoldan. Tam smo razprostrli šotore in ostali do nedeljskega srečanja z vstalim Kristusom pri sv. evharistiji.

Izkušnja Taizéja je v marsičem presegla moja pričakovanja. Ko vidiš takšno množico mladih (govorimo o več tisočih), ki se zbere na enem kraju z željo spoznati Jezusa in vrstnike s skoraj vseh koncev sveta, so občutki fenomenalni. Ljudi pritegne preprostost tamkajšnjega življenja, možnost odprtega pogovora, pa tudi molitve, pri katerih se taizejski bratje in udeleženci zbirajo trikrat dnevno. Teden, ki ga preživiš v Taizéju, ti vrne moči in vlije več volje do življenja. Zato mladim toplo priporočam, da si vzamete teden časa in se odpravite tja! Meni ni bilo žal. (HELENA)

Na pot sem šel z mešanimi občutki. Morda sem se še najbolj veselil prvega dela našega potovanja, ko smo s šotori potovali od mesta do mesta in odkrivali kraje, kjer so delovali svetniki don Bosco, Marija Dominika, Janez Vianney. Imeli smo se čudovito in marsikdo se je zalotil v misli, da bi tak način romanja nadaljevali skozi cel teden. Toda ko smo končno prišli do Taizéja in tam začutili njegov utrip, so se moje misli zasukale v drugo smer: o, le zakaj že nismo kar na začetku prišli sem. Bil sem navdušen. (FILIP)

Župnijsko romanje

Kot vsako leto smo se tudi letos v župniji podali na romanje in ogled slovenskih naravnih in sakralnih lepot. Tokrat smo se podali na Pohorje k sv. Arehu. Tam smo se pri maši obogatili z Božjo besedo in evharističnim kruhom, po maši pa smo na svežem zraku krepili še telesne moči s hrano iz nahrbtnikov. Pot nas je nato vodila do Peska, od tam pa smo se spustili v Dravsko dolino in si ogledali cerkev sv. Lovrenca v Lovrencu na Pohorju. Le nekaj kilometrov naprej smo se ustavili v Marijini cerkvi v Puščavi, zadnja postaja pa je bila Vuzenica, posebej povezana z bl. Antonom Martinom Slomškom.

Že zaradi množice udeležencev dobre volje je bilo vzdušje odlično. Pesem nas je spremljala ob vsakem postanku, ponekod tudi ves čas v

avtobusu. Takšnega dobrega razpoloženja bi se razveselil tudi Slomšek, ki je bil velik ljubitelj slovenskih pesmi, dobre volje in pristnega veselja. Takšnega želimo ohranjati še naprej, naša romanja pa ostajajo njegova poživitev.

Vzporedno za avtobusi pa smo se nekateri podali na romanje s kolesi. Naša pot je bila nekoliko drugačna: Skorno, Graška Gora, Mislinjski jarek, Rogla, Pesek, Osankarica, Areh. To prevoziti s kolesom – prva misel: nemogoče. A z Božjim blagoslovom in dobro družbo, z voljo, z vztrajnostjo, s skupinskim duhom, s spodbudo drug drugemu nam je uspelo doseči zastavljeni cilj. Prva misel na cilju: skupaj smo zmogli. S kolesarskim romanjem smo dosegli osebno zadoščenje in neprecenljivo izkušnjo. To bi lahko še kdaj ponovili, morda v večjem številu? (Romana)

Blagoslov konj v Gaberkah

Konjenica mladih Šaleške doline (KMŠD) je že tretjič organizirala blagoslov konj v Gaberkah. KMŠD se trudi združevati mlade ljubitelje konj, katerim pomagajo pri vzgoji in skrbi za konje. Konjeniki so na blagoslov pripeljali 55 konj. Blagoslova so se udeležili konjeniki iz Konjenice mladih Šaleške doline, Šaleške konjenice, Šmartnega ob Paki, Koroške konjenice, Cross country kluba, Konjenice Pirešice, Društva za zaščito konj Velenje, Konjeniškega jahalnega društva Mislinja, Paškega Kozjaka, Zavodenj, Raven na Koroškem, Dobrne, Vinske Gore, Cirkovc in Kompolj.

Najmlajša udeleženka, ki je na blagoslov pripeljala svojega konja, je bila stara 4 leta. Blagoslov je vodil župnik Andrej Mazej iz Šentilja, župan Darko Menih je konjenikom podeljeval spominke, predsednik KMŠD Tomi Spital pa je delil priboljške blagoslovljenim konjem. Po blagoslovu se je nadaljevala zabava ob poskočni glasbi. Da pa veselica za obiskovalce ni bila čisto brezskrbna, je organizator postavil priročen zapor, kjer pa zaprtim tudi ni bilo slabo, le svobode niso imeli, dokler jih nekdo ni rešil z odkupom. A. GRUDNIK

Praznovala 90-letnico

V petek, 31.8.2012, je bilo pri Roglškovi v Zavodnjah zelo slovesno. Mama Marija Roglšek oziroma Micka, kot jo kličejo domačini, je praznovala 90. rojstni dan. Ob tej priložnosti so ji poleg najbližjih domačih in sorodnikov ter sosedov voščili še predstavniki: Krajevne skupnosti Zavodnje, Medobčinsko društvo invalidov Šoštanj, Krajevna organizacija Rdečega križa Zavodnje, Zveza borcev in Društvo upokoencev Šoštanj. Vseh čestitk in želja, da bi dočakala zdrava sto let, se je mama Micka zelo razveselila. Mi vsi pa smo z zanimanjem prisluhnili marsikateri zgodbi in doživljaju, ki ga je v svojem dolgem življenju izkusila in doživela.

Dogodki in ljudje

> VESELJA V TOPOLŠICI

Julijsko

Poletne počitnice so se dodobra razmahnile in dolina je skoraj prazna, saj je večina odšla na različne konce sveta. Tako so tudi v Topolšico prišli ljudje z vseh koncev sveta in uživajo naravne danosti našega kraja. Toda na naše potovanje so tokrat družno zakorakali prijatelji iz Gaberki in domačini. Gostje hotela pa so se raje namakali v bazenu.

Tokratno potovanje je bilo bolj sprehajanje kot poštena hoja. Prehodili in doživeli smo našo najkrajšo in prav vsem dostopno pot Jakobovo pot. V napovedniku poti smo oglaševali, da bomo na koncu doživeli predstavitev mlačve. Žal so naši mlatiči bili na dopustih (beri – morju) in tega užitka nismo doživeli. Zato pa sta za zanimivo izkušnjo poskrbela naša spretna mojstra Ivan Ostovršnik in Tini Koželjnik, ki sta nam natančno demonstrirala izdelavo lesenih coklov od jemanja mere, obdelave lesa, do končnega oblikovanja cokel z vsemi detaili.

Ker je bila v naši cerkvi pred tednom lepa nedelja in je bila cerkev še zelo lepo okrašena, smo si ogledali tudi to in spoznali kos zgodovine tega dela Topolšice.

Nato pa se je razvilo prijetno družabno srečanje ob dobri domači hrani in pijači družine Hriberšek, ki nas redno prijazno gosti. Žuborenje pogovora, smeh ob šalah in dovtipih se je potegnil v večer. In polni dobrih vtisov smo se razšli z mislijo po skorajšnjem srečanju.

Poletne počitnice doma, na potovanju ali v tujini so zares prijetne le, če si v dobri družbi in obdan s prijaznimi ljudmi. Saj je človek največje bogastvo in čudež tega sveta.

Ob Toplici

Vroče, vroče, vroče – bi lahko rekli za dogajanje, ki se je v Topolšici odvijalo zadnjo soboto v avgustu. Turistično društvo je priredilo že tradicionalno Veselje ob Toplici.

Tokrat je bilo poleg pohoda od izvira do izliva Toplice in predstavitev obrti v Topolšici, povezanih z vodo, tudi predaja v uporabo velike table s Tematskimi potmi po Topolšici in zloženke z opisi teh poti.

Ob 14. uri, ko se navadno zberemo pred hotelom Vesna v Topolšici, se nas je presenetljivo zbrala pisana družina: družina Nizozemcev, dve Nemki iz vzhodnega Berlina, Primorec iz Branika, naša stalna gosta

iz Mengša in nekaj krajanov. Nihče od nas se ni ustrašil pripekajočega sonca ne ozona. Veselo in zaščiteni smo zakorakali na pot, ki smo jo zaradi nevarnih vplivov vendarle prilagodili, da smo bili večino časa zavarovani z drevesi in v prijetni senci. Kljub temu smo obiskali mesta, kjer so stali nekoč mlini, in si ogledali mesto, kjer se Toplica izlije v Pako. Po vrnitvi je bilo že zelo živahno v našem parku in pred vhodom v kopališče Zora, saj se je začela prireditev ob predaji zloženek in velike dibond table Tematskih poti po Topolšici. Slovesnosti so se udeležili župan Občine Šoštanj Darko Menih, direktorica Term Topolšica Lidija Fijavž, predstavnik KS Topolšica Drago Tamše in predstavnica Turistične pisarne Topolšica Polona Menih.

Nato pa se je začelo zanimivo dogajanje v parku, kjer so topolške perice naredile prikaz pranja, sušenja in likanja perila. Studenčarji so de-

monstrirali, kako so včasih izdelovali studence in se pri tem dogovarjali za ceno. Gasilci Topolšice pa so prikazali način gašenja nekoč.

Obložena miza je kar sama vabila udeležence prireditve in ob dobri hrani in pijači so se začele igre z vodo, ki so zabavale mlado in staro ter bile v tej vročini prijetna ohladikev. Zaključek prireditve je bil tak kot že dve leti zapored, s pesmijo naših peric, ki so v svoj zborček privabile še ostale udeležence.

Septembrsko

Še eden zadnjih poletnih dni nas je pospremil na letos že tretji potovalni dogodek, ki ga Turistično društvo Topolšica prireja skupaj s termami Topolšica za njihove stalne goste iz tujine. Z njimi smo spomladi pekli kruh, poleti šli od lipe do lipe in tokrat smo si pogledali kulturno dediščino Topolšice.

Vse se je odvijalo 15. septembra, ko se nas je pred hotelom Vesna zbralo okoli 50 udeležencev. Pot, ki smo jo morali opraviti, je bila prava sprehajalna pot. Mi jo imenujemo Jakobova pot, ker se konča pri cerkvi sv. Jakoba starejšega. Med potjo smo si ogledali še Šmonov križ, ki ima zanimivo zgodovino, in značilen slovenski kozolec – toplar, ki so si ga v zelo lepi izvedbi naredili pri Hriberšku prav za sprejemanje gostov. Ogledali in spoznali smo tudi zgodovino cerkve. Gostje pa so zapeli v nemškem jeziku Marijino pesem.

Pod kozolcem nas je že čakala pogostitev. Domačija že dolga leta skrbi za vsakega, ki si vzame čas in se ustavi pri njih. Tudi tokrat je bilo tako. Gostje iz tujine, domači gostje iz Vrhnik in Hrastnika ter domačini pa smo skupaj pritegnili ob pesmi za slavljenca, ki je praznoval rojstni dan. Z dobro voljo in pesmijo smo se razšli v upanju, da se kmalu zopet vidimo.

JK

V spomin: Lojz Podgoršek Iztekel se je srce prijatelja

Res je že lep čas od takrat, ko se nam je v Listu dokaj pogosto javljal kot pisec v rubriki Izpod klobuka. Takrat še ni bil župan – Lojz Podgoršek iz Šmartnega ob Paki. Vedno je natrosil nekaj aktualnosti iz svojega kraja pod goro Oljko, šegavo je zapisoval svoje videnje delovnega in življenjskega utripa Šmartnega in okolice. Potem je, zaradi obilice dela v vlogi prvega moža občine, klobuk zamenjal za župansko lentu.

Soparne julijske nedelje, ko se je dan že spogledoval z večerom, ko so temne zavese vse-mogočnega nebesnega svoda visele nad goro Oljko, je bil Lojze Podgoršek še na kolesu. Še pomislil ni, da je to njegova zadnja vožnja na njegovo najljubše mesto, k »svetišču«, k zidanci v Velikem Vrhu, le streljaj od središča kraja, za katerega je gorel in izgorel. V Rečici in Šmartnem ob Paki so tisto nedeljo izgubili človeka, ki je verjel v poštene, dobre ljudi in ki jim je bil vzor ter mnogim ponos: kleni, pokončni, vendar vedno in nadvse prijazen človek. Alojz Podgoršek ni bil le prometni inženir, vinogradnik, nogometaš, planinec, kulturnik, politik, dolgoletni in aktualni župan občine in kraja, ki se je tudi zaradi njegovih del, vpliva in kulture v naši deželi in čez meje, pisala z veliko začetnico. »Sveti Martin na Paki«, Občina Šmartno ob Paki, je nedeljskega večera izgubila veliko srce izjemnega entuziasta, prostovoljca, organizatorja, zaljubljenega moža v soljudi in v prihodnost. Župan Podgoršek pa

je tudi prerano odložil župansko lentu uspešnega vodje mlade, perspektivne in urejene občine. Lojze je marsikomu zadnje čase rad dejal: »Še tole naredimo, še to in ono obnovimo, pa to dogradimo ... potem bi se rad posvetil življenju, družini, prijateljem. Saj ob tem norenju ne vem več, kdaj je petek, kdaj svetek in kaj vse me še čaka jutri ... Politiko bom odložil, ponudil drugim, sam pa ... imam še lepe načrte.«

Njegovo šestdesetletno športno srce pa vseh stresov in naporov ni več vzdržalo. Svoje mnogo prekratko plemenito življenje je končal kar sredi vsega ... na kraju z najlepšim razgledom na svoj kraj, na njemu tako drago Šmartno, na goro Oljko in spodaj ležeča polja. Od nikogar se ni poslovil, saj je živel, kot da je to samoumevno in da bo trajalo v neskončnost. Njegov nasmeh pa je zamrl ob stoterih načrtih, željah pomagati soljudem in na pragu večstoletne zidanice, na katero je bil nadvse ponosen. Zapustila mu jo je mama, ki jo je omenil vedno, ko je beseda nanesla na kulturno dediščino, na čase trdega dela in težkega preživljanja. Iz zemlje na Velikem Vrhu je znal iztisniti najboljša vina, zato je imel dobre, najboljše prijatelje, ki so častili predvsem Lojzov topel odnos do vsega, kar ga je obdajalo.

Odšel je v visokem poletju in odšel je le kot fizično bitje. Za svoje drage, za prijatelje ter za ljubljeno Šmartno pa ne bo odšel nikoli. Za njim bo vedno ostal nenapisana knjiga spominov, nekakšna patina časa, ki ga je obdajala, ko je duhovno bogato, plemenito živel ... minulo nedeljo pa je kar odšel. Klobuk je odložil

Foto: Jože Miklavc

za vedno.

Srečno, Lojz Podgoršek! Raduj se nad svojimi deli in nad plemenitostjo, ki se je s tebe razširila na mnoge. Pogrešali te bomo. Ti pa najdi prostor med zvezdami, v katere si pogostokrat zrl z vprašujočim pogledom, v neskončnost, ne zavedajoč se, da si gledal tudi v minljivost človeškega, tako plemenitega srca, kot je bilo v tvojih prsih. Srečno, tovariš in gospod Lojz!

V imenu mnogih, Jože Miklavc

► go let Ane Šumah

V juliju 2012 je Šumahova mama iz Razborja dopolnila 90 let. Čila in razmeroma zdrava se je veselila lepega praznovanja, ki so ji ga pripravili njeni otroci. Poleg vnukov in pravnukov se je praznovanja udeležil tudi njen še edini živeči polbrat iz Avstrije. V šoštanskem gasilskem domu, kjer se večkrat kot zaprisežena gasilca mudita njena hči Marjana in zet Jože, so nazdravili njenemu lepemu jubileju in razrezali veliko torto. S to skromno pozornostjo so se ji zahvalili za njen trud in ljubezen, ki jo je življenje nesebično razdajala svojim dragim.

Ana Šumah, rojena Škruba, res ni imela lahkega življenja. Rojena 7. julija leta 1922 je odraščala brez mame in kasneje še brez očeta, saj se je ta preselil v Avstrijo, Ana in njen brat pa sta ostala v Zavodnjah pri Tincu. Da se je preživljala, je služila po bližnjih kmetijah, nato se je poročila v Razbor. Z možem Ludvikom sta imela devet otrok. Jože, Ivica, Tonč, Franc, Ludvik, Marjana, Tončka, Anica in Janez so

odraščali v ljubezni in razumevanju na 18 ha veliki težko dostopni kmetiji. Žal je letos minilo že 30 let, kar je umrl oče Ludvik, ubila ga je strela in Ana, ki je bila na kmetiji z najmlajšim, je morala še krepkeje prijeti za delo. Redila je prašiče, govedo, prodajala jajca in se velikokrat peš odpravila v dolino, z mlekom in ostalim, kar so pridelale njene pridne roke. Tudi predla in »štrikalak« je zase in za druge. Res neverjetno, kaj vse je zmogla, zato so njeni še živeči otroci, žal so trije že umrli, še toliko bolj ponosni nanjo. Starost preživlja doma, po večini še skrbi zase, v veliko pomoč ji je snaha z otroki. Seveda

Foto: arhiv

pa jo obiskujejo vsi, tudi njenih enaindvajset vnukov in šestindvajset pravnukov rado zaide v prelepo vas Razbor, kamor sedaj vodi cesta, ki tudi Ano še kdaj popelje v dolino.

► Poskrbljeno za vse

Res je dogodku botrovalo odprtje obnovljene igrišča, a ker je bilo s tem povezano tudi športno družabno dogajanje, je bilo svečano rezanje traku, ki je bilo 8. septembra, le del lepega pokončnega v Belih Vodah. V idiličnem okolju gozda, sredi pokončnih smrek je že od nekdanj priljubljeno športno zbirališče Belovojčanov, to je prebivalcev prelepe vasi pod mogočnim Sv. Križem. Igrišče, kateremu je

po besedah tamkajšnje predsednice krajevne skupnosti Anice Pudgar slediti tja v čas pred drugo svetovno vojno, ko so se na Slivsko jaso hodili igrati otroci, je po zadnji obnovi dobilo novo asfaltno prevleko in druge posodobitve. Tudi sicer se vidi, da za ta priljubljen športno rekreativni objekt in vse, kar je povezano z njim, lepo skrbijo, sploh v zadnjih sedmih letih, ko je v Belih Vodah zaživelo Športno kulturno društvo Vulkan, ki mu predseduje Slavko Podvratnik.

Foto: mbk

Kot rečeno je slediti igrišču daleč nazaj, ko je bilo sredi gozda priljubljeno zbirališče otrok. Po drugi svetovni vojni oziroma leta 1957 so tam že naredili pravo igrišče, kjer so se otroci lahko igrali med dvema ognjema. Ponovno se je igrišče širilo v letih 1980 in 1990, ko so postavili ograjo in manjšo kočo, ki je privabila tudi starejše prebivalce kraja. Kasneje, že pod skrbništvom Vulkana, so postavili še kegljišče, posodobili objekte, postavili mize, uredili prostor za otroke in tudi mreža za tenis je pripravljena za tiste, ki vihtijo lopar. Vse te posodobitve so kar klicale po obnovitvi asfaltne prevleke in krajanom je na proti stopila tudi Občina Šoštanj, ki je v

proračun namenila za prenovalo malo več kot 25 evrskih tisočakov. Tudi krajanji so priskočili in sponzorji, Termoelektrarna Šoštanj, Zofija Mazej Kukovič, Žagarstvo Marko Mazej, Franc Navodnik, Kmetija odprtih vrat Hriberšek, Kmetija odprtih vrat Razpodovnik, Gostišče Grebenšek, Okrepčevalnica Savinek, Gostilna Križnik, Košarica d.o.o., Andrejč d.o.o., Kmetijska zadruga Šaleška dolina, Stane Hriberšek, Jožef Mazej, VASd.o.o., Bar Bogner, Mikek inštalacije, RKM projekt d.o.o., Bar Džoni in Trgovina Jager. Vulkan je imel v teh dneh na skrbi tudi športno dogajanje. V soboto je bil turnir v malem nogometu. Že sedmi po vrsti, kjer so bile v bitki za prva tri mesta najbolj

uspešne ekipe Savič nizke gradnje, sledila je ekipa iz Plešivca, tretje mesto pa je odšlo v Zavodnje. Prejšnji dan, v petek, se je odvijal 6. turnir v kegljanju, naslednji dan, v nedeljo, pa 7. turnir v odbojki na mivki.

Da je igrišče zares priljubljeno zbirališče krajanov, je dokazala tudi velika udeležba na odprtju, kjer je šoštanjki župan Darko Menih skupaj z Anico Pudgar in Slavkom Podvrtnikom svečano prerezal trak in med drugim zaželel uporabnikom veliko lepih trenutkov in ustvarjanja zdravih medsebojnih vezi tudi ob športnem druženju. Dogodek je zaokroževala glasba z ansambлом Šepet in mir Sv. Križa je še dolgo v noč plemenitilo veselje. *MBK*

► Odkritje spominske plošče na Smrekovcu

Ob dnevu državnosti se tako rekoč na vsakem koraku in na najrazličnejših ravneh spominjamo številnih dogodkov, ki so kot kamenčki povezali v mozaik vso pot od začetkov osamosvajanja Slovenije do razglasitve njene samostojnosti. K podobi tega mozaika pa so svojevrstno barvitost seveda dodala pogumna dejanja nekaterih naših domoljubov med osamosvojitveno vojno. Čast in slavo sta si nedvomno zaslužila prav pilot Jože Kalan in tehnik-letelec Bogomir Šuštar, ki sta se odzvala klicu domovine in že drugi dan vojne iz JLA prebegnila na stran naše Teritorialne obrambe s helikopterjem gazela SA 341. Poveljstvo sil Slovenske vojske je leta 2004 sprejelo odločitev, da je 28. junij dan 15. helikopterskega bataljona. Pilot Jože Kalan, župan Občine Šoštanj Darko Menih, poveljnik 15. helikopterskega bataljona Slovenske vojske major Branko Rek in predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj Leon Stropnik so v soboto, 30. junija 2012, ob 21. obletnici za pogumna dejanja, povezana s prevzemom, maskiranjem in varovanjem helikopterja gazela, prvega helikopterja Slovenske vojske, svečano odkrili spominsko

obeležje na planinskem domu na Smrekovcu. Od 9. na 10. julij 1991 je bil na tem mestu skrit helikopter gazelle z oznako TO-001 Velenje, s katerim sta 28. 6. 1991 iz JLA prebegnila na stran Teritorialne obrambe Republike Slovenije pilot Jože Kalan in tehnik-letelec Bogomir Šuštar. Helikopter s posadko je na planinskem

domu na Smrekovcu varoval 133. vod Teritorialne obrambe Krajevne skupnosti Bele Vode. Svečane otvoritve se je udeležilo preko sto veterank in veteranov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo in drugih gostov. *Z. ZAJC*

Foto: Z. Z.

► Končana nadstrešnica v LD Velunja-Šoštanj

Pobudo starešine LD Velunja-Šoštanj Antona Plazla izgradnjo nadstrešnice ob lovski koči LD Velunja-Šoštanj v Zavodnjah je podprl upravni odbor in člani lovške družine. Z veliko pomočjo lastnikov zemljišč, kjer se razprostira lovišče LD Velunja, smo odločitev konca leta 2012 v nedeljo, 2. Septembra, predali svojemu namenu.

Na otvoritveni zgradnji nadstrešnice je LD Velunja Šoštanj povabila vse, ki so kakor koli prispevali in pripomogli k njeni izgradnji. Poleg lastnikov zemljišč in članov LD so se otvoritve udeležili župan Občine Šoštanj Menih Darko, nekateri predsedniki sosednjih lovskih družin, ki mejijo z lovišči LD Velunja, župnik Ivan Potočnik, ki so v svojem nagovoru in posvetilu čestitali vsem za opravljeno delo in vloženi trud pri novi pridobitvi, tako za lovce kakor tudi za druge.

V pozdravnem govoru starešine Antona Plazla je izraženo veliko zadovoljstva nad enotnim pristopom izgradnje nadstrešnice ter povabilo, da se pri organizaciji srečanja ob dobri hrani in glasbi ter vsemu, kar sodi zraven,

dobro počutijo. Vsi skupaj pa si želimo tako dobro sodelovanje tudi v bodoče, tako lovcev kot lastnikov zemljišč ter ostale lokalne skupnosti. Poleg nadstrešnice in obnovljene

strehe lovške koče je po zaslugi lovskih motivov, ki jih je narisal slikar Jože Svetina, dobila nadstrešnica pomen v okolju, za katerega je namenjena. *ZDENKO HRIBERŠEK*

Foto: arhiv

► Dan 15. helikopterskega bataljona

S slovesnim postrojem pripadnikov 15. helikopterskega bataljona Slovenske vojske so 28. junija 2012 v vojašnici Cerklje ob Krki obeležili dan 15. helikopterskega bataljona slovenske vojske, ki ga 15. HEB praznuje v spomin na prestop posadke helikopterja JLA, Jožeta Kalana in Bogomirja Šuštarja, ki sta 28. junija 1991 na Golteh nad Mozirjem z lahkim helikopterjem takratne Jugoslovanske ljudske armade SA 341 gazelle prebegnila na stran takratne Teritorialne obrambe Slovenije. V spomin na obletnico, ki je povezana s prevzemom, maskiranjem in varovanjem helikopterja gazelle SA 341, prvega helikopterja Slovenske vojske, ki je pred 21 leti skupaj s posadko prestopil na stran Teritorialne obrambe, je poveljstvo sil Slovenske vojske leta 2004 sprejelo odločitev, da je 28. junij dan 15. helikopterskega bataljona Slovenske vojske.

Na slovesnosti je zbrane nagovoril poveljnik 15. helikopterskega bataljona major Branko Rek, ki je vojaškim letalcem ob prazniku čestital in poudaril pomen rodu letalstva ter izpostavil posameznike, ki so v tistem času imeli pogum za zelo pomembna in pogumna dejanja na poti v slovensko samostojnost. Pri tem je še posebej izpostavil uspešno izvedene naloge v preteklem letu. Poudaril je tudi pomembnost

usposabljanja s področja helikopterskega reševanja v gorah, saj je bilo prav zaradi visoke stopnje usposobljenosti letalcev rešeno marsikatero človeško življenje.

Zbrane sta nagovorila še Jože Kalan in Bogomir Šuštar, člana posadke, ki sta se pred 21 leti odločila za prebeg iz takratne JA na stran Teritorialne obrambe.

Slovesnosti se je udeležilo preko 100 pripadnic in pripadnikov ter nekdanjih upokojenih pripadnic in pripadnikov 15. helikopterskega

bataljona iz Cerkelj ob Krki, prejemniki spominskega znaka Golte 1991 ter člani predsedstva Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj.

Po uradnem delu in ogledu letališča Cerklje ob Krki so se veterani OZVVS Šoštanj, prejemniki spominskega znaka Golte 91 in pripadnice ter pripadniki 15. HEB še dolgo časa sproščeno družili in obujali spomine na dogodke izpred enaindvajsetih let ob dobri hrani in pijači.

Z. ZAJC

Foto: Z. Z.

► Slovesnost ob dnevu državnosti

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj in Občina Šoštanj sta ob 21. obletnici državnosti in 21. obletnici osamosvojitvenih dogodkov, 24. junija 2012 pri spomeniku Braniteljem slovenske samostojnosti 1991 v Kajuhovem parku v Šoštanju položili venec in se poklonili vsem žrtvam osamosvojitvene vojne za Slovenijo 1991. Slavnostni govornik je bil Darko Menih, župan Občine Šoštanj. Program proslave je popestril Pihalni orkester Zarja Šoštanj.

Po proslavi so se veterani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj udeležili še osrednje proslave ob dnevu državnosti, ki jo vsako leto pripravi Turistično društvo Skorno pod šotorom na športnem igrišču v Skornem. Na proslavi so sodelovali pevci zbor iz Skornega in Pihalni orkester Zarja pod vodstvom Mirana Šumečnika. Zbrane je pozdravil predsednik Turističnega društva Skorno Matej Skornšek, osrednji govornik na prireditvi pa je bil župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je poudaril: »Slovenska osamosvojitve je bila pomemben politični in zgodovinski dogodek, bil je čas, poln domovinskih čustev, slovenske enotnosti in pripravljenosti na žrtve, tako kot tudi v času druge svetovne vojne. V Občini Šoštanj spoštujemo vrednote obeh vojn in z gledno skrbimo za spominska obeležja,« je dejal župan, ki je še povedal, da v Kajuhovem parku po novem stoji tudi pomnik na slovensko osamosvojitve 1991.

V nadaljevanju so zbrane pozdravili še Leon Stropnik, predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj,

Aleksander Cvar, predsednik Veteranskega društva Sever za celjsko območje, in Bojan Vroh, predstavnik zveze borcev za vrednote NOB. Skupaj s predstavniki TD Skorno so nato položili še cvetje k obeležju NOB-ja na Trgu svobode v Šoštanju in obeležju Braniteljem

slovenske samostojnosti 1991 v Kajuhovem parku. Po proslavi je zbrane udeležence zaval ansambel Tapravi faloti, gost pa je bil Fešta band.

Z. ZAJC

Foto: Z. Z.

Sporočila TEŠ

► STORJEN JE BIL POMEMBEN KORAK NAPREJ V IZVAJANJU PROJEKTA TEŠ 6

(Šoštanj, 13.7.2012) - V Termoelektrarni Šoštanj (TEŠ) kot investitorju v izgradnjo nadomestnega bloka 6 in v HSE d.o.o. kot obvladujoči družbi smo zadovoljni nad današnjim zaključkom seje Odbora za finance in monetarno politiko Državnega zbora RS. Odbor se je namreč do predloga zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz dolgoročnega posojila v višini 440 mio €, ki ga TEŠ najame pri Evropski investicijski banki (EIB), opredelil pozitivno in določil besedilo predloga Zakona, o katerem bo odločal državni zbor. Takšna odločitev je bila posledica dejstva, da je investitor izpolnil pogoje, ki mu jih je 23. februarja letos naložila vlada Republike Slovenije, prav tako pa je dostavil vse zahtevane odgovore na vprašanja, zastavljena ob dveh obravnavah na Odboru Državnega zbora za finance in monetarno politiko.

Današnja odločitev Odbora za finance in monetarno politiko je pomemben korak naprej v nadaljevanju projekta. »V TEŠ si ga bomo še naprej, tako kot zadnje leto in pol, prizadevali voditi odgovorno, vsekakor pa bo izpeljan v zastavljenih časovnih in finančnih okvirih, kot smo zagotovili tudi vladi RS in poslancem Državnega zbora,« poudarja mag. Simon Tot, direktor TEŠ, ki je v zadnjih mesecih skupaj s sodelavci vložil ogromno naporov v

pogajanja z dobaviteljem glavne tehnološke opreme ter ostalimi dobavitelji za znižanje vrednosti pogodb, povezanih s projektom. Termoelektrarni objekt moči 600 MW bo Slovenijo, ko bo zgrajen, oskrboval kar s tretjino potrebne električne energije, ob znatno manjšem obremenjevanju okolja, kot bi to bilo, če bloka 6 ne bi zgradili in bi namesto tega obnovili obstoječi proizvodni enoti TEŠ. »Brez aktivnega vključevanja strokovnjakov iz HSE, Odbora za aktivni nadzor, nam preglednosti nad projektom ne bi uspelo izpeljati v takšni meri, kakor tudi ne zagotoviti zadostnih premostitvenih finančnih sredstev do danes,« je še dodal mag. Simon Tot.

V Holdingu Slovenske elektrarne poudarjajo, da je to pomemben korak na poti k izdaji poročstva, seveda pa bodo morali predlog zakona potrditi še poslanci v Državnem zboru. »Ta odločitev je za Skupino HSE pomembna predvsem zato, ker nam bo omogočila sproščanje finančnih sredstev za vlaganja v projekte proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov. V mislih imam predvsem nadaljevanje projekta izgradnje HE na spodnji in srednji Savi ter začetek izvajanja gradnje ČHE Kozjak na Dravi. Bolj smelo pa bomo pristopili tudi k aktivnostim za začetek izgradnje HE na Muri,« je dejal generalni direktor HSE d.o.o. mag. Matjaž Janežič.

► POROŠTVO ZA TEŠ 6 NE BO POVZROČILO TROŠENJA DAVKOPLAČEVALSKEGA DENARJA!

(Šoštanj, 24. 7. 2012) Pobuda za referendum je legitimna pravica posameznika, vendar moramo opozoriti, da v primeru TEŠ 6 ne gre za trošenje davkoplačevalskega denarja, kot to želi prikazati pobudnik referenduma Vili Kovačič. Zavajanja pobudnikov referenduma, ki se v zadnjih dneh pojavljajo v medijih v TEŠ odločno zavračamo.

Pri projektu TEŠ 6 ne gre za davkoplačevalski denar, kot nasprotniki projekta nenehno poudarjajo in zavajajo. Blok 6 je investicija gospodarskih družb TEŠ in HSE, ki se v celoti financira z lastnimi sredstvi in posojili mednarodnih bank: EIB 550 mio € in EBRD 200 mio €. Kredite bo odplačeval TEŠ. Ne HSE ne TEŠ nista javni družbi in se ne financirata iz proračuna Republike Slovenije, kar pomeni da za izgradnjo bloka 6 ne bo namenjen davkoplačevalski denar. Do trošenja davkoplačevalskega denarja več milijonov EUR pa bizagotovo prišlo v primeru izvedbe referenduma.

V primeru neizdaje poročstva za TEŠ 6 verjetna tudi »razprodaja« Slovenske energetike

Finančna konstrukcija nadomestnega bloka 6 z vključenim državnim poroštvom za kredit EIB je bila določena že ob začetku investicije. Iskanje alternativnih virov financiranja bi v tem trenutku ustavilo gradnjo tudi do enega leta, saj bi sprememba finančne konstrukcije projekta pomenila izstop vseh bank, ki so v tem trenutku vključene v financiranje projekta. Spreminjanje finančne konstrukcije projekta bi bistveno podražilo in zavleklo izgradnjo bloka 6. Stroški, ki bi nastali s tega naslova pa bi v skupini HSE povzročili težave, zaradi katerih bi lahko prišlo tudi do »razprodaje« slovenske energetike in do energetske odvisnosti Slovenije.

Nadomestni blok 6 z okoljskega, ekonomskega in tehnološkega vidika optimalen

Blok 6 je kot nadomestni proizvodni objekt najboljših tehnologij, tako z okoljskega kot ekonomskega vidika optimalen, saj zagotavlja do 35 odstotkov nižje emisije CO₂ kot v primeru obratovanja starih blokov 4 in 5, emisije ostalih pulutantov SO₂ in NO_x pa se bodo znižale do 40 odstotkov. Blok 6 bo za enako količino

proizvedene električne energije porabil okoli 30 odstotkov manj premoga, zato bodo tudi skupne emisije škodljivih snovi v okolje nižje, znižali se bosta tudi ravni hrupa in hrupa.

Blok 6 bo zagotovil od 1/3 do 1/2 električne energije za celotno Slovenijo ter nam tako zagotavljal energetske neodvisnost in proizvodnjo el. energije na ekonomičen, varen in zanesljiv način.

Obnova blokov 4 in 5 neekonomična

Vlaganja v bloka 4 in 5 sotako zokolskega kot ekonomskega stališča neracionalna, saj gre za zastarela objekta, z bistveno nižjimi izkoristki, kot je predviden za blok 6.

Neresna je trditev pobudnikov referenduma, da bi opremo, ki je naročena za blok 6 porabili pri obnovi blokov 4 in 5. Oprema za blok 6 je naprednih tehnologij in prilagojena za vgradnjo v visokotehnološki objekt nadomestnega 600 MW bloka 6, zato uporaba te opreme za obnovo zastarelih 40 let (blok 4) in 34 let (blok 5) premogovnih blokov ni mogoča.

Mesečni račun gospodinjstva v primeru proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov za cca osemkrat dražji

Zavedamo se, da je razvoj obnovljivih virov energije (OVE) nujen in pomemben. A če bi želeli letno proizvodnjo 3.500 GWh električne energije, kolikor jo bo proizvedel nadomestni blok 6, nadomestiti z alternativnimi viri, bi morali investirati približno 8,6 mrd € v sončne elektrarne na stavbah, 1,9 mrd € v električno energijo iz biomase, 2 mrd € v vetrne elektrarne in 1,7 mrd € v male hidroelektrarne, skupaj približno 15 mrd €.

Elektrika iz sončnih elektrarn je približno osemkrat dražja od te, ki jo trenutno plačujemo. Če vemo, da je povprečen račun gospodinjstva približno 40 € na mesec, bi po enostavnem izračunu, račun na osnovi sončne energije znašal približno 320 €.

Smo pripravljeni pri vseh mesečnih stroških davkoplačevalci nositi tudi to breme?

PROSTOR ZA VOŠČILI
HSE IN TEŠ ZA
OBČINSKI PRAZNIK

► **Vojni invalidi, veterani in žrtve vojnega nasilja – sprememba zakonodaje**

31.maja 2012 je pričel veljati Zakon za uravnoteženje javnih financ (ZUJF; Uradni list RS št. 40/2012), ki na področju vojnih invalidov, veteranov in žrtev vojnega nasilja prinaša naslednje spremembe glede uveljavljanja in izplačevanja pravic:

1. Ukinitve pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja vojnih invalidov, vojnih veteranov in žrtev vojnega nasilja

V vseh treh tako imenovanih vojnih zakonih – Zakonu o vojnih invalidih, Zakonu o vojnih veteranih in Zakonu o žrtvah vojnega nasilja se črta pravna podlaga za uveljavitev pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja. Postopki za uveljavitev tovrstne pravice, ki se bodo na podlagi zahtevkov začeli pred uveljavitvijo ZUJF, se bodo končali po dosedanjih predpisih. Primer: Zahteva, ki je z izpolnjenim Bolniškim listom za zdraviliško in klimatsko zdravljenje podana na pristojno upravno enoto pred uveljavitvijo ZUJF, bo odstopljena pristojni zdravniški komisiji prve stopnje za izdajo izvida in mnenja oziroma pristojni zdravniški komisiji druge stopnje v primeru pravočasnega ugovora.

2. Zvišanje starosti za uveljavitev pravic po Zakonu o vojnih veteranih iz 50 na 55 let starosti

Vojni veterani bo lahko pravice po Zakonu o vojnih veteranih (veteranski dodatek, dodatek za pomoč in postrežbo, letni prejemek, zdravstveno varstvo, brezplačno vožnjo, pogrebno in priznanje pokojninske dobe) uveljavil, ko bo dopolnil 55 let starosti (do sedaj ob dopolnitvi 50 let starosti). Pravica do varstva vojnega veterana ostane nespremenjena v primeru nastanka trajne popolne izgube delovne zmožnosti. Postopki,

ki se bodo začeli pred uveljavitvijo ZUJF, se končajo po dosedanjih predpisih (razen postopkov odločanja o pravici do zdravstvenega varstva). Primer: Vojni veterani, ki je dopolnil 50 let starosti in je že uveljavil pravico do veteranskega dodatka pred uveljavitvijo ZUJF, jo obdrži, dokler zanj izpolnjuje pogoje. Če jo zaradi neizpolnjevanja pogojev enkrat izgubi (npr. presega odmerno osnovo za veteranski dodatek), jo bo lahko ponovno uveljavil šele ob dopolnitvi 55 let starosti.

3. Pravica zdravstvenega varstva

Pravica do zdravstvenega varstva ostane nespremenjena za osebe s statusom vojnega invalida in osebe s statusom žrtve vojnega nasilja. Vojnim veteranom se bo pravica do zdravstvenega varstva zagotavljala ob izpolnjevanju starostnega pogoja (dopolnjenih 55 let) in pogojev za pridobitev veteranskega dodatka.

Primer: Samo vojni veterani, ki bo pridobil pravico do veteranskega dodatka, bo lahko uveljavil tudi pravico do zdravstvenega varstva.

4. Izplačila prejemkov po vojni zakonodaji do konca leta 2012 in prehod na nov način izplačevanja prejemkov po vojni zakonodaji z letom 2013

Po uveljavitvi ZUJF bodo prejemki po vojni zakonodaji v letu 2012 (invalidnine, dodatki, doživljenjske mesečne rente in drugi prejemki po zakonih) dospeli v izplačilo naslednje dni:

- 6. 7. 2012 za mesec julij
- 13. 8. 2012 za mesec avgust
- 19. 9. 2012 za mesec september
- 25.10.2012 za mesec oktober
- 3.12.2012 za mesec november
- 3. 1.2013 za mesec december 2012

Z letom 2013 se bodo prejemki po vojni zakonodaji izplačevali v mesečnih zneskih prvega delovnega dne v mesecu za pretekli mesec.

Primer: Za mesec december 2012 bo izplačilo 2. januarja 2013.

PRIPRAVILA:

MIRJAM REDNAK, SVETOVALKA ZA PODROČJE VOJNE ZAKONODAJE

Čestitamo ob občinskem prazniku!

www.esotech.si

ESOTECH

60 let

► **Novosti Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o graditvi objektov**

V Uradnem listu št. 57/2012 je bil objavljen *Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o graditvi objektov (ZGO-1D)*, ki je začel veljati 28. 7. 2012.

Poglavitne rešitve sprememb zakona se ukvarjajo z postopkom projektiranja predvidenih objektov (definicijo objektov oz. gradbenih del, pridobitvijo projektnih pogojev, roki za izdajo soglasij, revizijo projektno dokumentacije, z minimalno komunalno opremo zemljišča, itd...) in le v manjši meri vplivajo na državljane. Strokovnjake, ki jih zanimajo podrobnosti zakona, bodo zagotovo vzeli v roke Uradni list RS in se podrobneje seznanili z rešitvami, ki naj bi bodočim investitorjem olajšale pot do gradbenega dovoljenja.

Nekateri deli zakona, ki se nanašajo tudi na delo upravne enote, torej upravnega organa, ki bo gradbeno dovoljenje izdal, pa le v manjši meri spreminjajo pravila glede sodelovanja stranskih udeležencev v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Med drugim se odpravlja zahteva po overitvi pisnih izjav stranskih udeležencev in vzpostavlja vročitev vabil in odločb stranskim udeležencem z objavo na oglasni deski in spletnih straneh upravnega organa, seveda le, če vročitev po določilih Zakona o splošnem upravnem postopku ni bila mogoča. Tudi sklenjena pogodba, s katero se izkazuje pravico graditi, pomeni, da se pogodbeniki strinjajo z gradnjo in se jim gradbeno dovoljenje le vroči (ni potrebno dodatno seznanjanje z rešitvami projektno dokumentacije).

Pri izdaji gradbenega dovoljenja za nezahtevne objekte, za katere je še največ zanimanja, pa je postopek po novem lahko skrajšan (torej brez stranskih udeležencev) le v primeru, ko nameravamo nezahtevni objekt zgraditi od sosednjega zemljišča vsaj 3 metre daleč. Če želimo torej nezahtevni objekt, kot jih določa Uredba o vrsti zahtevnosti objektov, zgraditi v 3 metre širokem pasu ob meji sosednjih zemljišč, je potrebno računati z možnostjo, da bo sosed (lastnik sosednjega zemljišča), želel sodelovati v postopku izdaje gradbenega dovoljenja za nezahtevni objekt. Navedeno pomeni, da bo imel pravico, da se seznanj z nameravano gradnjo in da se o njej tudi izreče.

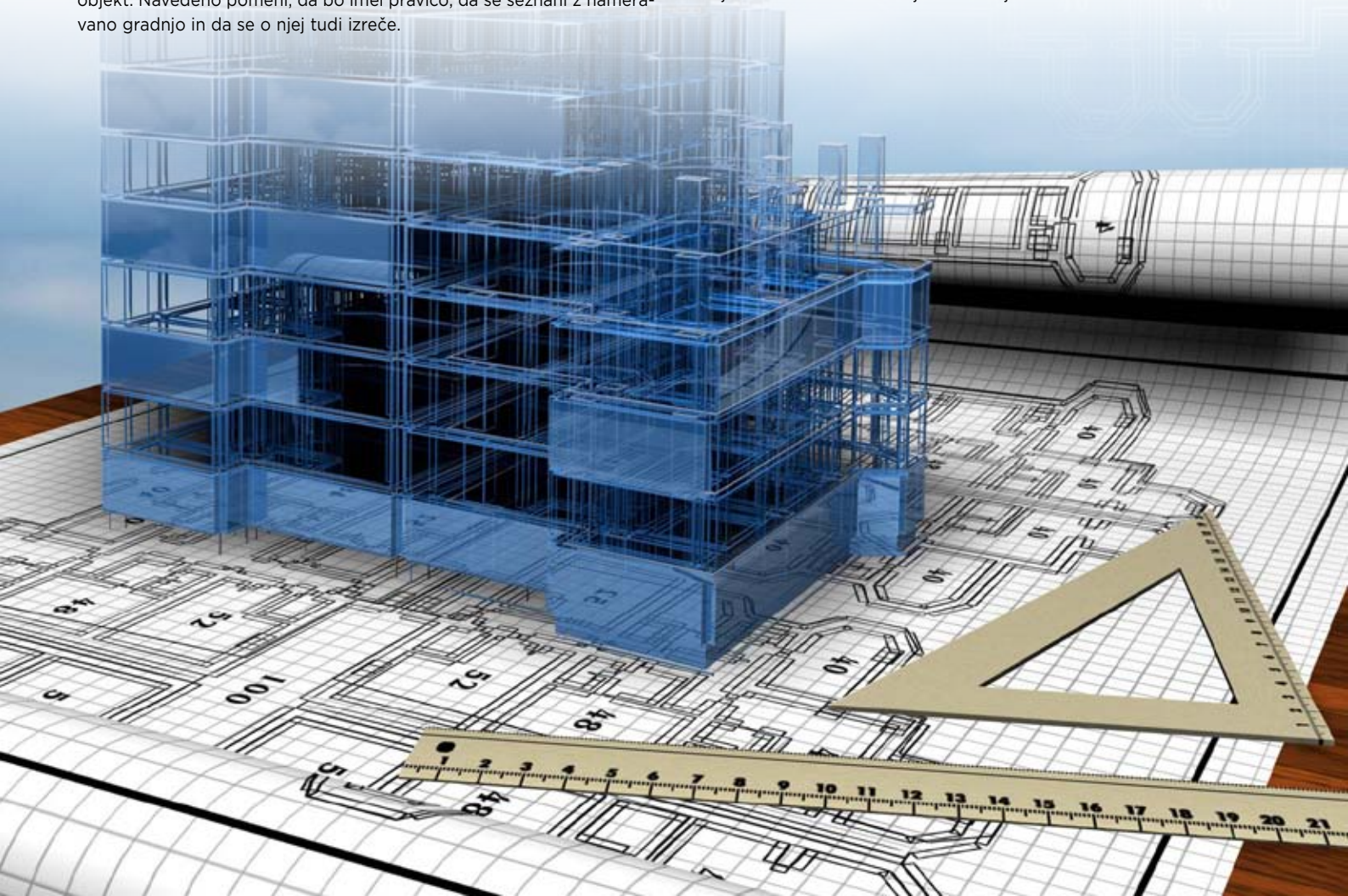
Omenjene določbe, s katero se je spremenil drugi odstavek 74.c člena zakona, pa ne smemo mešati z določbami občinskih prostorskih aktov oz. odlokov, ki določajo lego objektov v smislu oddaljenosti od sosednjih mej. Nekateri občinski odloki namreč vsebujejo določbe, ki pri umeščanju novih objektov dopuščajo približanje sosednji meji, a le pod pogojem, če na »zmanjšan odmik«, kot je določen v prostorskem odloku (praviloma 4 m), pristane lastnik sosednjega zemljišča. Soglasje lastnika sosednjega zemljišča, ki izhaja iz občinskega prostorskega akta je torej nekaj drugega, kot status stranskega udeleženca v postopku izdaje gradbenega dovoljenja za nezahtevni objekt. Omenjeno soglasje za zmanjšan odmik je, seveda le, če tako predpisuje prostorski akt, tudi eden izmed pogojev za izdajo pozitivne odločbe.

► **Odškodnina zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča se po novem odmerja drugače**

V avgustu 2012 je začel veljati v Uradnem listu RS, št. 58/2012 objavljeni *Zakon o spremembah in dopolnitvi Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-D)*. Zakon bistveno spreminja postopek odmere odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča.

Poleg znižanja same odškodnine se spreminja postopek odmere, ki se po novem nanaša na podatke o velikosti predvidenega objekta, omenjene podatke pa bo moral v projektu za gradbeno dovoljenje zagotoviti projektant. Odškodnino pa bo po novem treba plačati le za gradnjo na »kvalitetnih« kmetijskih zemljiščih, kar pomeni, da se odškodnina obračuna le za zemljišča, ki so ocenjena z 51 bonitetnih točk ali več (evidenco o bonitetnih točkah kmetijskih zemljišč vodi Geodetska uprava RS).

UE Velenje že rešuje tudi prve vloge za vračilo vplačane odškodnine. Investitor, ki je plačal odškodnino, ima namreč pravico do vračila celotne oziroma razlike vplačane odškodnine. Zahtevo za vračilo zneska pa je potrebno vložiti v roku šestih mesecev od uveljavitve zakona, to je do 15. februarja 2013. In ne pozabite, vlogo lahko oddate tudi na Krajevnem uradu UE Velenje v Šoštanjnu.

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
rekreacija >	ponedeljek, 1.10. ob 09:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
predstavitev >	sreda, 3.10. od 15:30 do 17:00	Informiranje in svetovanje o izobraževalnih možnostih	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
pravljice >	četrtek, 4.10. ob 17:00	Ure pravljič	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
nogomet >	sobota, 6.10. ob 16:00	NK Šoštanj : NK Marles hiše (7. krog Štajerske nogometne lige)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
planinstvo >	nedelja, 7.10. 8:00	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja	Ribiška koč	Planinsko društvo Šoštanj in Krajevna skupnost Šoštanj
košarka >	nedelja, 7.10. ob 10:00	Elektra : MB Messer (3. krog 1. SKL za starejše pionirje U14)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
košarka >	nedelja, 7.10. ob 18:00	Elektra : Zlatorog Laško A (2. krog 1. SKL za mladince U18)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
rekreacija >	ponedeljek, 8.10. ob 09:00	Zabavne športne igre čez dan in koncert v večernih urah	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
krvodajalstvo >	sreda, 10.10. od 8:00 do 13:00	Sprehod za zdravje	Gostišče Pod klancem v Ravnah	OZ RK Veleje
predstavitev >	sreda, 10.10. od 12:00 do 17:00	Mislil sem, da obvladam Google	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
pravljice >	četrtek, 11.10. ob 17:00	Juljsko veselje - Pohod po Jakobovi poti in predstavitev mlačve	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
razstava >	petek, 12.10. ob 18:00	Sprehod za zdravje	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
dobrodelnost >	sobota, 13.10. od 8:00 do 11:00	Internet in elektronska pošta	Pred Trgovskim centrom Pilon	OZ RK Velenje
košarka >	sobota, 13.10. od 9:30 do 13:30	Sprehod za zdravje	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
košarka >	nedelja, 14.10. ob 10:00	Osnove angleščine	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
rekreacija >	ponedeljek, 15.10. ob 09:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
predstavitev >	sreda, 17.10. od 12:00 do 17:00	Facebook	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
košarka >	četrtek, 18.10. ob 10:00	Elektra : Dravograd Koroška A (7. krog 1. SKL za starejše pionirje U14)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
pravljice >	četrtek, 18.10. ob 17:00	Ure pravljic	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
košarka >	sobota, 20.10. ob 11:15	Elektra : MB Messer (4. krog 1.SKL za kadete U16)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nogomet >	sobota, 20.10. ob 15:00	NK Šoštanj : NK Peca (9. krog Štajerske nogometne lige)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
planinstvo >	nedelja, 21.10.	Ratitovec – Soriška planina (lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
košarka >	nedelja, 21.10. ob 18:00	Elektra : Hopsi Polzela (4. krog 1. SKL za mladince U18)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
rekreacija >	ponedeljek, 22.10. ob 09:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
predavanje >	torek, 23.10. ob 18:00	Mihael Vošnjak skozi oči njegovega sina dr. Bogumila Vošnjaka	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
predstavitve >	sreda, 24.10. od 12:00 do 17:00	Mislil sem, da obvladam Google...	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
pravljice >	četrtek, 25.10. ob 17:00	Ure pravljic	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
pogovor >	četrtek, 25.10. ob 18:00	Klepnet pod pustim gradom (gost: Bato Medič)	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
planinstvo >	sobota, 27.10.	Obnova planinskih poti	Okolica Šoštanja	Planinsko društvo Šoštanj
predstavitve >	sobota, 27.10.	Pohod po Topolšici in ogled, predstavitev zgodovine Topolšice	Topolšica	Turistično društvo Topolšica
predstavitve >	sobota, 27.10. od 09:00 do 13:00	Dan odprtih vrat	Gasilski dom Šoštanj	Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj - mesto
delavnice >	sobota, 27.10. ob 14:00	Noč jezerskih duhov	Tresimirjev park	Mladinski kulturni center Šoštanj
košarka >	sobota, 27.10. ob 19:00	Elektra Šoštanj : LTH Cast Mercator (2. krog 1. SKL Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
rekreacija >	ponedeljek, 29.10. ob 09:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
košarka >	torek, 30.10. ob 20:00	Elektra Šoštanj : Nazarje (3. krog POKALA SPAR)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra

Vrtec

► Biba in Raja

Prvega septembra smo v Enoto Biba sprejeli dva oddelka otrok novincev, starih od 1 do 2 let, in en oddetek otrok, starih od 2 do 3 let. Pri vključevanju otrok v vrtec je zelo pomembno postopno uvajanje. Zanj si je potrebno vzeti dovolj časa in bistvenega pomena je tesno sodelovanje med starši in strokovnim osebjem. Rezultat našega medsebojnega zaupanja je sprejetost in navezovanje malčkov na vzgojiteljice. Otroški jok v uvajalnem obdobju so pomirjala predvsem ljubeča pestovanja, akcijske igre – bibarije, prstne igre, otrokom zelo znane pesmi in rajalne igre. Obilico navdušenja in veselja pa v mesecu septembru med nas prinese s svojim obiskom tudi razigrana in navihana Pika Nogavička.

SIMONA SLAVINEC, ENOTA BIBA

► Nazaj v vrtec med prijatelje

Prvi tedni življenja otrok vrtca so minili. Letos se po hodnikih in igralnicah Enote Lučka skoraj ni slišalo otroškega joka, saj jo obiskujejo otroci, ki so vrtca že navajeni. Solze naših novincev pa sta že nadomestila smeh in veselje.

Z mislijo znanega pisatelja in slikarja Roberta Fulghuma vam želimo povedati, kaj, kako in zakaj se otroci v vrtcu tako veliko igrajo in se toliko naučijo. Pisatelj pravi:

»Vse, kar moram vedeti o tem, kako je treba živeti, kaj je treba početi in kakšen moraš biti, sem se naučil že v vrtcu. Modrost me ni čakala na vrhu planine po dolgotrajnem vzponu šolanja, ampak v peskovniku na otroškem igrišču.«

»Tam sem se naučil tole: Vse deli z drugimi. Igraj se pošteno. Ne tepi ljudi. Vsako stvar vrni tja, kjer si jo našel. Počisti za seboj. Ne jemlji stvari, ki niso tvoje. Opraviči se, če koga prizadeneš. Preden začneš jesti, si umij roke ...«

SIMONA KOREN, ENOTA LUČKA

► Uvajalno obdobje

Pričelo se je novo šolsko leto, s tem pa so se po 2 mesecih odprla tudi vrata Vrtca Mojca v Gaberkah. Otroci so v vrtcu razdeljeni v dve starostni skupini; skupino od 1 do 3 let obiskuje 12 otrok, v skupini od 3 do 6 let pa je 19 otrok. Večina otrok se med seboj že dobro pozna. Ker pa so jeseni nekateri odkorakali v šolo, smo v vrtec sprejeli 8 novih otrok. Uvajanje poteka mirno in skoraj brez solzic. Otroci z navdušenjem spoznavajo in raziskujejo prostore vrtca, nove prijatelje, igrače ter vzgojiteljice. Pogumno osvajajo in odkrivajo nov, neznan svet. Ko pa pride do žalostnih trenutkov, ki jih je sicer zelo malo, pa jih kar hitro preženemo z objemom, igro, pesmijo in petjem. Strokovne delavke verjamemo, da se bomo imeli skupaj lepo in da bo šolsko leto minilo zelo hitro!

VRTEC GABERKE, ENOTA MOJCA

► Prvi otroški živ žav v Skornem

Turistično društvo Skorno vsako leto v letnem planu dela društva načrtuje veliko različnih dejavnosti. Delavni smo tako na področju turizma, kulture, športa in pri urejanju kulturne ter naravne dediščine. Ker pa je v kraju veliko podmladka, ki že sedaj budno spremlja delo društva, smo v tem letu prvič priredili popoldan samo za otroke. Nekaj članic društva je pripravilo številne ustvarjalne delavnice, pa tudi nekaj športnih ter socialnih iger, a pri izvedbi slednjih je ponagajalo slabo vreme. A vseeno so na delavnice privabile nekaj manj kot 30 otrok Skornega, na pomoč pa so priskočili tudi njihovi starši. Vsi so si poslikali majčke, izdelali vetrnice, ustvarili svoj odtis roke, pa verižice ter zapestnice in še in še. Ko so z ustvarjalnimi delavnicami zaključili, so vsi otroci prejeli diplomico za udeležbo na 1. otroškem živ žavu, se posladkali s sadjem, pečeno koruzo in se okrepčali s sokom. Nato pa smo si na velikem platnu ogledali še animirani film, zraven pa pospravili velik koš kopic. Popoldan je tako minil v duhu otroškega ustvarjanja, nasmejanih lic in zadovoljnih staršev. Ideja o popoldnevu, namenjenemu našim otrokom, je zagotovo padla na plodna tla in vsi skupaj že z veseljem pričakujemo 2. tradicionalni otroški živ žav

v Skornem, za katerega predsednik Turističnega društva Skorno Matej Skornšek zatrjuje, da bo še boljši in zanimivejši.

MAŠA STROPNIK

Šolski list

➤ PRVOŠOLCI
Osnovne šole
Karla Destovnika- Kajuha

Prvi
A
razred

Foto: Bogomira Klinc Vrčkovnik

Prvi
B
razred

Foto: Bogomira Klinc Vrčkovnik

Prvi
C
razred

Foto: Bogomira Klinc Vrčkovnik

Podružnica
Topolšica

Foto: Martina Žohar

Podružnica
Ravne

Foto: Brigita Robida

Podoba kulture

► Zaprti prostori

V avgustu je bila v Mestni galeriji Šoštanj na ogled fotografska razstava Zaprti prostori. Razstavo, ki je nastala v okviru EPK Maribor 2012, so v začetku januarja letošnjega leta odprli v Sodnem stolpu v Mariboru in nato nekaj kasneje še v Novem Sadu. Gre za projekt, v katerem sodeluje šest fotografov, šestih partnerskih mest. Zaprti prostori so bili predhodno predvideni kot ena izmed osrednjih slovesnosti evropske prestolnice kulture, obetala se je tudi razstava v Londonu. Velika odmevnost se je iz Maribora prenesla preko Novega Sada tudi v Šoštanj, kjer je njeno odprtje pospremlilo veliko ljubiteljev te zvrsti umetnosti. Župan občine Darko Menih je izrazil veliko zadovoljstvo, da je Zavod za kulturo Šoštanj pridobil tako pomembno razstavo v Šoštanj, in čestital vsem avtorjem za njihove dosežke in presežke v svetu fotografije. Poudaril je, da bi Šoštanj želel aktivneje sodelovati v projektih EPK Maribor, ne nazadnje je blizu Velenja, ki je partnersko mesto. Šoštanj ima veliko kulturnih biserov in ustvarjalcev, ki bi lahko tvorno sodelovali. To dokazuje tudi eden izmed razstavljalcev fotograf Aleksander Kavčnik, ki je iz Šoštanja, je poudaril župan. Poleg Kavčnika razstavljajo še Jože Denko iz Murske Sobote, Boris Farič s Ptuja, Tomo Jeseničnik iz Slovenj Gradca, Bojan Radovič iz Novega mesta ter Branimir Ritonja iz Maribora. V svoj fotografski objektiv so ujeli različne motive zaprtih prostorov,

Foto: Dejan Tomkovič

domačin Aleksander Kavčnik je za temo izbral rudnik oziroma Premogovnik Velenje.

Odprtje je pospremila mlada glasbena gostja Lara Krneža ter beseda kritičarke, umetnostne zgodovinarke iz Maribora Maje Pardeilhane. Od šestih razstavljalcev sta bila prisotna domačin Aleksander Kavčnik in Tomo Jeseničnik, ki sta na kratko opisala lastno izkušnjo ob tem projektu. Kavčnikov Premogovnik je neizmeren vir domišljije in prostor, ki je zaprt in hkrati odprt domišljiji. Tomo Jeseničnik, ki razstavlja diptihe, pare dveh popolnoma različnih prostorov, ki jih vendarle družijo formalno podobna zasnova. Na eni strani urejen in veličasten prostor, na drugi propadanje, umazanija. Gre za igro nasprotij in hkrati ujemanj.

MILOJKA B. KOMPREJ

► Od realizma k abstrakciji in nazaj

V Mestni galeriji Šoštanj je v mesecu septembru na ogled razstava mag. Iva Kolarja Od realizma k abstrakciji in nazaj. Odprtje razstave 13. septembra je sodilo v sklop prireditev ob prazniku Občine Šoštanj. Domači ustvarjalec se tokrat predstavlja v delih, ki se motivno navezujejo na ribiške barke, pristanišča, vedute evropskega okolja, širše pa predstavljajo avtorjevo prehojeno pot od realizma k abstrakciji in nazaj.

Izbor za tokratno razstavo je pripravil umetnostni zgodovinar Matija Plevnik, ki se je seznanil tudi z drugimi Kolarjevimi deli, nad katerimi je bil navdušen. Kolarjeva dela je označil kot kompozicijsko trdna, premišljena, s pretanjeno uporabo barv, ki smiselno soustvarja posamezno likovno delo.

Avtor v svoja dela ne vstopa naivno, dokaz njegove zrelosti pa je tudi njegova izjava, da je abstrakcija s stališča trdne, likovno zaključene celote, mnogo več kot zgolj spontani nanos več na videz nezdržljivih elementov, je med drugim zapisal Plevnik, ki je avtorja in njegova dela na odprtju tudi osebno predstavil.

Ivo Kolar je rojen v Vojniku, vendar že dolgo živi v Topolšici. Služboval je kot gozdar, dvajset let je prepeval v Rudarskem oktetu. Leta 1983 se je včlanil v Društvo šaleških likovnikov in

obiskoval tečaj risbe pri dr. Jožetu Muhoviču. Z učenjem je nadaljeval po delavnicah in kolonijah ter s študijami del različnih avtorjev. Na njegovo ustvarjanje so vplivali akademski slikarji Zavolovšek, Rački in Fišer, strokovno ga je usmerjala tudi mag. Milena Koren Božiček. Za seboj ima že več kot 150 skupinskih razstav, veliko je razstavljal doma in na tujem s skupino Art femips. Samostojno se je predstavil že več kot dvajsetkrat. Za svoja dela je dobil več nagrad, med njimi tudi zlato paletu 2002 in 2008, certifikat 2006 in Mežanovo nagrado 2008.

Razstavo je odprl župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je čestital avtorju za izreden ustvarjalni opus in zaželel obiskovalcem galerije še več takšnih dogodkov. V kulturnem dogodku so sodelovali tudi harmonikarji Glasbene šole Goličnik, ki so zaigrali po slikarjevem izboru. Razstava bo na ogled do 5. oktobra.

MBK

Foto: Mateja Skornšek

► Na poti ustvarjanja

V avli Termoelektrarne Šoštanj je od 3. septembra na ogled razstava slik avtorja Dragana Arsenijeviča iz Šoštanja. Razstavljenih je enainvajset slik in tri skulpture, izbor del za razstavo je opravil slikar Alimpije Košarkoski. Slike so različne tematike, prevladuje pa realizem, kot material je največkrat uporabljeno olje. Na razstavi so tudi štiri grafike, ki kažejo, da ima ustvarjalec ambicije po spoznavanju različnih zvrsti in načinov izražanja.

Arsenijevič je po poklicu strojnik težke mehanizacije, zaposlen v TEŠ od leta 1979. V Slovenijo se je iz Srbije preselil leta 1975. Umetnost ga zanima, od kar pomni. Obiskuje številne galerije, vendar ne slika po vzoru priznanih avtorjev, ampak išče nekaj čisto svojega. Najraje ima, če mu uspe naslikati kaj duhovitega, vendar se karikatur še ni lotil. Najprej je poskušal z barvicami in temperami, nato pa je od prijatelja Stanka Škobrneta dobil v dar oljne barve.

Za slikanje velikokrat uporabi zobotrebec in le dva ali tri čopiče. V letu 2011 se je izobraževal v Velenju s skupino amaterjev, ki jo je vodil Tone Skok. Tam se je spoznal tudi z glino, ki mu predstavlja velik izziv. Svojega ateljeja žal nima, zato slika doma, v kopalnici, na balkonu ali pa na prostem. Na razstavi je tudi slika, ki je nastajala eno leto, in slika, s katero se je prvič predstavil javnosti, to je lani v Mestni galeriji Šoštanj, ko je sodeloval na skupinski razstavi ob 100. obletnici mesta Šoštanj.

Foto: MBK

Dragan Arsenijević je eden izmed tistih slikarjev samoukov, ki vztrajno iščejo svoj likovni izraz in se na tej poti neradi predstavljajo javnosti, saj je slikanje za njih še vedno njihova intimna, skoraj skrita stvar. Kljub temu ga je opogumil zapis v

knjigi obiska ob razstavi v termoelektrarni, kjer je zapisano, da njegove slike izžarevajo pozitivno energijo in moč. Razstava bo na ogled do konca septembra.

MILOJKA B. KOMPREJ

► Ikone v Kranju in na Slovaškem

Alimpije Košarkoski, Šoštanjec, ki se je s svojimi ikonami prvič predstavil v Šoštanju januarja 2010 in doživel neverjeten uspeh tudi po drugih galerijah, se je v poletnih mesecih predstavil na dveh pomembnih razstaviščih. Konec avgusta je gostoval v Kranju, kjer je njegovo deseto razstavo organiziralo Makedonsko kulturno društvo sv. Cirila in Metoda Kranj v soorganizaciji Makedonske pravoslavne cerkvene skupnosti sv. Klimenta Ohridskega in Makedonskega kulturnega društva Oblak iz Celja. Razstavo je odprl predstavnik Makedonske ambasade v Ljubljani LjupshoJanevski. Ob razstavi v Kranju je mag. Bogo Dimovski med drugim zapisal: **Avtorjev posluh za ikonopisje se kaže v nadaljevanje bizantinske tradicije, ki velja za zgodovinsko kulturno vrednoto. Alimpije sledi svojim koreninam, je pravi dedič, ki upošteva bogato tradicijo makedonske religiozne umetnosti...**

V začetku septembra je potoval na Slovaško, kamor ga je k razstavi povabil Rade Bošković, predsednik srbske skupnosti na Štajerskem. Razstavljal je skupaj z akademskim slikarjem Dušanom Neškovičem in Srbije. Razstavo v Trnavi si bo še posebej zapomnil. Štiri dni bivanja v hotelu v Trnavi je izkoristil za ogled mesta, druženje s tamkaj živečimi rojaki in domačini. Razstavo si je ogledala tudi ambasadorica Srbije na Slovaškem Radmila Husanović, župan mesta Trnava in seveda ugledni cerkveni

Foto: arhiv

dostojanstveniki. AlimpijeKošarkoski razstavlja na Slovaškem 32 ikon, po 1. oktobru, ko se razstava zaključi, bo njegova dela prevzela ciprska ambasada, ki mu bo organizirala razstavo na še neznani lokaciji.

Z izredno lepimi vtisi iz obeh razstav, tako v Kranju kot na Slovaškem, se slikar doma še bolj posveča ustvarjanju, saj pravi, da mu slikanje nudi neverjetne možnosti raziskovanja in spoznavanja doslej še neznanega.

MBK

► Topolške perice vse bolj popularne

Po tekmovanju v Mariboru so postale Topolške perice zelo popularne. V preteklem tednu so dobile povabilo iz Podgorja pri Slovenj Gradcu, da bi sodelovale na njihovi prireditvi »Furmani po cesti peljajo«, ki jo skupno organizirajo Vaška skupnost Podgorje, Kulturno društvo Podgorje in gasilci Podgorja. To je etnološki prikaz obrti in dejavnosti, ki so se odvijale na domačijah in v okolici njihovega kraja.

Dogajanje se je odvijalo na igrišču sredi Podgorja v nedeljo, 8.7.2012. Predstavila se je množica domačih mojstrov, mladih in starih. Predstavitve so popestrili s povorko konjenikov, furmanov, gasilcev in drugih udeležencev. Za to, da so bili vsi obiskovalci dobro obveščeni o dogajanju, je poskrbela povezovalka, ki je predstavila tudi malčke iz njihovega vrta in folklorno skupino.

Zanimivo dogajanje se je počasi prelevilo v veselico. Velika množica obiskovalcev je obljubljala zabavo do zgodnjih jutranjih ur.

Perice so s svojo duhovitostjo ob predstavitvi pranja po svoje popestrile dogajanje na srečanju, ki so ga še podkrepile z domačo pesmijo. Perilo so prale, ožemale, ga sušile in tudi zlikale. Tako so predstavile ves postopek dela s perilom iz preteklosti.

Foto: arhiv

Dobra organizacija, prijaznost in skrb za vsakogar, ki je kakorkoli sodeloval na tem srečanju, je pečat, ki so ga pustili domačini. V Podgorje se bomo še radi vračali.

JK

► Gledališče pod kozolcem

Kulturnica Gaberke je v soboto, 25. Avgusta gostila pod svojim kozolcem gostila ljubiteljsko gledališko skupino iz Šmiklavža pri Slovenj Gradcu z veseloigro Srečen zakon. Veseloigra je priredba veseloigre z naslovom Podlaga zakonske sreče, ki jo je že pred davnim letom 1900 napisal slovenski pisatelj Jakob Alešovec. Nastopajoči so dodobra nasmejali številno publiko s problematiko zakonskega življenja, kjer so vsi problemi izhajali iz pomanjkanja komunikacije med ljudmi, ki so si nekatere stvari razlagali preveč po svoje.

A. GRUDNIK

Foto: A. Grudnik

► Prenovljena gozdna učna pot

Kulturnica Gaberke je že leta 2008 na pobudo predsednika društva Franca Štehnarja ob cesti pod nekdanjo kmetijo Meh preuredila močno zaraščen del gozdička v pregledno in urejeno Mini gozdno učno pot. A ker narava ne prizanaša, je nastopil čas, da se pot ponovno uredi. Zaradi neutrjene bankine in močvare med učno potjo in cesto se je zgodilo nekaj manjših zdrsov vozil v jarek, zato je bilo potrebno to utrditi. Poleg tega da so cestni delavci utrdili bankino, so položili še kanaletto, ki ločuje cesto in učno pot. Odprti kanal s počasi tekočo vodo še vedno nudi ugodne razmere za rast vodnih rastlin, med katerimi je mogoče opaziti živali, med njimi tudi žabe. Prenove so bile deležne tudi označevalne table dreves, pot pa je dopolnjena z eno novo vrsto, sicer redko pojavljajočo se drevesno vrsto v naših krajih.

Nova drevesna vrsta je cemprin (*Pinus Cembra L.*), visokogorska vrsta, edini avtohtoni petiglični bor pri nas. V naravnem okolju ga najdemo v alpskem svetu pri Beli peči med Raduho in Smrekovcem ter pod vrhom Krnesa v pogorju Smrekovca. Podarilo ga je Savinjsko gozdarsko društvo.

Poleg petih različnih vrst iglavcev pa je na poti vredno občudovati preko 25 različnih vrst listnatih dreves ter grmov. Najmogočnejša med njimi so vsekakor drevesa iz rodu hrast, kot je npr. vrsta dob (*Quercus robur L.*), ki s svojo mogočno krošnjo kažejo svojo veličino, ter vrsta drevesa iz rodu lipa (*Tiliaplathyphyllos Scop.*), med vsemi zagotovo najbolj znamenita slovenska vrsta.

Ker pot stoji tik ob cesti med cerkvijo in Gaberško vasjo, kje se ponavadi sprehaja veliko ljudi, marsikoga pritegnejo ob drevesih stoječe table, ki so nalašč zato tam, da lahko preverimo svoje znanje o poznavanju dreves in grmov. Ob tem ne moremo prezreti tudi ptičev in drugih živali, ki naseljujejo ta predel. Pot zato služi tudi v izobraževalne namene. Skupine predšolskih in šolskih otrok lahko ob njej širijo svoje znanje o naravi. Za letošnjo prenovno Mini gozdne učne poti v Gaberkah gre še posebna zahvala lokalnim gozdarjem za njuno strokovno pomoč.

Mini gozdna učna pot v Gaberkah pa še ni dokončno urejena. V sodelovanju z Društvom lastnikov gozdov Šaleške doline bo prenovljena tudi tabla s podrobnimi opisi vseh drevesnih vrst, predstavljen pa bo tudi živalski svet na tem območju.

ALEKSANDER GRUDNIK

Foto: A. Grudnik

► Zavodnje

Kulturno društvo Ivan Napotnik Zavodnje je 11. avgusta priredilo vaško srečanje za vse krajanje Zavodenj in Šentvida. Namen tega je bil predvsem druženje in prijateljevanje.

Prireditev se je začela s pohodom po okolici Zavodenj. Udeleženci pohoda, ki jih ni bilo malo, so pridno nabirali kondicijo po okoliških kmetijah. Povsod, kjer so hodili mimo hiš, so jih lastniki presenetili z osvežilnimi pijačami. Pohod je trajal tri ure, končal pa se je na športnem igrišču. Tam so v nadaljevanju potekale športne igre, ki jih je kot animator vodila Mateja Kavšak s svojimi pomočniki. Bilo je smešno in veselo. Ko so se igre končale, pa se je srečanje nadaljevalo ob pijači in jedači. Upravni odbor kulturnega društva se ob tej priložnosti zahvaljuje sponzorjem in vsem, ki so pomagali speljati to prireditev.

Z

Foto: arhiv

Ostanimo v stiku!

Največji vseslovenski prostovoljski projekt Simbioz@ bo tudi letos gradil most med generacijami. Delavnice računalniškega opismenjevanja starejših bodo v okviru različnih modulov potekale **od 15. do 19. oktobra**.

Projekt, ki je prejel nagrado Evropskega parlamenta Državljan Evrope, je lani poskrbel za kar 96 % zadovoljnih udeležencev, 93 % udeležencev pa danes samozavestno uporablja računalnik. Tudi letos bodo mladi v duhu prostovoljstva in skrbi za druge delili svoje znanje in starejše popeljali v svet računalnika, interneta ter mobilne telefonije.

Veseli bomo, če se boste brezplačnih delavnic udeležili v **Središču za samostojno učenje Šoštanj**, Trg svobode 12, Šoštanj v tednu od ponedeljka, 15. oktobra, do petka, 19. oktobra, v dopoldanskem terminu med **9. in 11. uro**.

Na delavnico se lahko prijavite preko telefonske številke **040 940 888** ali spletne strani <http://www.simbioza.eu>.

Titov trg 2, 3320 Velenje
03 989 95 50
info@lu-velenje.si
www.lu-velenje.si

Ljudska univerza Velenje

VABI V TEČAJE TUJIH JEZIKOV:

ANGLEŠČINA I. DO IV. STOPNJA

NEMŠČINA I. DO IV. STOPNJA

ITALIJANŠČINA I. IN II. STOPNJA

ŠPANŠČINA I. IN II. STOPNJA

FRANCOŠČINA I. STOPNJA

RUŠČINA I. STOPNJA

VPIS poteka do 28. septembra 2012!

*Vsem občankam in občanom občine Šoštanj
ob njihovem prazniku iskreno čestitamo!*

► Delovno poletje v Ravnah

Ravne so čudovita vasica Občine Šoštanj, kjer se mladost prepleta z zrelostjo, kultura s športom. Vse pa ohranja povezanost med prebivalci. Eno osrednjih stičišč vesolja in družabnosti je gotovo igrišče v Spodnjih Ravnah, ob katerem stoji tudi Kulturno rekreacijsko središče (REKS).

Športno društvo Ravne, katerega novi predsednik je domačin Darko Goršek, je gotovo eno izmed društev, ki je prav v tem letu ponovno pričelo delovati s polno paro. Veliko novih članov, mladost, zagnanost, delo in trud so postali moto letošnjega, v Ravnah predvsem delovnega, a kljub temu vesolja polnega poletja. Cilji so bili veliki, večina od njih pa je do danes že uresničenih.

Pred dvema letoma je ob igrišču v Spodnjih Ravnah zrasel sodobni dom kulture in športa, zaradi gradbenih del pa je bilo potrebno odstraniti brunarico. Kaj hitro je vzplamtela ideja za postavitev nove, ki pa je v letošnjem pomladanskem času dobila zeleno luč. Našlo se je veliko pridnih rok, ki so prostovoljno dan za dnem marljivo delale ter nadaljevale poslanstvo tistih, ki so pred vrsto leti počasi, a vztrajno uresničili svojo idejo in zgradili športno igrišče, ki je kraju še dandanes v ponos.

Zgodnje poletje se je pričelo z razdelitvijo zbirnih kartončkov za opravljanje kolesarske transverzale dveh težavnostnih stopenj, sledil je organiziran pohod iz Raven na Goro Oljko ter že tradicionalni pohod po Ravenski poti, ki se ga je tudi letos udeležila vrsta domačinov ter pohodnikov iz okoliških krajev.

Veliko se jih je veselilo in čakalo na konec avgusta, ko je Športno društvo Ravne pripravilo veliko vrtno veselico, popestrili pa so jo zvoki ansambla Petka. Na dan veselice pa so člani ŠD Ravne odprli tudi novo leseno brunarico. Kljub muhastemu vremenu so bile družabne športne igre, ki so potekale med sosednjimi vasm, odlično izpeljane. Prvo mesto je ostalo v domačih rokah, pokal je osvojila ekipa iz Raven. Drugo mesto je zavzela ekipa iz Razborja, tretje mesto ekipa iz Skornega, na četrtem mestu pa so pristali Pristavčani. Fantje iz ansambla Petkaso vse prisotne zabavali do poznih večernih ur.

Za Športnim društvom Ravne so tako pestri, delovni meseci, vse vas pa vljudno vabijo, da obiščete prijetno vasico, se udeležite dogodkov in prireditev, ki se tukaj odvijajo, postanete član ŠD Ravne in priskočite na pomoč z delom, dobro voljo ali novimi idejami.

FRANJA VAČOVNIK

Foto: arhiv

► Minutka s prvo zgoščenko

V soboto, 8. septembra, je ansambel Minutka v Lokovici pripravil koncert z zanimivimi glasbenimi gosti, koncertu je sledila še velika veselica z ansamblom Roka Žlindre.

Ansambel Minutka je letos obeležil peto obletnico delovanja, hkrati pa so izdali svojo prvo zgoščenko. V teh letih se jim je nabralo kar nekaj skladb, predstavljenih na različnih festivalih po Sloveniji, nekaj je tudi novih skladb in priredb. Koncert so pričeli z naslovno skladbo Je to tisto pravo, zvrstile so se še druge skladbe s CD-ja, vmes pa so na oder prihajali tudi glasbeni gostje: Igor in Zlati zvoki, ansambel Roka Žlindre, Golte in godalni ansambel Bravissimo. Ob odru je plesala Folklorna skupina Ponikva pri Žalcu. Minutka je zaigrala skupaj z ansamblom Golte priredbo skladbe Če ti boš moja punca. Skladbo Naj dež skriva moje solze so preoblekli v godalne zvoke in jo skupaj z Bravissimom zaigrali

Foto: arhiv

premierno na koncertu. Med glasbo je z besedo spretno krmarila povezovalka večera Klavdija Winder.

Fantje in dekle ansambla Minutka so poskrbeli za prijeten glasbeni večer in zadovolji različnim glasbenim okusom. Večer pa se je ob zvokih ansambla Roka Žlindre nadaljeval pozno v noč.

► Stari singl v novi obleki

Dani Gregorc je znano ime na glasbeni sceni, ustanovitveni član ansambla Vesne, nekoč vokalist skupine Vagabundi, s katerimi je, v skladu z njihovim imenom, dobesedno prepotoval celo Evropo, večji del ZDA pa še kje jih je bilo slišati. Nato se je odločil za solo pot, nastopil na Orionu leta 2003, med drugim smo ga lahko slišali na Melodijah morja in sonca s pesmijo Zakaj pustila si me samega. Leta 2004 je izdal svoj prvi glasbeni album Fant s kitaro. Veliko nastopa doma in na tujem ter sodeluje z različnimi drugimi glasbenimi avtorji. Velikokrat imitira glas in pojava Elvisa Presleya.

Bogate glasbene izkušnje je vedno združeval z zanimivimi nastopi, letos pa ga je k sodelovanju povabil Željko Krušlin - Kruško, legendarni hrvaški pevec in avtor. Skupaj sta odpela veliko uspešnico skupine Latino A, joj, ki je dobila novo preobleko in nov aranžma. Duet Dani Gregorc in Željko Krušlin je nadaljevanje albuma Željko Krušlin & in prijatelji z naslovom Divno je biti nekome nešto.

Singl lahko poslušate tudi na spletni strani: <http://www.danigregorc.com/news.php>.

► POVSOD JE LEPO, A DOMA JE NAJLEPŠE

Letošnje poletje je stanovalcem PV Centra starejših Zimzelen ponudilo enkratno priložnost: udobno zleknjeni v foteljih in kar v copatih so lahko prepotovali velik del sveta. S pomočjo sodelovanja PV Zimzelen in podjetja Invel iz Velenja so bili deležni desetih potpisnih predavanj. Pripravila in izvedla jih je prof. Andreja Šifer, ki je predstavljene države tudi sama obiskala.

Projekt, kateregadel so bila predavanja, je predstavila dr. Selma Filipančič Jenko, direktorica podjetja Invel: »Eden od projektov, ki jih izvajamo, je program splošnega in neformalnega izobraževanja. Projekt bo tekkel vse do konca leta 2014 s štirinajstimi različnimi brezplačnimi programi. Vsi programi so namenjeni odraslim, ki želijo razviti ključne kompetence za osebni razvoj, aktivno državljanstvo in večjo socialno vključenost. Njihov namen je namreč zviševanje splošne izobraženosti in razvoj ključnih kompetenc odraslega prebivalstva.

Zanimivim predavanjem je vedno prisluhnilo okoli 30 stanovalcev, ki so vsakokrat dobili tudi natisnjeno brošuro z osnovnimi podatki predstavljenih državah.

S projektom smo vsi pridobili

V okviru tega programa so stanovalci PV Zimzelen med poletnim časom »obiskovali« dežele na različnih kontinentih sveta. Odkrivali so različne kulture, navade, znamenitosti in značilnosti držav ter delili življenjske izkušnje in doživetja. Med predavanji so spoznali, kako različne navade in kulture imamo ljudje, v kako različnih življenjskih razmerah živimo, pa vendar smo na koncu vsi navezani na dom, družino in tradicijo.

Andreja Šifer na Kitajskem zidu.

Foto: D. J.

O sodelovanju s PV Zimzelenom je dr. Selma Filipančič Jenko povedala: »Zelo veseli smo, da smo lahko del našega poletnega časa preživeli z zaposlenimi in stanovalci doma Zimzelen. Z vsakim našim srečanjem smo bili deležni toplega sprejema, prijaznega nasmeha in pozitivne naravnosti, ki poskrbi, da se lahko v njihovi družbi resnično dobro počutiš. Deležni smo bili zanimivih novih poznanstev, ki so nasobogatila.« To sodelovanje v projektu Invela je bilo nova izkušnja tudi za zaposlene in stanovalce v PV Zimzelenu. Od stanovalcev je terjalo udeležbo na predavanjih in določeno pozornost. Vendar jih je zanimivost tematike, način predstavitve z mnogimi fotografijami in življenjskimi podatki pritegnil do te mere, da so željno pričakovali novo predavanje. Večkrat so se tudi vključili v pogovor, komentirali in postavljali vprašanja.

V slikah okoli sveta

Omenjeni projekt je dobro uspel tudi zaradi odlične predavateljice Andreje Šifer. Poslušalcem je znala zanimivo predstaviti svoje poglede in doživetja, ki jih je v preteklih letih obiskala.

Na zaključnem srečanju smo stanovalce povabili, da pripovedujejo o svojih potovanjih po svetu in vtisih iz drugih držav.

Večinoma to niso bila klasična turistična potovanja z ogledi največjih znamenitosti, temveč ekskurzije geografov, zato je bil večji poudarek na naravi, posebnostih dežele, življenju preprostih ljudi v mestih in na deželi. Tako so lahko ljudje, tuje kulture inobiskane dežele preko doživetij in vtisov predavateljice v očeh poslušalcev še bolj zaživeli.

Andreja Šifer je ob diapozitivih in s številnimi zanimivimi podatki predstavila Kenijo, Čile in Bolivijo, Indijo, Sulawezi, Kitajsko, ZDA, Kambodžo in Vietnam ter Maroko. Prisluhnilo ji je vedno okoli 30 stanovalcev, ki so vsakokrat dobili tudi natisnjeno brošuro z osnovnimi podatki predstavljenih državah. Eno predavanje je bilo izvedeno tudi na varovani enoti za osebe z demenco.

Dejavnost zasebnega podjetja Invel Velenje je izredno široka in raznolika. Podjetje nudi različne oblike neformalnega izobraževanja, usposabljanja in strokovnega svetovanja, ki posameznikom omogočajo osebni in poklicni razvoj, povečujejo zaposlitvene možnosti, spodbujajo vseživljenjsko učenje, ustvarjalnost, inovativnost in podjetniško miselnost. Delujejo na območju Savinjske in Koroške regije, kjer z ustreznimi pristopi in novim znanjem odraslim ponujajo kakovostno izobraževanje in zagotavljajo odličnost.

Vpogled v knjigo življenja

Andreja Šifer ob koncu sodelovanja v projektu ni skrivala zadovoljstva z opravljenim delom. »Iskreno sem hvaležna spletu okoliščin, ki so me preko podjetja Invelin njegovih programov pripeljale v PV Zimzelen, me obogatila za številna nova poznanstva in mi omogočile nepozabno življenjsko izkušnjo.

Pogledala sem v svet starejših, v katerega marsikdo v naši družbi ne želi pogledati. Sem profesorica zgodovine in geografije in poučujem na Osnovni šoli Gorica v Velenju, kjer imam opravka z najstniki, ki so popolnoma drugačna ciljna skupina kot stanovalci doma Zimzelen. Čeprav sem imela že nekaj skromnih izkušenj z delom s starejšimi, je bila izvedba omenjenih predavanj zame zelo velik izziv.

Tako kot so moji poslušalci med predavanji opazovali mene, tako sem jaz opazovala njih, kajti vsak zase je sporočal svojo življenjsko zgodbo, ki me je vedno zelo pritegnila.

Mnogi so svoje zgodbe, zlasti po predavanjih, delili z mano, mnogi so bili le tihi, a zvesti poslušalci. O mnogih zgodbah sem razmišljala še kasneje, skupek vseh teh zgodb pa je neprecenljiva knjiga življenja, ki jo vse premalokrat vzamemo v roke. Imela sem srečo, da sem to poletje uspela prebrati vsaj nekaj poglavij te knjige. Na stanovalce doma Zimzelen gledam z veliko naklonjenostjo in občudovanjem.

Vse moje spoštovanje si zaslužijo tudi zaposleni, ki sem jih spoznala med svojim »počitniškim delom«. Smeh, vedrina, sproščenost, prijaznost so njihove odlike, s katerimi bogatijo življenje stanovalcev,« je povedala ob koncu predavanj.

Andreja Šifer je tudi brez zadrege priznala, da je imela na začetku tremo: »Najbolj me je skrbelo prvo predavanje, a je bilo kljub bojazni, da ga bom kako "polomila", uspešno izvedeno. Že po nekaj uvodnih besedah je tremapopustila, besede so, sprva previdno, predvsem pa prethito stekle in že smo bili sredi Afrike.

Na kasnejših popotovanjih smo obiskali številne dežele, ki sem jih poslušalcem predstavila skozi svojo perspektivo in svoje dožemanje različnih dežel, ljudi, narave, ver in kultur.

Ob predavanjih sem se v mislih tudi sama vrnila v čas, ko sem na številnih potovanjih spoznavala novi, meni do takrat neznani svet, in ugotovila, da imam veliko zakladnico spominov, ki me bodo bogatili do konca življenja.«

Najlepše je doma

Zadnje, deseto srečanje z Andrejo Šifer smo zastavili malo drugače. Stanovalce smo povabili, da pripovedujejo o svojih potovanjih po svetu in vtisih iz drugih držav. Nekaterih so jih spoznavali na turistični potovanjih, nekateri so v tujih državah krajši ali daljši čas živeli in delali.

Pavla je opisovala Nizozemsko, kjer je preživela svojih prvih 20 let življenja. V nizozemščini nam je voščila »dober dan«. Cveto je zanimivo pripovedoval, kako je kot vojak mornar na ladji Galeb s Titom spoznaval afriške države.

Veronika je kot učiteljica vsako leto na ekskurziji spoznala eno evropsko državo. Med drugim je bila v Italiji, Grčiji, Nemčiji, Franciji, Romuniji, po Jugoslaviji, v Rusiji in na Nizozemskem.

Marija je v Evropi obiskala Grčijo, Turčijo, Belgijo, Nizozemsko in Anglijo, daleč čez morje pa tudi Indonezijo. Sicer pa je dolga leta delala v Nemčiji, najprej kot gospodinja pri družini, nato kot čistilka v bolnišnici. Zofka je po Evropi potovala kot članica pevskih zborov, Marica kot mlado dekle v družbi prijateljev, Amaliji je najbolj ostal v spominu izlet v Leningrad. Še ena Marija je bila osem let zaposlena v tovarni Bosch v Reutlingenu v Nemčiji, Kristini so v lepem spominu ostala finska jezera in glavno mesto Helsinki.

Ob vsem tem obujanju spominov in zbiranju vtisov iz tujih dežel smo soglašali, da ljudje med seboj nismo tako zelo različni, kot se morda zdi na prvi pogled. Razlikujemo se sicer po barvi kože, jeziku, veri, zgodovini oz. preteklosti, kulturi, naravnih danostih za življenje, življenjskem stilu. Vsak človek pa si v prvi vrsti želi živeti mirno in srečno življenje ter zaslužiti zasej in družino, nekaj ustvariti.

Ob koncu smo si bili edini, da je svet velik in lep, a doma je najlepše.

DIANA JANEŽIČ

➤ Vse najboljše za 95 let

Najstarejša stanovalka PV Centra starejših Zimzelen v Topolšici je v ponedeljek, 17. septembra, praznovala 95. rojstni dan. To je Hilda Kranjc, ki je bila rojena kot Močivnikova v Celovcu v Avstriji.

Ko je na rojstni dan obujala spomine na pretekle dogodke v svojem življenju, se je med drugim spomnila, kako je bila v mladih letih zaljubljena - v svojega bodočega moža. Doma je bil iz Slovenije, iz Velenja, v Celovec pa ga je pripeljalo delo. Poročila sta se, začinjala se je 2. svetovna vojna in Hilda se je z njim preselila v Velenje. Dve leti sta z možem preživela v partizanih, potem pa si je Hilda našla delo pri različnih delodajalcih - pri proizvodnji lesenih igrač, v konfekcijski tovarni je šivala obleke, delovno dobo pa je končala v tovarni gumbov Galip.

Jesen življenja Hilda preživlja v PV Zimzeleni in zadovoljna je, da ji je na stara leta omogočeno tako lepo življenje. »Tukaj se počutim kot doma. Vsi so prijazni z menoj, zaposleni in drugi stanovalci. Lepo skrbijo za mene, mir imam in red, kaj več pa tako ne potrebujem,« je povedala. Bere časopise, nemške in slovenske, klepeta s stanovalci, udeležuje se prireditev v domu, če je ne bi bolele noge, bi rada šla večkrat na sprehod.

Razen bratranca, ki živi v Avstriji, nima sorodnikov, otrok ni imela, bratje in sestre so pokojni. Pa vendar na rojstni dan ni bila sama. Obiskovalci so si kar podajali kljuko na vratih sobe. Najprej stanovalci in zaposleni ter kasneje prijatelji.

Vsi so ji predvsem zaželeli veliko zdravja. Samo tega si želi tudi Hilda, ki v visoki starosti razveseljuje s svojo bistrostjo, nasmehom in prijetnim pripovedovanjem.

DJ

Foto: D. J.

Muzej usnjarstva na slovenskem

➤ POLETNI FILMSKI VEČERI 2012

Šoštanj, od 30. avgusta do 1. septembra 2012

V zadnjih avgustovskih dneh in v začetku septembra so v Muzeju usnjarstva na Slovenskem (MUS) v Šoštanju potekali Poletni filmski večeri. V treh večerih so bili predvajani krajši in daljši videoposnetki, ki so prikazovali preteklost mesta Šoštanj. Program te prireditve je bil zastavljen tako, da so bili vsak večer predvajani dokumentarni filmski utrinki in avtorsko podpisani filmi z določeno tematiko iz različnih obdobij vse do danes. Na ogled so bili filmi in posnetki iz Arhiva Republike Slovenije, Muzeja Velenje, arhiva Termoelektrarne Šoštanj, Studia Mozaik, Kino kluba Paka film Velenje ter nekaterih posameznih avtorjev. Prvi večer je imel naslov Šoštanjki večer, drugi Elektrarniški večer in tretji Fabriški večer.

Šoštanjki filmski večer

Prvi dan, 30. avgusta 2012, je bil **Šoštanjki filmski večer**. Po glasbeni točki bobnarske sekcije Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj in otvoritvenem nagovoru Mirana Aplinca iz MUS, ki je celotno prireditev tudi povezoval, je vse prisotne pozdravil tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih in v nagovoru izpostavil vrednoto poznavanja naše zgodovine, ki je zabeležena v arhivih. V nadaljevanju je bil predvajan sklop filmov s tematiko, ki se je navezovala na samo mesto Šoštanj, njegovo okolico in življenje ljudi. Filmi so bili predvajani po kronološkem zaporedju, od časa malo po drugi svetovni vojni, pa vse do današnjih dni. Kot prvi – uvodni in hkrati najstarejši posnetek je bil prikazan izsek iz filma z naslovom Obisk v Šoštanju, avtorja Janeza Korenčana iz leta 1947. Filmski trak s prej omenjenim posnetkom je našel Damijan Kljajič na podstrešju Basistove domačije v Družmirju tik pred rušenjem. Kot zanimivost naj povem, da se je ob predvajanju tega posnetka na filmskem platnu prepoznala obiskovalka prireditve, Jasna Lukežič, ki je po končanem predvajanju spregovorila tudi nekaj besed o tem filmu. Sledil je posnetek Utrinki iz Šoštanja, katerega avtor je domačin Jože Delopst - Hačo. Prikazoval pa je razvoj mesta Šoštanj v začetku 60. let prejšnjega stoletja in samo dogajanje v njem. Lahko smo videli prve posnetke šoštanjkega

bazena, pa odlomke s tekem Košarkarskega kluba Elektra ter Nogometnega kluba Usnjar. Naslednja dva posnetka z naslovoma Šoštanj in Družmirje sta bila posneta v prvi polovici 70. let 20. stoletja. Posnel jih je Franjo Mašek, na njih pa je prikazana industrija v Šoštanju, sam kraj Šoštanj in pa vas Družmirje. Izseka iz šolskih filmov z naslovoma Naše igrišče in Košarka sta prikazala športno udejstvovanje mladih Šoštanjčanov. Nastala sta v letih 1977 in 1982 v okviru Kino kluba Velenje. Sledil je odlomek iz avtorskega filma Šaleška dolina, Toma Čonkaša in Milana Mariča. Dvigne se dan je naslov kratkega filma, avtorjev Toma Čonkaša in Janija Napotnika. Film, ki smo ga videli v celoti, je bil delno posnet iz letala in zmaja. Na posnetku smo videli vse krajevne skupnosti v šoštanjki občini, delno tudi iz ptičje perspektive. Naslednji film z naslovom Harry Potter in izgubljeni sorodnik, lokalnih mladih ustvarjalcev Jerneja Župevca in Andreja Urbanca, pa je nastal za potrebe novoletnega koncerta Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj. Zadnji v tem večeru je bil predvajan kratki film Janija Napotnika z naslovom Kip. Film je nastal pred kratkim, ob informaciji o filmskih večerih. Tako se je končal prvi izmed treh filmskih večerov in lahko rečem, da je bil odziv publike izjemen, saj so v kratkih pavzah med filmi lahko tudi sami sodelovali. Pri tem so nekateri obiskovalci izrazili svoje gledanje na prikazano filmsko gradivo. Prvi filmski večer je bil dober, kar daje še dodatno vrednost temu dogodku, če upoštevamo dejstvo, da se je odvijal prvič.

Elektrarniški filmski večer

Naslednji dan je bil na vrsti **Elektrarniški filmski večer**, ki pa se je zaradi slabega vremena odvijal v Kulturnem domu Šoštanj, kar se je poznalo tudi na obisku. Poudarek tega večera je bil na tematiki, ki se je navezovala na Termoelektrarno Šoštanj, predvsem na njeno nastajanje. Po uvodnih besedah Mirana Aplinca je bil predvajan izsek iz filma z naslovom Gradnja hladilnega stolpa termoelektrarne III. Ta film je najstarejši o TEŠ, in sicer datira v leto 1973. Sledil je odlomek iz filma Franja Maška Šaleška dolina, na katerem smo prav tako videli gradnjo TEŠ-a. Kratki študentski film AGRFT avtorja Andreja Mlakarja je zbudil med obiskovalci veliko pozornosti. Film En dan življenja Vinka D. je nastal v letih 1974–75, prikazuje vsakdanjik invalida, zaposlenega v TEŠ-u, ki opravlja vsakodnevna opravila kot večina ostalih ljudi. Naslednji odlomek iz filma Gradnja hladilnega stolpa TEŠ je nastal v 2. polovici 70. let z namenom prikazati dosežke industrializacije Šaleške doline. Za konec pa sta bila predvajana filma Nikoli ni prepozno in študentski avtorski film AGRFT z naslovom Vasi pod vodo, domačina Jake Šuligoja iz leta 2009.

Fabriški filmski večer

Zadnji iz sklopa treh večerov, **Fabriški filmski večer**, je bil po tematiki sicer namenjen usnjarstvu, vendar so bili v ta večer vključeni še nekateri posnetki Šaleške doline. Večer se je pričel s filmom Andreja Mlakarja Ljudje iz gline, ki pripoveduje o rušenju vasi Družmirje. Naslednji je bil na vrsti film z naslovom Basist in njegova zgodba o potopljeni vasi iz leta 1997, avtorjev Damijana Kljajiča in Toma Čonkaša. Film je zasedel prvo mesto na 2. festivalu neodvisnega filma v žanru dokumentarnega filma. Sledil je film iz leta 2006, avtorjev Kajetana Čopa in Toma Čonkaša, z naslovom Vonj usnja. Zanimiv je bil tudi naslednji posnetek domačina Jožeta Tesovnika, ki je leta 1966 posnel požar v Tovarni usnja Šoštanj, prav tako pa kratka izseka iz filmov Šaleška dolina, Franja Maška iz 1972-73 in Naš novi naslov Titovo Velenje. Na delovnih posnetkih za film Šaleška dolina, Toma Čonkaša in Milana Mariča, smo lahko slišali še zadnji avtentičen zvok iz TUŠ-a, kar je zadnji tovrstni dokument, ki je nastal pred propadom tovarne 1999. Kot zadnji pa je bil predvajan posnetek Josipa Košute z naslovom Rušitev dimnika TUŠ. Ta posnetek, ki je nastal leta 2002 in je na ogled v MUS Šoštanj, prikazuje simbolični konec 211 let usnjarke industrije v Šoštanju.

Glede na številčen odziv obiskovalcev so bili poletni filmski večeri dobro sprejeti. Hvala županu Občine Šoštanj Darku Menihu za spodbudni nagovor, ožji in širši delovni ekipi, od direktorja Muzeja Velenje, Damijana Kljajiča, kolegicam iz Muzeja, Borisu Salobirju, Janiju Napotniku, Dejanu Tonklijju, pa seveda Tomu Čonkašu in Bojani Planina ter vsem, ki so se dejavno vključili v naše delo.

Foto: Jernej Hožjan

Realizacijo projekta so prijazno podprli: Občina Šoštanj, Krajevna skupnost Šoštanj, Zavod za kulturo Šoštanj, Turistično olepševalno društvo Šoštanj, Pihalni orkester Zarja Šoštanj, Termoelektrarna Šoštanj, Avtoprevoznništvo Skornšek in Nova Ljubljanska banka.

JERNEJ HOZJAN

› Kip

(intervju z Janijem Napotnikom)

Pogovarjali smo se z Janijem Napotnikom iz Šoštanja, režiserjem kratkega filma Kip. Jani Napotnik je oseba, ki je zagotovo poznana po vseh krajih v šoštanjski občini pa tudi širše, saj je na področju kulture dejaven že vrsto let. Zanimivo pri tem filmu je to, da so bili vsi kadri posneti v Šoštanju, kar daje filmu še posebno vrednost. Namreč na posnetkih so poleg kipov prikazani tudi ljudje in okolica v nekakšni simbiozi s kipi, zato ima film poleg umetniške tudi dokumentarno vrednost. Film je nastal v zelo kratkem času in bil premierno predstavljen na prireditvi Poletni filmski večeri v Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju, ki se je v letu 2012 odvijala prvič in upamo, da ne zadnjič.

Ali lahko poveste nekaj o vašem novem kratkem filmu z naslovom KIP, ki je bil predstavljen na Poletnem filmskem festivalu?

Povabilo filmskega mojstra Toma Čonkaša in vodje Muzeja usnjarstva na Slovenskem Mirana Aplinca, da se predstavim na Poletnem filmskem festivalu, je bil zame izziv, kako v kratkem času ustvariti film, ki bi imel svoje sporočilo. Po prehodu skozi mestno idilo sem naletel na kipe, ki so del preteklosti, imajo nek pomen in vseskozi nagovarjajo človeka, da jim prisluhne.

Kaj nam ti kipi sporočajo?

V bistvu je sporočil toliko, kolikor je ljudi. Vsak kip je lahko interpretiran v lastnem videnju posameznika. Obstaja pa seveda neka skupna točka, v kateri lahko občutimo podobno. Osebo mi ni bilo do tega, da bi v filmu razlagal življenja oseb, ki so upodobljene, niti življenja tistih, ki so kipe izdelali. Nisem želel podajati ocen o pravilni umestitvi posameznih kipov v prostor niti to, kar sam mislim, ko opazujem različne umetnosti. Poleg tega, kar vidi oko, obstaja globlji pomen, seveda, če smo pozorni in kreativni. Kip nudi možnost človeku, da se v današnji brezglavi hitrosti ustavi in začuti. Kip, ki je navidezno mrtva materija, lahko s človekom oživi. Moje sporočilo v filmu -kip je živ, človek pa umrljiv-ima zame širši smisel, ki lahko spodbudi posameznikovo zavestnost. Ta je danes gola, pravzaprav obstajajo le sence neke speče podobe, ki se ukvarja s preživetjem starih utečenih navad in smeri.

Foto: J. H.

Ali je ta filmski pogled na podobe, na kip, spodbuda ljudem, da se spreobrnejo v svojem razmišljanju?

Čutim, da ni potrebe po spremembi v razmišljanju, ni potrebe biti v vlogi ocenjevalca, sodnika, morale ali nekega znanja. Gre za zavedanje trenutka, v katerem smo zdajta trenutek. Filma sem se lotil izven pravil, ki so na razpolago. Najprej sem posnel, ne da bi razmišljal o tem, kaj naj bi bilo, potem sem pregledal ujete slike in jih po nekem zaporedju zmontiral. Na osnovi razpoložljivega sem izdelal scenarij, povsem obratno od zakona in forme filma. Seveda sem temu pridal še nekaj logike, da ne bi preveč zameglil. V filmu sem v kadrih uporabil zgolj naključne ljudi, ki so se pojavili v trenutku snemanja, za kar se jim iskreno zahvaljujem, ker so obstali. Danes je precej težko obstati, še bolj težavno prisluhniti.

Film deluje impresivno, je bolj občutenje kot karkoli drugega. Zdi se, da bolj stran od nekakšnih razlag iz filma veje neka energija ponotranjenja.

Vsak se lahko znajde na podstavku v podobi kipa, seveda šele, ko umre, pogoj pa je, da je za sabo pustil ustvarjalne sledi. Človeku damo veljavo, ko umre, ker se smrti bojimo in jo iz tega razloga častimo. Življenje je za nas prenaporno, ker vemo, da smo smrtni, na to pa nas nagovarjajo kipi. Kdo bi se lahko v življenju pravzaprav dokončno sprostil, če vemo, da nas čaka neizbežen konec? Ostaja pa le kip.

Kakšna naj bi bila potem vloga kipa v prihodnje?

Ne smem idealizirati in popravljati tega, kar je. To, kar je, sprejmemo, potrebno se je zavedati, da smo lahko pozorni tako do kipa, predvsem pa do človeka, ki je živ. Častiti kip, človeka pa tlačiti do onemoglosti v sprenevedavi družbi, je nezavedno dejanje. Iz tega se rodi bolečina, ki se počasi pretvori in trpljenje. Prav iz tega trpljenja se potem rojeva zavestnost. Stiska trpljenja ali ovira je zdravilo za našo duhovno rast. Kipi ostajajo kot opomin, da se ustavimo, pozorno prisluhnemo in pričnemo z občutenjem tako življenja kot smrti, ki nas čaka za vogalom. Kip nosi v sebi del energije ustvarjalca kipa in del energije upodobljenca – zdaj jo nosi tudi od filmskega ustvarjalca, lahko pa jo dobi tudi od mimoidočega. S postankom ob kipu ta oživi.

Ali ste s tem filmom zadovoljni, se je morda koga dotaknil?

Pomirjen sem in morda bo koga spodbudil k občutenju, to je kot vstop trenutka v večnost. Namen ni bil samo film, ampak

celotno dogajanje okrog tega. Poletni festival pod okriljem Muzeja usnarstva na Slovenskem pod taktirko Mirana Aplinca v Šoštanju je dokaz, da obstajajo ljudje, ki ozaveščajo in spodbujajo ljudi preko filma, kot močnega medija in seveda pogovorov ljudi okrog vsebin prikazanega. Tukajslutim in prepoznavam možnost nadaljevanja začete zgodbe ne samo s filmom, ampak tudi z drugimi dejavnostmi, ki na tem prostoru omogočajo vznik pozitivnih energij, vse v prid ozaveščanja človeka. Opazovanjemrtve preteklostis trenutkom oživljene sedanjosti ali simbolno vzporednica med kipom in človekom je gibanje onstran razmišljanja. Je zavedanje, ki nima nič skupnega s prihodnostjo in ne preteklostjo. Obe sta iluzorne narave kot kip, če ni oživljen s sedanjostjo. Vse to nam je sporočil film, tudi meni. Idejo o letošnjem filmskem festivalu bi bilo dobro v prihodnosti ohraniti in jo še nadgraditi.

JERNEJ HOZJAN

➤ DVAKRAT DA, KDOR HITRO DA

Prostovoljno gasilsko društvo Gaberke je 24. avgusta priredilo dobrodelni koncert za pomoč **družini Balant**. Njim je požar zaradi strele povsem uničil gospodarsko poslopje. Za pomoč je sedemnajst slovenskih glasbenikov ter ansamblov s svojo melodijo privabilo ljudi, ki so bili pripravljeni prispevati denar, v zameno za prijeten večer v njihovi družbi. Program je povezovala simpatična, zgovorna ter nam dobro znana Maja Oderlap.

Koncert je potekal pod šotorom, pri gasilskem domu Gaberke, pod katerim se je zbralo presenetljivo veliko število sosedov, znancev in prostovoljcev, kar je dokaz, da si v stiski še vedno znamo pomagati. Z zbranim denarjem so družini pomagali do novega začetka. S prispevki ter prodajo kart so zbrali primerno vsoto denarja, k temu znesku so nekaj dodali še Kulturnica Gaberke Rdeči Križ Gaberke in Avtoprevoznništvo Skaza Gaberke.

Ček je iz rok prevzel član družine Balant, ki je bila vidno ganjena ter hvaležna za pomoč.

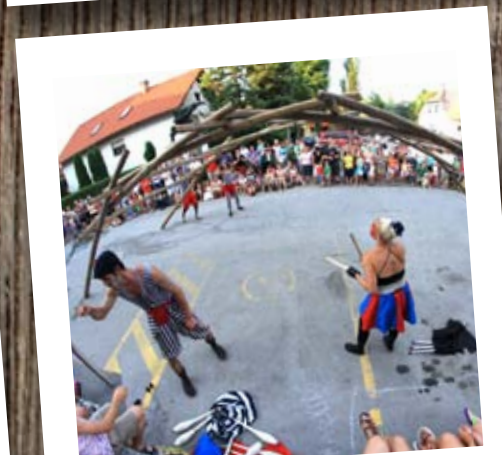
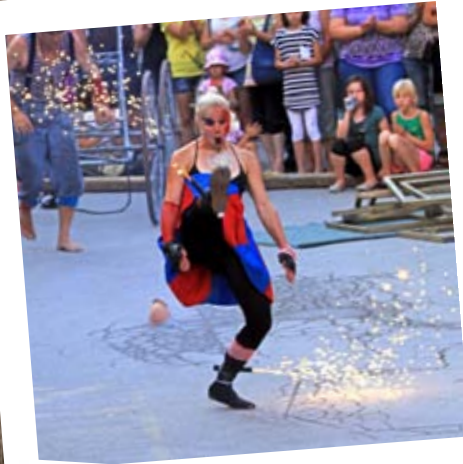
AMADEJA KOMPREJ

Fotoreportaža

Ana Desetnica 4. julija na Trgu svobode v Šoštanju.

Foto: Aleksander Kavčnik

KK Elektra

► Obdržali jedro ekipe

Košarkarski klub Elektra je uspel v svojih vrstah zadržati jedro lanskoletne izjemno uspešne članske ekipe. Pogodbe so podaljšali Žiga Zagorc, Sanel Bajramlić, Mensud Julević, Brane Lekić, Urban Bukovič in Danijel Pajević. Pogodbo z Elektro pa je sklenil tudi Andrej Podvršnik. Ekipa je s 1.8. že začela z aktivnimi pripravami na novo tekmovalno sezono.

Kljub odhodu Nuhanovića, Horvata in Lelića je s podpisom pogodb omenjenih igralcev sestavljeno okostje ekipe, ki bo na voljo novemu trenerju KK Elektra Sebastjanu Krašovcu. Vsi košarkarji, ki so podaljšali pogodbe, so stari znanci slovenskega košarkarskega parketa.

Vsi igralci imajo svoj ugled v slovenskem košarkarskem prostoru in njihov način igre, ki temelji na agresivnosti, borbenosti in nepopustljivosti, bo nedvomno tudi letos zaščitni znak KK Elektra. V klubu se sedaj ozirajo le še za mladim in perspektivnim igralcem

na poziciji krilnega centra in visokim centrom, ki bo nadomestil Nuhanovića. Možne okrepitve že trenirajo z ekipo.

Predsednik kluba Marko Štrigl je ob podpisu pogodb izrazil zadovoljstvo, da v klubu ostajajo oz. prihajajo izkušeni prvotligaški igralci, ki so že dokazali, da se znajo uspešno spopadati z izzivi. Prepričan je, da je zastavljeno okostje ekipe garancija za uspešno sezono in dober razvoj mlajših igralcev v klubu.

► Okrepitve

Za člansko ekipo KK Elektra je prvi mesec napornih priprav na novo sezono, v sklopu katerih je ekipa že odigrala nekaj prijateljskih srečanj. Potencialne okrepitve članske ekipe so zadovoljile strokovni štab kluba. Pogodbe so tako podpisali Kanadčan Collins, bivši Laščan Atanacković in domačin Brčina.

Za KK Elektra je pogodbo podpisal 213 cm visoki temnopolti kanadski košarkar David Collins, ki ima že nekaj izkušenj v slovenski košarki, saj je v sezoni 2009/10 nosil dres Zlatoroga iz Laškega. Collins bo zapolnil vrzel pod košem, ki je nastala zaradi odhoda kapetana lanskoletne ekipe Saliha Nuhanovića.

Zvestobo Elektri je obljubil tudi Simo Atanacković, ki je v minuli izvedbi Lige ABA zbral 25 nastopov, v slabih 12 minutah na srečanje

je 3,5 točkam dodal 2,4 skoka. S svojo višino 206 cm in gibljivostjo bo nedvomno velika pridobitev pod košem.

V svoje vrste je KK Elektra uspela zvabiti tudi domačina Draga Brčino (1987). 203 cm visoki igralec je nazadnje nastopal v 2.SKL za ekipo Terme Olimia iz Podčetrčka, za katere je povprečno dosegal 8,3 točke, 2,9 skoka in 0,8 podaje na tekmo. Še pred tem pa je bil član Hrastnika, Litije, Rogle, Rogaške ter Zlatoroga.

► Trenerji

Novi glavni trener članske ekipe Elektre je tako Sebastjan Krašovec. Sebastjan je trener z bogatimi izkušnjami, saj je kot pomočnik trenerja vrsto let deloval v Laškem pod mentorstvom Aleša Pipana in Damjana Novakovića. V pretekli sezoni je uspešno deloval kot vodja mlajših selekcij KK Elektra in kot trener kadetske in mladinske ekipe, ki sta se obe uvrstili v 1.SKL, hkrati pa je asistiral tudi glavnemu trenerju članske ekipe Elektre Gašperju Potočniku.

V klubu ostaja tudi otrok Elektre Žiga Mravljak, ki bo opravljal delo 1. pomočnika trenerja Sebastjana Krašovca in delo trenerja za fizično pripravljenost. Žiga se je v pretekli sezoni izjemno izkazal kot marljiv in perspektiven mlad trener, ki si zasluži priložnost za

dokazovanje in trenersko izpopolnjevanje. Hkrati bo tudi trener mladinske ekipe, kar bo doprineslo k boljšemu povezovanju mladinske in članske ekipe KK Elektra, saj kar nekaj perspektivnih mladincev trenira tudi z člansko ekipo. Znan je tudi nov vodja mlajših selekcij KK Elektra. To zelo pomembno delo bo v prihodnji sezoni opravljal Rajmond Ritoper.

► Košarkarski tabor

V ponedeljek, 27.8.2012, se je v Šoštanju začel košarkarski tabor, ki ga organizira KK Elektra. Tabor, ki je potekal v zadnjem tednu poletnih počitnic od 9.00 do 12.00, je letos obiskovalo kar 42 nadobudnih košarkarjev starosti do 12 let, ki so pod nadzorstvom trenerja Rajka Rituperja in njegovih pomočnikov Naceta Mohoriča in Miška Cilenška spoznavali prvine košarkarske igre in svoj prosti čas preživljali aktivno, pozitivno in nadvse koristno.

Prvi dan košarkarskega tabora je bil za udeležence verjetno najbolj zanimiv. Po uvodnem spoznavanju so udeleženci tabora obiskali trening članske košarkarske ekipe KK Elektra in si ogledali, kako izgleda trening za profesionalne košarkarje, ter se preizkusili v nekaj vajah. Ob igrah in zabavi so tako udeleženci tabora spoznali in občutili utrip članskega treninga.

Po končanem uvodnem obisku in okrepilni malici so udeleženci nato nadaljevali z aktivnostmi na zunanem košarkarskem igrišču pri stari OŠ Bibe Rōčka in v telovadnici TVD Partizan. Udeležence so nato čakali novi izzivi in obilica novih košarkarskih znanj in izkušenj. Košarkarski tabor je pogled na svet in življenje skozi košarko. Z udeleževanjem udeleženci pokažejo svojo trdnost, samozavest in

željo po tem, da postanejo zdrave in zrele osebnosti za vse izzive, ki jih čakajo v življenju. V KK Elektra tako nadaljujemo tradicijo košarkarskih taborov v Šoštanju in z veseljem mladim ponujamo aktivno preživljanje prostega časa s košarkarsko žogo v rokah. Vsak udeleženec je ob pričetku tabora prejel tudi spominsko majico in košarkarsko žogo. Upamo, da bo žoga veliko v uporabi tudi po končanem taboru.

TOMAŽ SINIGAJDA

Foto: SINI

Taborniki

► Taborjenje v Ribnem pravo viteško doživetje

Letošnje taborjenje tabornikov Rodu Pusti grad iz Šoštanja v Ribnem je uspešno za nami. Minilo je v odličnem vzdušju, saj nismo imeli nobenih poškodb in bolezni, vreme je bilo, razen močnega deževja 2. dan taborjenja, prav odlično, saj ni bilo ne premrzlo in ne prevroče. Rdeča nit taborjenja so tokrat bili vitezi. Približno 150 tabornikov iz Šoštanja (peščica jih je bila tudi iz naših čet na Polzeli, Preboldu in Petrovčah) je letos ponovno neizmerno uživalo v lepota, ki nam jih ponuja Kajuhov tabor v Ribnem pri Bledu. Njegova lega na robu smrekovega gozda pod samih vznožjem Jelovice nam ponuja enostavno najbolj pristen stik z naravo. Tabor je tudi odlična izhodiščna točka za pohodniške ture na Jelovico, kopamo se lahko v reki Savi ali v Blejskem jezeru, na voljo pa so tudi adrenalinska doživetja ter druge športnetaborniške priložnosti v bližnji okolici.

Letošnja rdeča nit taborjenja so bili »vitezi«. Skozi celotno taborjenje so potekale različne aktivnosti na to tematiko in seveda tudi osvajanje kopice klasičnih taborniških veščin in znanj. Vrh taborjenja je bilotako za nekatere taboreče bivakiranje (kjer so otroci s svojimi vodniki noč preživali v gozdu in si sami skuhal večerni obrok. Najmlajši so noč preživali v bližini tabora, malo starejši pa so se na bivač odpravili na Jelovico), za nekatere druge so to bili zanimivi in pestri večerni programi, za tretje in najverjetneje večino pa je bil vrh taborjenja prav že omenjeni tematski viteški dan. Najprej so se vsi taboreči prelevili v tlačane, ki so preko raznih opravil napredovali v meščane, ob prehodu proge preživetja, ki je bila letos manj blatna, pa so postali vitezi. Za svojo prvo viteško nalogo so morali osvojiti razbojniški grad. Po veliki bitki med vitezi in razbojniki, v kateri so prepričljivo slavili številčno močnejši vitezi, je sledil še viteško-taborniški krst, kjer so vsi, ki so bili prvič na taborjenju, prejeli svoja viteško-taborniška imena.

Posebnost letošnjega taborjenja je bila izvedba tečaja za pridobitev licence oz. naziva »strokovni delavec v športu I – vodnik taborniške skupine«. Tečaj je organiziral Rod Pusti grad Šoštanj pod okriljem krovne organizacije Zveze tabornikov Slovenije, Nacionalne skavtske organizacije in v sofinanciranju Ministrstva za šolstvo in šport RS. Rod Pusti grad Šoštanj je znan kot odlični organizator in je v preteklosti že večkrat uspešno izvedel omenjeni tečaj. Tovrsten tečaj seveda zahteva veliko predhodnih priprav in energije. Z izzivom se je spopadla tričlanska ekipa z ustrežno strokovno usposobljenostjo in izkušnjami, ki je najverjetneje izvedla enega najboljših tečajev v zgodovini rodu. Zelo zahtevno izobraževanje je uspešno zaključilo vseh 20 tečajnikov in vsi so si prislužili naziv strokovnega delavca v športu I – vodnik taborniške skupine. Priznanje Ministrstva za šolstvo in šport RS glede našega izobraževanja in programov ima za nas ogromen pomen, saj je naše delo in znanje tako cenjeno tudi navzven in se lahko enači

► Visoki obisk na v Ribnem

S svojim drugim obiskom Slovenije je meseca julija generalni sekretar ZN Ban Ki Mun začel enotedensko turnejo po državah nekdanje Jugoslavije. Generalnega sekretarja ZN je v Sloveniji spremljala njegova žena **Ban Sun Taek**, za katero so pripravili pester damski program, gostila pa jo je premierjeva žena **Urška Bačovnik Janša**. Dami sta se najprej odpravili v Kobilarno Lipica, kjer sta si ogledali predstavo klasične šole jahanja. Po obisku Lipice pa sta okoli poldneva obiskali Kajuhov tabor v Ribnem pri Bledu, kjer sta si ogledali taborjenje šoštanjskih tabornikov. Ob tej res posebni priložnosti smo se taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj posebej potrudili in prestižnima gostjama pripravili posebno slovesnost z dvigom zastave in kratek taborniški kulturni program. Gostji je pozdravil in sprejel starešina Šaleške zveze tabornikov – regionalne skavtske zveze **Anton Decosta, ki jima je izročil simbolična taborniška darila**.

Gospa Ban Sun Taek se je izkazala za izjemno prijazno in vedoželjno gospo, saj je ob obisku izkazala veliko zanimanje za

Foto: SINI

s strokovnimi nazivi v drugih športih. Novim vodnikom lahko zaželimo le veliko sreče pri njihovem prostovoljnem delu z mladimi. Prav poseben dogodek taborjenja pa je bil zagotovo visoki in medijsko izjemno odmeven obisk.

A nekaj več o obisku Ban Sun Taek (žene generalnega sekretarja Združenih narodov Ban Ki Mun-a) si lahko preberete v posebni novici.

Taborjenje je tako ponovno dobro uspelo. Za to se je potrebno zahvaliti prav vsem vodnikom in letos precej pomlajenemu vodstvu tabora. Ne smemo pa pozabiti na našo novo zdravnico Barbaro Kvas, ki je letos na srečo skrbela le za manjše ranice, žulje in klope, ter na kuharico Marjano in na ekonoma Viktorja. Brez Marjane bi bili precej bolj lačni. Tukaj so tudi neuničljivi taborniki, Dalija Furst ter Teja in Gusti Podgoršek, ki s svojimi nasveti in neizmernim znanjem ter izkušnjami pomagajo pri izvedbi tabora. Hvala prav vsem v imenu taborniškega društva Rod Pusti grad Šoštanj in v imenu otrok, ki zaradi vas preživijo najboljših 10 taborniških dni v letu.

V Ribno se bomo zagotovo vrnilo že naslednje poletje. Pred nami so že novi izzivi in novo taborniško leto. Že meseca septembra bo na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj vpisni dan, na katerem lahko tudi vaši otroci postanejo taborniki.

Naše geslo je preprosto: »Taborniki ustvarjamo boljši svet!«
Dodatnega opisa, kaj počnemo, skoraj ne potrebujete. Taborništvo je način življenja. Vabljeni v našo družbo.

Foto: SINI

Foto: SINI

taborniški način življenja. Ob odhodu eminentnih gostij je bilo vseh 150 taborečih zagotovo bogatejših za neprecenljivo izkušnjo in dogodek nam bo nedvomno za vedno ostal v spominu.

Rekreacija

► Orientacija

Državno tekmovanje v gasilski orientaciji za pionirje, mladince in pripravnike je bilo 15. septembra 2012 v Veliki Pirešici - GZ Žalec. Po predtekmovanjih (tekmovanje GZ ŠD je potekalo 1. 9. 2012 v Lokovici, tekmovanje Savinjsko-šaleške regije pa 8. 9. 2012 v Topolšici) so se na državno tekmovanje uvrstile tri ekipe GZ Šaleške doline, in sicer pionirji PGD Lokovica in PGD Gaberke ter mladinci PGD Lokovica. To je tekmovanje, kjer mladi pokažejo, kako se orientirati v naravi, poleg tega pa se preizkusijo v gasilskih spretnostih. Tekmovanje je potekalo v šestih kategorijah.

Pionirji PGD Lokovica so v svoji kategoriji izmed vaintridesetih ekip zasedli 6. mesto, pionirji PGD Gaberka pa 11. mesto. Mladinci PGD Lokovica so se uvrstili na 24. mesto.

Vsem ekipam, ki so zastopale GZ ŠD, čestitamo!

K. L.

► Enajsti Jcotov turnir

Na tradicionalnem turnirju v odbojki pri Virbniku v Plešivcu so se tudi letos zadnjo soboto v avgustu pomerile ekipe trojk v odbojki na mivki. Večina ekip prihaja tekmovat na turnir vsako leto, nekaj pa se prijavi tudi novih, z znanimi imeni. Daleč naokoli pa je znano, da se na turnir prijavljajo zelo izkušene ekipe, zato so tekme precej napete. Tako se je letos prijavilo 10 moških in tri ženske ekipe. Med moškimi ekipami je zmagala ekipa MVR, drugi so bili Duhi, tretji Smrkci, nevhvaležno četrto mesto pa je zopet pripadalo ekipi PV. V ženski kategoriji se je zmage veselila ekipa Jami, druge so bile Borčike, tretja pa ekipa Florjan. Turnir je v lepem sončnem vremenu minil brez poškodb, kar pa je tudi najbolj pomembno.

ALEKSANDER GRUDNIK

► Mokri veterani

V Šoštanju je bilo 1. septembra že peto tekmovanje v lovu rib s plovcem, ki ga je organiziralo Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj. Kot vedno je potekalo ob Družmirskem jezeru, ob Ribiški koči, kjer se tudi sicer zadržujejo ribiči. Poleg OZVVS iz Šoštanja in Velenja so se tekmovanja udeležili veterani iz Šmarja pri Jelšah, Mežiške doline, Zgornje Dravske doline ter člani OZVVS Log, Dragomer, Lokovica. Lepa udeležba je zagotovila zanimivo tekmovanje, ki ga niso zmotile niti obilne padavine. Res so bili ribiči skoraj tako mokri kot ribe, ki so jih potegnili na suho. Na ta račun se je ob podelitvi medalj in pokalov ter razglasitvi rezultatov pošali predsednik OZVV Šoštanj Leon Stropnik, ki je dejal, da je že navada, da so ribiči mokri. Včasih samo od znotraj, tokrat pa tudi od zunaj. Da so bili mokri tudi od znotraj, je gotovo poskrbel predsednik organizacijskega odbora in hkrati predsednik RD Paka Franc Ravnjak, ki se je zahvalil za tako lepo udeležbo ter čestital vsem za ulov in predvsem za to, da kakšna riba ni bila močnejša od ribiča. Pokale najboljšim je podeljeval skupaj z županom Občine Šoštanj

Darkom Menihom. Kar nekaj posameznikov se je s tega srečanja domov vračalo z medaljo okoli vratu, ekipno pa so si prva tri mesta razdelili: kot tretji veterani iz Šoštanja, drugo mesto je ulov prinesel ekipi iz Velenja, prvo mesto je skupaj s pokalom romalo v Šmarje pri Jelšah.

V mesecu septembru praznuje Občina Šoštanj svoj praznik, tekmovanje je že sodilo v sklop prireditev, zato je župan izkoristil priložnost in povabil ribiče in ostale na prireditve, ki bodo potekale ves mesec. Čestital je organizatorjem in seveda tekmovalcem in jim zaželel dobrega ulova tudi v bodoče.

MILOJKA B. KOMPREJ

► Ribarjenje na Ptuj

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Ptuj je pod pokroviteljstvom Zveze veteranov vojne za Slovenijo in Mestne občine Ptuj organiziralo že 11. tradicionalno državno tekmovanje Zveze veteranov vojne za Slovenijo v lovu rib s plovcem Ptuj 2012. Tekmovanje v lovu rib s plovcem za pokal Mestne občine Ptuj je potekalo prvo avgustovsko soboto ob ribnikih Ribiške družine Ptuj na Rogoznici in Ribiške družine Gorišnica v Moškanjcih na Ptuj. Na prvem tekmovanju leta 2001 je sodelovalo 13 ekip, število sodelujočih ekip pa je iz leta v leto raslo. Letos se je tekmovanja udeležilo 40 ekip Območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo, Veteranskih društev SEVER in Zveze slovenskih častnikov. Tekmovanje je bilo mednarodno, saj se ga je udeležila tudi ekipa veteranov s Hrvaške. Tekmovanje se je začelo ob 10.30 in je potekalo v prijetnem vzdušju in napetem pričakovanju tako tekmovalcev kakor gledalcev, kdaj bo »zagrizla« prva riba. Ob 13. uri je bilo konec tekmovanja. Tekmovalci, ki so ujeli ribe, so le-te prinesli na tehtanje. Sreča je bila enim bolj, drugim manj naklonjena. Po 13. uri, ko se je tekmovanje zaključilo, pa so se veterani zadržali v prijetnem druženju in čakanju na uradne

rezultate.

Ob otvoritvi tekmovanja so zbrane pozdravili predstavnik MO Ptuj mag. Janez Merc, predsednik OZVVS Ptuj Vlado Žgeč in vodja tekmovanja. Ob zaključku pa sta tekmovalce pozdravila in podelila medalje ter pokale predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo generalmajor Ladislav Lipič in predsednik komisije za šport pri zvezi veteranov Adi Vidmajer.

Sodelujoči so pohvalili dobro organizacijo tekmovanja, ki so jo izvedli s pomočjo Ribiške družine Ptuj in Gorišnica ter ekipe marljivih članov OZVVS Ptuj, tekmovanje pa je v lepem sončnem vremenu potekalo brez zapletov.

Z. ZAJC

Golte

› Golte so bile in bodo

Naravne danosti, ki jih je na Golteh, na tej visoki kraški gorski planoti na vzhodnem obrobju Savinjskih Alp za vsakega nekaj, so v zadnjih letih čedalje uspešneje združene s turistično ponudbo. Resnici na ljubo je treba reči, da je turizem na Golteh zaživel že pred dobrimi štiridesetimi leti, začetek je bil v postavitvi gondolske žičnice leta 1969. A bolj kot poleti so bile Golte obiskane pozimi, saj so bile priljubljeno smučišče. V najboljši sezoni je smučalo na Golteh preko 80.000 smučarjev, za primerjavo: v sezoni 2010/11 okoli 57.000. V zadnjih letih, v obdobju po letu 2003 in še najbolj po letu 2008, so želje lastnikov in naporji usmerjeni v turizem skozi vse leto.

Na Golteh, prelepem krajinskem parku, so resnično opazne spremembe. Nov hotel, cesta, apartmaji so najbolj vidni pokazatelji sprememb. A kdorkoli se je kdaj ukvarjal s turizmom v tej ali drugačni vlogi, ve nekaj. Turizem so ljudje. Na obeh straneh ponudbe. Zato je tale reportažica nastala skozi oči tistih, ki ustvarjajo turizem na Golteh. Bralcu v napotek. Zapis ni nastal zaradi reklame, ampak zaradi doživetja.

Nov hotel, od katerega vodijo poti po Golteh.

Tokrat sem šla na Golte skabinsko žičnico ali gondolo, kot radi rečemo. Najstarejše prevozno sredstvo, ki je povezovalo dolino in hrib. Najprej me je zanimalo, kako se reče upravljavcu gondole. Mogoče gondoljer? Ne, ne, se mi je posmehal Tomaž Kovač, ki je bil na izmeni. Mi, ki se vozimo, smo strežniki na žičnici, z žičnico pa upravljajo strojniki. Tomaž je študent, a ima tudi izpit za upravljanje z žičnico in za strojnika vlečnice. Delo je zanj lepa priložnost, zato upa, da ga bo lahko opravljal še dolgo. Seznanjen je z nevarnostmi tega dela, a k sreči še ni doživel večjih neprijetnosti na tej 980 m dolgi poti, ki jo opravi žičnica v osmih minutah. Gondola obratuje od 9. 00 do 20.00 pozimi in od 8.00 do 22.00 poleti, dnevno je poleti opravi najmanj 14 voženj, pozimi tudi do 40. Ker je delo zanimivo, mu ni nikoli dolgčas.

Tomaž Kovač na žičnici.

Delo Davida Pauliča.

Čeprav me je mikal sprehod, sem se najprej ozrla po hotelu. Po stopnicah navzdol in skozi restavracijo, ki je vodila na prosto. Na levi šank, velika jedilnica, ki je bila v popoldanskem času prazna, a za čas kosila živahna in polna. Desno je natakar Mirko Šegula ravno pospravljaval. Mirko Šegula dela v gostinstvu že 25 let. Ima bogate izkušnje, zadnje je pridobil v enem izmed hotelov na Primorskem. Na Golte je prišel letos januarja in je zelo zadovoljen z delovnim okoljem in gosti. V gorah je veliko lepše, čeprav so gostje ravno tako zahtevni kot v dolini. A je odnos bolj oseben in sproščen.

Mirko Šegula in kuhar Žiga.

Ker sem želela govoriti tudi z direktorjem, sem se ustavila na recepciji. »Ravnokar je odšel v dolino,« je povedala prijazna receptorka Urška Lesjak, ki dela v recepciji od leta 2011. Tudi Urška je še študentka, a delo jemlje resno in odgovorno. Zalotila sem jo pri urejanju cvetic za vaze v jedilnici, saj v tem času ni imela kakšnega posebnega dela. Hotel je bil sicer do polovice poln, v njem je bilo 53 gostov, a ta čas so preživljali

Na Golteh dela veliko domačinov in študentov.

Urška Lesjak

v raznih aktivnostih, ki jih nudi hotel ali okolica. Rada svetuje gostom, kam naj se usmerijo po Golteh, in tudi mene je usmerila, kam drugam kot pa na Zip line.

No, da vidimo, sem si rekla in se prepustila spretnim rokam Davida Pauliča, ki me je »oblekel« za spust. Nekakšen kenguru in obvezna čelada ter nekaj podatkov o tem, da so imeli v prvi sezoni največ 154 spustov, da je dolžina spusta 100 m in največja globina 15 metrov. Torej nič takega. David živi s to planino, to je čutiti iz njegovih besed, saj zahaja na Golte od svojega osmega leta starosti. Pozimi je smučarski učitelj, poleti pa počne, kar je potrebno, saj se je v letih dela v tehničnem sektorju dodobra izpopolnil. Pogovor naveže na smučarski klub Mozirje, katerega član je že od otroštva dalje. Prihodnjič, prihodnjičbova rekla tudi kaj o tem, sem mu obljubila, kajti tisti trenutek so me vseeno malo skrbele tiste vrvi, ki so visele z mene. In spojke sem za vsak slučaj še sama malo preizkusila, čeprav jih je Marjan Skornšek na spustu še enkrat. Za Marjana so mi potem nekateri rekli, da je itak legenda, naGolteh od leta 1980, poznavalec...

David Paulič

Pristanek ni vedno srčen.

Nič nisem hitela dalje, kar posedela sem na klopci in poslušala, kako mi pripoveduje o življenju na Golteh, o ljudeh, ki ga obiskujejo, o spominkih, ki jih izdeluje, o gobarski razstavi. O tisti, ki so jo pojedle miši. Spuštuje domačine, ki včasih ljubosumno varujejo planoto pred številnimi obiskovalci, a turizem prinese tudi veliko dobrega. Za vse je svet dovolj velik, če se razumemo, jaz pa v knjigi vtisov berem številne pohvale in resnično občudovanje. Ampak to morate resnično doživeti. Zadihati in pozabiti na pot v dolino.

Alpski vrt in Zlatko.

Na spustu je fantastično.

Zip line je... fantastična reč. Toplo priporočam. Sem preživela, čeprav sem na koncu kakšnih pet minut obvisela. No, se zgodi. In sta pritekla na pomoč David in njegov sin Luka.

Na poti proti Mozirski koči, kamor me je že večkrat vabil Filip Vrabič, sem se ustavila v Alpskem vrtu. In tam tudi ostala. Alpski vrt je dostopen iz več strani, peš ali z avtom, v knjigi vtisov je zapisan prvi datum 22. 7. 2006, ko je v njem začel delati Zlatko Rošer. Njegova skrb je velika 2,2 ha zemlje s 1200 m poti, ki jo zaokrožujejo travniki in gozdovi z redkimi cveticami in živalmi. Tisti, ki ste ga prehodili, tako veste, o čem govorim, tisti, ki ga še niste, lepo vabljeni v objem narave. Zlatko pozna vse rože in trave. Kot iz knjige mi je zdrdral, zakaj je ta beli cvet, zakaj ona rumena roža, zakaj je ta trava. V brunarici ob vhodu alpskega vrta je doma veselje in tega veselja sem se nekako nalezla še jaz.

Ampak je bilo treba. Se odpraviti nazaj.

Še enkrat do hotela. Mateja Krošlja, vodjo hotela, sem ujela sredi hude gneče. Pripravljali so sprejem za poroko. Novost ki se bo, upajo, dobro prijela. Na Golteh se zelo potrudijo, to je bilo videti iz mrzličnih priprav na sprejem ženina in neveste. Tokrat je bila samo svatba, lahko pa se na Golteh nevesta in ženin tudi civilno zaobljubit, v Alpskem vrtu, na primer. Zadnji par, ki se je poročil, je v knjigo zapisal: Imela sva sanjsko poroko!

Matej Krošelj je prišel na Golte v sezoni 2005/2006. Doma je iz Vojnika, kjer ima družinico, po poklicu je organizator dela. Svoje izkušnje v gostinstvu je nabiral na Dobrni, a Golte so druga zgodba, pravi. Začel je kot vodja strežbe, zdaj dela kot vodja hotela. Njegov delavnik je raztegnjen čez cel dan, seveda so zraven tudi sobote in nedelje. Tako je v gostinstvu, pravi, kjer se je treba prilagajati potrebam gostov. Gostje Golt so različni, od tistih, ki prihajajo izključno zaradi narave, do tistih, ki pričakujejo višji nivo. Za te je v hotelu na voljo prostor, kjer strežejo a la cart, v samopostrežni restavraciji pa se trudijo z domačo hrano, čim bolj identično okolju. Matej ima pomočnike, vodje kuhinje, strežbe in recepcije, tako da je delo lažje obvladljivo. A je kljub temu veliko osebno prisoten. Najbolj se spominja prve sezone, ko je bila izredno dobra zimska sezona, veseli pa se gostov, ki čedalje bolj množično prihajajo tudi poleti. Z osebjem je razmeroma zadovoljen, okoli 13 jih je redno zaposlenih, veliko dela s študenti. Sproščeno vzdusje je včasih boljše kot avtokratsko vodenje ljudi, zato s kadrom ni težav. Vsi, ki so kdaj radi delali na Golteh, se vračajo. Aprila in novembra je malce zatišja, potem pa ...Bolj kot vodja moraš biti človek, je načelo Mateja Krošlja, ki se očitno obnese.

Matej Krošelj

Pozimi sem obiskala Tri plote, to je koča na Medvedjaku v neposredni bližini jezera. Peš sem se prebila čez zaledenelo smučišče, več kot navzgor je šlo navzdol. Zato je bila zdaj hoja po travi navkreber prava pesem. Tam me je pričakala Tanja Groznik, priljubljena oskrbnica, ki pozimi skrbi za smučarje, da se okrepčajo s hrano in pijačo ter v miru spočijejo na terasi, poleti pa za žejne popotnike, ki zmorejo strmino. Tanja je celo življenje delala za ljudi, zdaj ko je upokojena, (hm, ni ji videti) pa še toliko raje dela za svojo dušo. Koča, skoraj idilična brunarica, je odprta tudi med tednom, je pa priljubljeno zbirališče pravih ljubiteljev planin. Veliko tudi zaradi dobrega vzdušja, ki ga ustvari Tanja s svojimi pomočniki. Ja, tudi prespati se da na skupnih ležiščih, dvanaest naj bi jih bilo, a če je sila...na Treh plotih je doma dobra volja, to je bilo čutiti pozimi in tudi v tem poznem poletju, ko je koča z okolico vred kot privid iz pravljice. Žal letošnjega silvestrovanja ne boste preživeli v toplem objemu koče. Zakaj ne? Zato, ker je že vse zasedeno! Od Tanje je res malo hud prehod nazaj v dolino...

Tanja Groznik

Kot rečeno sem direktorja Ernesta Kovača ujela v dolini. Pisarne uprave so v lični brunarici poleg postajališča žičnice. Ernest Kovač je znano ime iz sveta alpskega športa. Dvajset let je preživel v tujini kot trener tujih reprezentanc, v bivši Jugoslaviji je bil pomočnik trenerja v času Strela, Franka in olimpiade v Sarajevu. Se spomnite Vučkota? In leta 1984, ko je bila to »naša« olimpiada? No, kakorkoli. Ernest Kovač se je po vrnitvi iz tujine dokazal kot vodja tekmovalne službe v Elanu in kot direktor nordijskih reprezentanc Slovenije.

Ob njegovem prihodu na Golte v letu 2003 so bili le-te do polovice v lasti italijanskih partnerjev, po letu 2008 so v celoti v lasti več strateških partnerjev pod vodstvom Premogovnika Velenje. V vmesnem obdobju so namreč občine Saša regije izkazale interes, da podprejo center kot kraj, ki bo namenjen rekreaciji prebivalcev, domači podjetniki so dodatna zagonska moč. Skratka, zgodba je več ali manj znana, bistvo je, da Golte resnično postajajo priljubljeno turistično rekreativno središče skozi vse leto. Pod vodstvom Ernesta Kovača so se izvedle številne investicije, med njimi je cesta, ki je pomagala odpraviti zamaške na žičnici, ki pripelje do 300 gostov v uri, hotel, ki je narejen po Eko standardih in premore 114 enot, gradnja apartmajev in seveda obilo vsebin. »Turizem ni postelja v hotelu in hrana v restavraciji, turizem je vse kaj drugega,« pravi Kovač, ki našteje številne naravne lepote Golt,

Triploti

možnosti kolesarjenja, pohodništva, jadrnega padalstva, hkrati pa poudarja, da sam objekt ponuja od savn, jakuzijev, masaž, fitnesa in bazena s prototokom.

Direktor Golt Ernest Kovač

»Turisti prihajajo k nam zaradi zgodbe, ki jim jo ponujamo, in zgodba seveda ni zaključena,« pravi Kovač, ki spregovori tudi o priljubljenih točkah: Trijeploti, Stari stani in Medvedjak z umetnim jezerom, kapelici, peči itd. Poslovni in športni turizem se vse bolj razvija. »V tej sezoni smo gostili reprezentanci Gorenja in Rudarja, ki sta izkoristili možnost dvoranske vadbe v bližnjem Mozirju. Samo dvajset minut je do športne dvorane, na Golteha so vse možnosti kvalitetnih priprav.«

Tujci prihajajo na Golte iz vseh dežel, tudi iz Indije, Kitajske, Rusije. Ponudbo širijo preko spleta in preko agencij. Prijetno presenečeni so nad obiskom Štajercev, veliko je Primorcev, ljudi privabijo organizirani dogodki, kot je bila oddaja Na zdravje in drugi. Direktor Kovač spregovori tudi o zaposlenih, ki mogoče res nimajo vsi vrhunske izobrazbe, so pa ljudje, ki so povečini iz lokalnega okolja in so pripravljeni veliko vlagati v svoje delo. Tudi iz uprave, pravi, da hodijo ljudje pozimi pomagat na Golte, sam je prisoten takorekoč vedno.

Ernest Kovač verjame v zgodbo in ponosen pokaže www.booking.com, kjer gostje sami ocenjujejo hotele. Golte so zelo visoko ocenjene, z odlično oceno kar 9,2 od 10 možnih točk.

Na isti strani piše: izredna pohvala osebju za gostoljubje in odzivnost!

MBK

FOTO: MBK IN AK

Pripoved

TANJA PETELINEK

NA PREVISU RAZUMNOSTI

»Tu, pri kapelici, tu je treba zaviti. Ja, takoj za vogalom desno. Zdaj pa naravnost. Čisto blizu smo že. Se že vidi. Tamle je hiša. Saj veste, tista od pesnikov. Ni moja, da ne bo pomote. Nekaj časa sem živela tu, ko sem čakala Lukasa. Zdaj samo še počakam, da se vrne pome. Sem že zdavnaj spakirala. Kmalu pride. Vem. Obljubil mi je.« Medtem že odpirava vrata napol polomljene, rjaste ograje. Za njimi gotovo že več let nihče ni odstranil plevela, nihče pokosil trave. Zima je sicer naredila svoje, koprive so premrle in čakajo pomlad, da zopet poženejo. Pod nabiralnikom so kupi napol razpadlih reklamnih letakov, med njimi mokri ostanki kakega uradnega pisanja, večinoma položnic. Za trenutek te zaskrbi. »Le kdo bo to plačal? Menda že pesniki, saj je vse to zdaj njihovo. To ni moja hiša, da se ne bi kdo zmotil. Samo nekaj časa sem živela tu.« Po žepu pobrskam za ključi, ki si mi jih zaupala, preden sva se odpravili na pot, in ti sledim proti vhodnim vratom. Trudim se odkleniti, a žal si moram priznati, da ključa v moji roki ne bosta prepričala ubogih, majavih vrat. Hudirja, pa tako dolga pot je za nama. O bog, ne daj, da je zaman. Opazim tvoj vprašujoč pogled, preden odhitim okrog vogalov. Je vsaj kakšno okno priprto? So še kje vrata? So. Pri ostalih vaških hišah bi bila to garažna vrata. Vdajo se ključu in že sva v mračnem, vlažnem prostoru. Srh me spreletava, ko se skrivaj oziram po vogalih. Bom videla netopirja, pošast, morda napol razpadlo truplo moškega, za katerim je v teh krajih pred meseci izginila vsaka sled? Z naježeno kožo in srcem v vratnih venah ti sledim. Zopet vrata. Zapahnjena. Kaj mi bo ključ, ki ga stiskam med prsti, ko pa ni ključavnice. Je sploh kdaj bila? Ni videti, a vrata vseeno tesnijo. Premalo je moči v meni, premalo poguma, da bi zmogla kaj reči, kaj narediti. Z nevarno pospešenim utripom pod prsnico odtavam ven, na zrak, pod

pomladno sonce, ki se mi prikrito posmehuje. Sonce, ki v ta vogal hiše gotovo ni nikoli posijalo. »Hej, uspelo mi je. Sem butnila z vso silo, pa je šlo. Vem, kako se to počne. Saj ne, da bi kdaj vamljlala, a vem. Čudno, samo vem.« S ponarejenim nasmehom na licih se vrnem in ti sledim. Znajdeva se v mračni predsobi in takoj za tem v kuhinji. Sem zavrtela čas za pol stoletja nazaj, sem se prelevila v kožo moje mame, mogoče babice? Kam, na kateri vzvod sem pritisnila, da se je to zgodilo? So me moji občutki prevarali? Je to zaradi mračnosti prostora ali tega posebnega vonja, ki mu ne najdem besed? Kaj se je zgodilo z menoj, s teboj? Naj se uščipnem, naj zakričim? Kako naj vem, da sem, da sva resnični? »Poglej, vse je tu.« O, hvala za tvoje besede. Zdramila si me in me poklicala v sedanost, v trenutek, ki mineva tu in zdaj.

Ja, pod nogami so vrečke. Plastične vrečke. Stare morda le leto ali celo samo pol. Ni prevare. Resnični sva in stojiva sredi tvoje kuhinje ob treh polnih vrečkah. Dovoliš mi, čeprav bi skoraj raje videla, da mi ne bi, in previdno se lotim vsebine. Opazuješ me in praviš, da v njih gotovo ni, kar iščeva. Čakam, molče te prosim, da bi me ustavila. Zastonj. Le razlagaš, s kakim namenom si vse to skrbno pripravila, medtem ko mi potne srage polzijo s čela. Oprano perilo, poletni čevlji in nekaj zavitkov Franck kave, na dnu vreč pa par loncev in ponev. Olajšano zajamem sapo – ročna ženska torbica. Gotovo sva našli, po kar sva prišli. Vzamem jo iz vrečke in ti jo izročim. Odpri jo že, ne zavlačuj, se zmagoslavno nasmehnem. »Ah, nič ni v njej, sigurno ne. Vse tisto je že v Avstraliji. Sem ti rekla, da ni tu.« Ko odpreš in spet zapreš malo rjavo torbico, sprijaznjena z resnico le povestim pogled in se trudim prikriti razočaranje. Saj ne vem, če je prav, pa vendar. Brskam naprej, ne da bi več natančno vedela, kaj hočem najti. Počasi dojemam, da je v vrečkah pred menoj vso tvoje imetje. Zobna ščetka, pasta, kava, par posod, čevlji in nekaj letnih oblačil. Prav, previdno, ne blekni kake neumnosti, bodi spoštljiva do njene resnice, si molče ponavljam. Globoko vdihni, umiri begave misli, sledi intuiciji. Žal mi prav ta sporoča, da sva na slepi sledi. Ne vdaj se, se od nekdaj priplazi geslo mojega preživetja. »Poglejva še v druge prostore. Smem?« Prikišaš. »Ti poglej.« Vse moči zlijem v željo, da bi vsaj na videz ohranila

PREMOGOVNIK VELENJE ČESTITA OBČANKAM IN OBČANOM OBČINE ŠOŠTANJ OB OBČINSKEM PRAZNIKU.

Naše skoraj 140-letne izkušnje, znanje naših inženirjev, naša oprema, ki je vedno pogosteje plod lastnega inženirskega znanja, odpirajo nova delovna mesta. Sodelovanje pri posodabljanju rudnikov v svetu ponuja za nas izjemno velike in še neizkoriščene možnosti ter je zagotovilo za delovanje Premogovnika Velenje še prihodnjih nekaj desetletij.

Naše ambicije za prihodnost segajo še višje. Sami smo namreč tisti, ki gradimo meje lastnega sveta. Ime Premogovnika Velenje je v Evropi in svetu vse bolj prepoznavno, zato teh meja ne želimo postavljati preozko.

Sledili bomo svojemu dolgoročnemu videnju in smernicam ter se tudi v prihodnje trudili, da bomo gradnik okolja, ki smo ga v preteklosti pomagali soustvarjati in ga močno oblikujemo tudi danes.

Skupina hse

Stkana zgodba lanenega prtiča

Studio Mozaik je pri Kozolcu Kulturnice v nedeljo, 16. Septembra, izvedel snemanje dela dokumentarnega filma Toma Čonkaša z naslovom: Stkana zgodba lanenega prtiča. Dokumentarec govori o lanu, od sejanja, puljenja, sušenja, trenja, mikanja, predenja vse do tkanja platna, ki ima v tem filmu poseben pomen.

Zgodba se prične dogajati na Graški Gori pri Pavli Krenker, kjer pogovor nanese o lanu in lanenem prtiču, ki je bil nekoč zelo dragocen za dekleta. Kako v današnjem času ponovno priti do lanenega prtiča na tradicionalen način, pa bo prikazal zanimiv film, ki se dogaja med drugim tudi v Gaberkah. Del sredstev za film je bilo pridobljenih iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP). Kulturnica je v tem projektu sodelovala kot pokrovitelj snemalnega dne. Deli filma, kot je sejanje in puljenje, sušenje in riflanje lanu, so že bili posneti, na snemalni dan pri kozolcu pa so bili na vrsti trenje in mikanje lanu, izdelava kodele (zvitka) in predenje niti. Pod vodstvom Zdravka Jelena iz Razborja sta bili na travniku pred kozolcem postavljeni dve terišči s po petimi terilnicami. Na teritvi je sodelovalo 35 ljudi iz bližnje okolice. Večina od njih še nikoli ni trla lana, videli pa so svoje starše ali stare starše, kako so to delali pred 50. leti ali več. Čeprav delo zglada enostavno, se je potrebno kar namučiti, da iz enega rukoveta (snopa) lanu nastane kodela. Snemanju so se pridružile tudi ljudske pevke Gaberški cvet, ki so imele posebno nalogo. Ves čas trajanja

projekta ni bilo mogoče najti pesmi, ki bi omenjala lan. Zato so se pevke par dni pred snemanjem odločile za pesem Le predi, dek-le, predi. Zadnji dan pred snemanjem pa je nosilec projekta uspelo najti tudi pesem z naslovom Pesem kmečkega dekleta, ki jo je napisala pesnica Anka Salmič leta 1946 in govori o celotnem postopku dela z lanom. Ta pesem pri nas ni bila še nikoli slišana, zato tudi ni poznana njena melodija, če ta sploh obstaja. Pevkam je v enem dnevu uspelo »naštudirati« prvo pesem, ki jo bomo lahko slišali v filmu.

Udeleženci so bili vidno navdušeni nad zanimivim starodavnim delom, ki so ga opravljali pod vodstvom izkušenih mojstrov. Da pa pri tem delu le ni vse tako resno, je moral biti tudi hec. Kresnikovega Branka, ki se je s kolesom pripeljal mimo terišča, se ustavil in se na ves glas hvalil, kako to vse zna, so ženske hitro utišale in ga pod srajco »nabulale« z neobdelanim snopom lanu, ki menda precej pika. Kako ga je srbelo, pa mi Branko do danes še ni uspel povedati, vem pa, da je ženskam vse obljubil, samo da so ga spustile.

Pod kozolcem smo pripravili tudi razstavo trlic in grebenov, ki so potrebni za obdelavo lanu, pa tudi laneni izdelki niso manjkali. Tako so bili na ogled postavljeni laneni prti, brisača, srajca, ženska spalna obleka in celo zelen lovski suknjič. Na razstavi je bila prikazana tudi sama rastlina lan, njegovo seme in slike od cvetočega lanu do povesne.

Ko bo film dokončan, pa si pod kozolcem obetamo kino predstavo, tokrat z domačimi igralci.

BESEDILO IN FOTO: ALEKSANDER GRUDNIK

Pesem kmečkega dekleta

(Anka Salmič, Kmečko dekle; 1946)

*Oj, sestre, pogledjte že lan je dozorel!
Kako se zlatorumeno blešči!
Zdaj ga populit urno hitimo
in ga po travnikih še razgrnimo,
da se v travi lepo nam zrosi.*

*Trle ga bomo v jesenskih nočeh,
to bo veselja, oj, to bo spet smeh!
Fantje ga naši nam bodo sušili
in nam vesele dovtipe drobili.*

*Pozimi kolovrati bodo brneli,
sukali nit bodo prsti nam beli,
zunaj pa z burjo svatoval bo sneg.*

*Pipo iz ust ded naš stari si vzame,
kot iz rokava jih stresati jame,
pravljice mične in samih čudes.
Nihče ne dvomi, da to ni res.*

Moj očka je tkalec in platno mi stkal bo.

*V poletnem si soncu ga bom obelila.
Potem pa si sama bom balo sešila,
da skrinja se brž napolnila mi bo,
ker me moj ženin že čaka težko.*

Stare brizgalne

Z namenom ohranjanja stare gasilske tehnike in opreme je bilo v Šoštanju pred 29. leti organizirano prvo tekmovanje starih ročnih in motornih brizgaln. Od takrat se je na prostoru pred gasilskim domom vsako leto odvila nova zgodba. O še bolj stari opremi, o še bolj izvirni obleki, o najstarejšem gasilcu ali gasilki, o najbolj oddaljeni desetini, skratka, zgodbe, ki jih pričarajo tekmovalne desetine s svojimi člani in opremo.

Tekmovanje v Šoštanju ima najdaljšo tradicijo, a zgledu so sledila tudi ostala društva v regiji, zato je že sedmič tudi tekmovanje za pokal SAŠA regije. Tudi pravila so poenotena, med njimi velja, da mora biti brizgalna, ki tekmuje, stara nad 50 let, izvирnost opreme in obleke temu primerna, a tudi etnografska značilnost je zaželeno.

29. tekmovanje je letos potekalo 18. avgusta in tradicionalno privabilo tekmovalce od blizu in daleč. Pa tudi navijačev je na veselje organizatorjev iz leta v leto več. Tekmovanja starih ročnih brizgaln se je udeležilo osem desetini; ob tem so organizatorji tekmovali izven konkurence, tekmovanja motornih brizgaln pa kar deset desetini in še Šoštanj mesto. V tekmovanje za pokal SAŠA regije se je uvrstilo v konkurenci motornih brizgaln osem moških desetini in tri ženske, v konkurenci ročnih brizgaln pa je tekmovalo šest moških desetini in ena ženska. Tekmovalni odbor s predsednikom odbora Borisom Goličnikom, vodjem tekmovanja Milanom Roškarjem in tehničnim vodjem Francijem Naraksom je imel resnično veliko dela. Pravzaprav so za pravično tekmovanje skrbeli še sodniki Nikolaj Vihar, Jože Bunderla in Marko Ojsteršek ter komisiji A in B, v katerih so sodelovali Marjan Jarnovič, Danilo Čebul in Leon Stropnik ter Niko Krajnc, Anita Brložnik in Aleš Švarc.

Pri moških so si v tekmovanju starih motornih brizgaln za pokal SAŠA regije prva tri mesta razdelile ekipe PGD Topolšica, PGD Paška vas in kot prva PGD Šoštanj mesto, ki je osvojila tudi prehodni pokal, ravno tako je prvo mesto in prehodni pokal dobila ženska desetina Šoštanj mesto, drugo mesto je zasedla desetina PGD Kapla Pondor in tretje gasilke PGD Radmirje. V tekmovanju ročnih brizgaln za pokal SAŠA regije je prvo mesto in prehodni pokal zasedlo PGD Šmarje SAP, drugo Požarna bramba Vransko in tretje PGD Braslovče, pri ženskah pa je brez konkurence prvo mesto in prehodni pokal osvojila desetina PGD Šoštanj.

Tekmovanje v Šoštanju je razdelilo mesta takole. Moška desetina PGD Paška vas je v konkurenci motornih brizgaln zasedla prvo mesto, drugo mesto so zasedli gasilci iz Topolšice in tretje desetina iz Kaple Pondor. Najboljša ženska desetina je bila iz Kaple Pondor, druga iz vrst gasilk Grušovlja in tretja iz Radmirja. V tekmovanju ročnih brizgaln je prvo mesto romalo z gasilci Šmarja SAP, drugo je šlo na Vransko in tretje v Braslovče. Naj ponovim, da je Šoštanj v tem delu tekmovanja tekmoval izven konkurence.

Kot rečeno pa ne štejejo samo rezultati tekmovanja. Nagrado za najstarejšega tekmovalca je prejel Alojz Govekar iz Pobrežja ob Savinji, za najstarejšo pa Danica Abram iz PGD Blanca. Najbolj izvırna desetina je bila ženske desetine iz PGD Dekani. Za nagrado so dobile plato piva, ki so ga solidarnostno podelile z moško ekipo iz Dekanov, ki je dobila nagrado kot najbolj oddaljena desetina. Žejni torej niso odšli domov, saj je bila tudi nagrada za oddaljenost plato piva.

Borisa Goličnika, predsednika PGD Šoštanj mesto, sem v času tekmovanja videla vsepovsod. Tekmovanje je bilo združeno z dvo-dnevni veseljem v Šoštanju, tako da je imel skupaj z drugimi gasilkami in gasilci resnično veliko dela. Kaj posebnega ob dogajanju ni izrekel, saj je nabito polno prizorišče govorilo samo zase. Izrazil je samo veselje ob tako številni udeležbi tako na tekmovanju kot na zabavi in se zahvalil »svojim« gasilkam in gasilcem za dobro delo v teh dneh in tudi sicer.

MILOJKA B. KOMPREJ, FOTO: DEJAN TONKLI

ANDRAGOŠKO DRUŠTVO UNIVERZA ZA III. ŽIVLJENJSKO OBDOBJE VELENJE

Naslov: Efenkova cesta 61, 3320 Velenje
Telefon: +386 3 587 20 50
E-pošta: info@uni-tri-velenje-drustvo.si
Spletna stran: www.uni-tri-velenje-drustvo.si

URNIK ZA ŠOLSKO LETO 2012/2013

NOVO V ŠOL. LETU
2012/2013

TUJI JEZIKI

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
PO	1.10.2012	9.00	NEMŠČINA - NADALJEVALNI »SODOBNE TEME«	Manca Potočnik	Glasbena šola
PO	1.10.2012	10.45	NEMŠČINA - PRVI KORAKI	Manca Potočnik	Glasbena šola
PO	1.10.2012	16.00	ANGLEŠKI JEZIK I.	Magda Žist	OŠ MPT
PO	1.10.2012	16.00	ANGLEŠKI JEZIK I.	Fanika Sagmeister	OŠ Livada
TO	2.10.2012	8.00	NEMŠČINA - GOVORNA KOMUNIKACIJA	Marija Klemenšek	Glasbena šola
TO	2.10.2012	10.00	ITALIJANSKI JEZIK	Neva Trampuš	MZPM
TO	2.10.2012	15.30	ANGLEŠKI JEZIK II.	Magda Žist	OŠ MPT
TO	2.10.2012	17.30	POGOVORNA ANGLEŠČINA	Magda Žist	OŠ MPT
SR	3.10.2012	8.00	ANGLEŠKI JEZIK - ZAČETNI	Fanika Sagmeister	UNI
SR	3.10.2012	10.00	ANGLEŠKI JEZIK II.	Fanika Sagmeister	UNI
SR	3.10.2012	10.00	POGOVORNA NEMŠČINA	Vincenc Šmajš	LU Velenje
SR	3.10.2012	11.30	ANGLEŠKI JEZIK III.	Fanika Sagmeister	UNI
SR	3.10.2012	13.30	FRANCOSKI JEZIK - ZAČETNI	Špelca Hrastnik	OŠ Šalek
SR	3.10.2012	15.00	ŠPANSKI JEZIK II.	Špelca Hrastnik	OŠ Šalek
SR	3.10.2012	16.30	ŠPANSKI JEZIK I.	Špelca Hrastnik	OŠ Šalek

RAČUNALNIŠTVO

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
TO	9.10.2012	10.00	DIGITALNA FOTOGRAFIJA ZA SENIORJE	Boris Šalej	UNI
ČE	4.10.2012	17.00	INTERNET IN ELEKTRONSKA POŠTA	Dinka Benič	OŠ Gorica
PE	5.10.2012	10.00	RAČUNALNIŠTVO	Mateja Podvratnik	LU Velenje

GEOGRAFIJA IN ZGODOVINA

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
SR	3.10.2012	9.00	SLOVENIJA, TE POZNAM?*	Branka Mestnik	UNI
ČE	4.10.2012	10.00	UMETNOSTNA ZGODOVINA	Tatjana Vidmar	Center Nova

*krožek deluje prvo in tretjo sredo v mesec

SKRIBIMO ZASE

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
PO	1.10.2012	10.00	ŠOLA HAPPINESS	Sonja Bercko	Mladinski center Velenje
PO	5.11.2012	10.00	BRALNO DEBATNI KROŽEK*	Sonja Bercko	Mladinski center Velenje
PO	8.10.2012	14.00	NOVINARSTO	Mira Zakošek	Radio Velenje
TO	2.10.2012	8.00	DRAMATIČNI KROŽEK	Karli Čretnik	KS Levi breg-Foitova
ČE	4.10.2012	17.00	STRASTNO IN SLASTNO	Mojca Kaš Fidej	UNI

*krožek deluje samo prvi ponedeljek v mesecu

LIKOVNO USTVARJANJE

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
PO	1.10.2012	15.00	LIKOVNI KROŽEK	Danica Arzenšek	OŠ Antona Aškerca
TO	2.10.2012	9.00	USTVARJALNE DELAVNICE	Veronika Blagotinšek	MZPM
SR	3.10.2012	9.00	USTVARJALNE DELAVNICE	Veronika Blagotinšek	Občina Šoštanj

GLASBENO USTVARJANJE

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
PO	20.8.2012	9.30	GODBA NA PIHALA	Aljoša Pavlinc	Glasbena šola
PO	1.10.2012	14.00	ELEKTRIČNE KLAVIATURE I.	Frenk Kadliček	UNI
PO	1.10.2012	15.30	ELEKTRIČNE KLAVIATURE II.	Frenk Kadliček	UNI
SR	3.10.2012	15.15	KLAVIRSKA HARMONIKA	Jože Brezovnik	CVIU
SR	3.10.2012	16.00	KITARA I.	Franjo Jurovič	OŠ Livada
SR	3.10.2012	18.00	KITARA II.	Franjo Jurovič	OŠ Livada
ČE	4.10.2012	16.00	FRAJTONARICA ZAIGRAJ I.	Jože Šumah	CVIU
PE	5.10.2012	8.00	PETJE V SKUPINI	Tadeja Cigale	UNI
PE	5.10.2012	10.00	CITRE	Irena Glušič	UNI

HORTIKULTURA

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
ČE	11.10.2012	15.00	RASTLINE NAREDIJO DAN LEPŠI	Simon Ogrizek	UNI
ČE	4.10.2012	15.30	SADJARSTVO	Andreja Dermol	UNI
PE	5.10.2012	10.00	ZELENJAVNI VRT - GARTLC	Vera Bandalo	UNI

ROČNA DELA

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
PO	1.10.2012	8.00	KLEKLJANJE I.	Tilka Kompare	UNI
PO	24.9.2012	8.00	KLEKLJANJE I.	Erika Pajk	DU Mozirje
PO	1.10.2012	10.00	KLEKLJANJE II.	Tilka Kompare	UNI
PO	24.9.2012	10.00	KLEKLJANJE II.	Erika Pajk	DU Mozirje
PO	24.9.2012	16.30	KLEKLJANJE V.	Erika Pajk	OŠ Livada
TO	2.10.2012	15.00	KLEKLJANJE IV.	Tilka Kompare	UNI
TO	2.10.2012	17.00	KLEKLJANJE III.	Tilka Kompare	UNI
SR	3.10.2012	14.00	SLOVENSKE LJUDSKE VEZENINE II.	Jožica Grobelnik	UNI
SR	3.10.2012	16.00	SLOVENSKE LJUDSKE VEZENINE I.	Jožica Grobelnik	UNI

REKREACIJA

Dan	Datum	Ura	Krožek	Mentor	Prostor
PO	1.10.2012	11.00	VADBA V VODI ZA SENIORJE	Denis Doblšek	Bazen Velenje
PO	1.10.2012	17.00	VITA 55+ - ZAČETNI	Sonja Bercko	OŠ Šalek
PO	1.10.2012	18.30	VITA 55+ - NADALJEVALNI	Sonja Bercko	OŠ Šalek
PO	17.9.2012	19.00	OHRANJANJE TELESNE ZMOGLJIVOSTI IV.	Martina Jan	OŠ Šalek
TO	2.10.2012	12.00	PLEŠIMO SALSO	Alojz Fidej	STEP
TO	2.10.2012	16.00	OHRANJANJE GIBČNOSTI – III.	Irena Menih	OŠ Gorica
TO	2.10.2012	17.00	OHRANJANJE GIBČNOSTI I.	Irena Menih	OŠ Gorica
TO	2.10.2012	17.30	PLESNI KROŽEK I.	Alojz Fidej	STEP
TO	2.10.2012	18.00	OHRANJANJE GIBČNOSTI II.	Irena Menih	OŠ Gorica
SR	19.9.2012	16.00	OHRANJANJE TELESNE ZMOGLJIVOSTI I.	Svjetlana Pejkunović	OŠ Livada
SR	19.9.2012	17.00	OHRANJANJE TELESNE ZMOGLJIVOSTI II.	Svjetlana Pejkunović	OŠ Livada
SR	3.10.2012	17.00	PLESNI KROŽEK II.	Alojz Fidej	STEP
SR	19.9.2012	18.00	OHRANJANJE TELESNE ZMOGLJIVOSTI III.	Svjetlana Pejkunović	OŠ Livada
SR	3.10.2012	18.00	ČI GONG I.	Adil Huselja	ŠC Velenje
SR	3.10.2012	19.00	ČI GONG II.	Adil Huselja	ŠC Velenje
ČE	4.10.2012	8.00	POHODNIŠTVO	Marija Kuzman	Avtobusna postaja Velenje
ČE	27.9.2012	8.00	PLANINARJENJE	Marija Lesjak	Avtobusna postaja Velenje
PE	5.10.2012	17.00	REIKI: MOJE ŽIVLJENJE, MOJA SREČA	Tjana Burger	UNI
PE	5.10.2012	18.00	FOLKLORNI PLES	Katja Rizmal	OŠ Gorica

UNI: Univerza za III. življenjsko obdobje, Efenkova cesta 61 (Stolpič B), Velenje

GLASBENA ŠOLA: Glasbena šola Frana Koruna Koželjskega, Jenkova cesta 4, Velenje

OŠ MPT: Osnovna šola Mihe Pintarja Toleda, Kidričeva cesta 21, Velenje

OŠ LIVADA: Osnovna šola Livada, Efenkova 60, Velenje

MZPM: Medobčinska zveza prijateljev mladine, Cesta Boris Kraigherja 5, Velenje (Vila Mojca)

LU VELENJE: Ljudska univerza Velenje, Titov trg 2, Velenje

OŠ ŠALEK: Osnovna šola Šalek, Šalek 87, Velenje

OŠ GORICA: Osnovna šola Gorica, Gorška cesta 48, Velenje

CENTER NOVA - avla ME-STNE KNJIŽNICE VELENJE: Šaleška 21, 3320 Velenje

MLADINSKI CENTER VELENJE: Efenkova cesta 61 a, Velenje

RADIO VELENJE: Stari trg 15, Velenje

KS LEVI BREG - FOITOVA: Krajevna skupnost Levi breg, Foitova 2, Velenje

OŠ ANTONA AŠKERCA: Osnovna šola Antona Aškercica, Jenkova cesta 2, Velenje

OBČINA ŠOŠTANJ: Sejna soba Občine Šoštanj

CVIU: Center za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje Velenje, Kidričeva cesta 19, Velenje

DU MOZIRJE: Društvo upokojencev Mozirje, Praprotnikova ulica 7, Mozirje

BAZEN VELENJE: Bazen Velenje, Kopalniška cesta 2, Velenje (zbor pred bazenom)

STEP: Plesna šola »Step« Velenje, Prešernova 22 Velenje

ŠC VELENJE: Šolski center Velenje, Trg mladosti 3, Velenje (telovadnica)

AVTOBUSNA POSTAJA: Avtobusna postaja Velenje, Kopalniška cesta, Velenje

Prijave članov, ki ste že obiskovali krožke, sprejema animator na prvem srečanju krožka. Novi člani se prijavite na sedežu Univerze za III. življenjsko obdobje Velenje, Efenkova cesta 61, Velenje (Mladinski hotel, stolpič B), vsak dan od 8. do 12. ure.

Šoštanju, njegovim občankam in občanom iskreno čestitamo ob občinskem prazniku.

Skrbimo za čisto okolje!

NIVIG

PODJETJE ZA NIZKE GRADNJE IN KOMUNALNO INFRASTRUKTURO
TER DRUGE STORITVE d.o.o.

Aškerčeva 20, 3325 Šoštanj
Tel.: 03/891 10 03 fax: 03 / 891 10 04 Gsm: 041/ 624 166 e-pošta: nivig@siol.net

Čestitamo ob prazniku
občine!

 Andrejč d.o.o.

Andrejč d.o.o., Topolišica 199b, Šoštanj, 3325
Tel: 03 589 22 21 Fax: 03 891 12 25 www.andrejci.si

VZORNEVILJE

PROJENTRATJE

USKOTILE

NISKE GRADNJE

NISKE GRADNJE

OD PROJEKTA DO OBJEKTA